

G.C.E. - A/L

கம்ப ராமாயணம்
அயோத்தியா காண்டம்
திருவடி சூட்டு படலம்

உரை விளக்கம் :

இலக்கிய வித்தகர்

த.துரைசிங்கம் B.A.(Hons), Dip.in.Ed, S.L.E.A.S

வெளியீடு :

புநீலங்கா புத்தகசாலை,

234, காங்கேசனதுறைச் சாலை,

யாழ்ப்பாணம்.

விலை:- ரூபா 90.00

Handwritten signature

Amal

P. Manoharan

பதிப்புரை.

கற்றோர் களிக்கும் கவிதைச்சுரங்கமாகத் திகழும் கம்ப
ராமாயணத்தின் ஒரு சிறு பகுதியான திருவடி சூட்டுபடலம்
க. பொ. த. உயர்தர வகுப்புக்குரிய தமிழ் - I பாடத்திற்கான
பாடநூலாக 1995 ஆம் ஆண்டுமுதல் நடைமுறைக்கு வந்துள்ளது.
இச்செய்யுட் பகுதியினை மாணவர்கள் நன்கு கற்றுத்தேறும்
வகையில் பதவுரை, பொழிப்புரை, விளக்கவுரை கொண்டதாக
இந்நூலை வெளியிடுவதில் மிக்க மகிழ்ச்சியுறுகிறோம்.

செய்யுள்களை மாணவர் இலகுவில் விளங்கிக் கொள்ளும்
வகையில் இலகுநடையில் உரைவிளக்கம் அமைந்துள்ளது. சிறந்த
கல்வியியலாளரும் ஆற்றல் மிகு எழுத்தாளருமான இலக்கிய
வித்தகர் த. துரைசிங்கம் இந்நூலுக்குரிய உரைவிளக்கத்தினை
நல்கியுள்ளார். அன்னாருக்கு எங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக்
கொள்கின்றோம். ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் இந்நூலை நன்கு
பயன் செய்வரென எதிர்பார்க்கிறோம்.

நன்றி

6965
894.811

- பதிப்பாளர்.

கம்பராமாயணம் - அயோத்தியா காண்டம்

கற்பனைத்திறன் வாய்ந்த கம்பரின் அற்புதப் படைப்புக்களில் ஒன்று கம்பராமாயணம். பாவின் சுவைக்கடல் உண்டெழுந்து கம்பன் பாரில் பொழிந்திட்ட தீம்பாற் கடலாக அதுமிளர்கிறது. ஆறு காண்டங்களைக் கொண்ட இந்நூலின் இரண்டாவது காண்டமாக விளங்குவது அயோத்தியா காண்டம். மந்திரப்படலத்தில் தொடங்கி திருவடி சூட்டு படலத்தில் முடிகின்ற இக்காண்டம் ஏனைய காண்டங்களிலும் மிகச்சிறந்த ஒரு காண்டம் என்பதை எவருமே ஏற்றுக் கொள்வர்.

அயோத்தியா காண்டமே இராமாயணத்தின் உயிர்நிலையாக அமைந்துள்ளது என்றும் கூறலாம். இக்காண்டத்திலுள்ள பதின் மூன்று படலங்களிலும் திருவடி சூட்டுபடலம் - தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. பரதனின் பெருந்தன்மையை, அறந்திறம் - பாப்பண்பினை, அண்ணன் மீது கொண்ட அன்பினை, இப்படலத்தில் நாம் நன்கு காண முடிகிறது. தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை என்பதற்கமைய இராமன் செயற்படுவதை இங்கு காண்கிறோம். சொன்ன சொல் தவறுதல் அறமன்று என்பதை இப்படலம் நன்குணர்த்துகிறது. கம்பனின் ஒப்பற்ற பேராற்றலுக்கு எடுத்துக் காட்டாக அமைந்துள்ள இக்காண்டத்தில் வரும் திருவடி சூட்டுபடலம் மாணவர்களின் உள்ளங்களில் அறத்தின் மேன்மையை, குரவர்களை மதிக்குந்தன்மையை, பாத்திரப் படைப்பின் சிறப்பினை ஆழப் பதிக்குமென்பது திண்ணம்.

6965

திருவடி சூட்டுபடலம்

இராமபிரானைக் காட்டிலிருந்து அயோத்திக்கு அழைத்து வந்து அரசனாக்குவேன் என்று சொல்லிப் பரதன் தாயர், அரசு கற்றத்தினர், நகரமாந்தர் ஆகியோருடன் கங்கை கடந்து, சித்திர சூடமலையைச் சார்ந்து இராமனைக்கண்டு அழைக்கிறான். அவன் தன் தந்தை சொல்லின்படி வனவாசஞ் செய்யாது மீண்டு வந்து விடுவது தகுதியன்று என மறுக்கவே, அவனது திருவடி நிலைகளை வேண்டிப் பெற்றுத் தலைக்கணியாகச் சூட்டிக் கொள்கிறான் பரதன். அயோத்தி அரசுக்குத் திருவடியைச் சூட்டுகிறான் ஆதலின் திருவடி சூட்டுபடலம் எனப் பெயர் பெற்றது.

பரதன் முடிக்கு அணியாகப் பாதுகத்தைக் கொண்டான் என்பதை “பாதுகந்தலைக்கொடு பரதன் பைம்புனல் மோது கங்கையின் கரைகடந்து முந்தினான்” என்று இப்படலத்தின் ஈற்று வருவதனால் அறிந்து கொள்ளலாம். எனவே இராமபிரானது திருவடியை இரந்து பெற்று முடிக்கு அணியாகச் சூட்டிக் கொண்டு மீண்டதைத் தெரிவிக்கும் படலம் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலும் அச்சிட்ட பிரதிகளிலும் இந்தப் படலத்திற்கு கிளைகண்டு நீங்குபடலம் எனப் பெயர் காணப்படுகிறது. இராமபிரானது கிளைஞரான பரதன் முதலியோர் அவனைக் (இராமபிரானைக்) கண்டு மீளுஞ் செய்தியைக் கூறும் படலம் என்பதே இதன் பொருளாகும்.

பரதன் தன் முடியில் திருவடியைச் சூட்டிக் கொள்ளும் படலம் என்பதிலும், அயோத்திக்கு இராமபிரான் திருவடியைச் சூட்டுகிற படலம் என்பதே சிறப்புடையது. திருவடி நிலையாகிய பாதுகையைத் திருவடி எனவே வழங்கல் உபசாரவழக்கமாம். ஆன்றோர் வழக்கு எனினும் அமையும். ஆன்றோர் வழக்கே சம்பிரதாயம் எனவும் பெறும்.

இப்படலத்துக் கூறிய பொருள்.

பரதன் பரத்துவாச முனிவனைக் கண்டுவண்ணக் அம் முனிவன் ஆசிகூறுகின்றான். முடிசூடி அரசு புரியாமல் மரவுரியு டுத்துச் சடைதரித்து வனத்தில் வரக் காரணம் யாது எனவினவு கிறான். பரதன்சினம் பொங்க அப்பரத்துவாச முனிவனைப் பார்த்து நீர் கூறியது எனக்கு ஏற்றதும் அன்று உமக்கு ஏற்றதும் அன்று. இரா மனுக்குத் தம்பியாகப் பிறந்த நான் அவன் இராச்சியத்தைக் கொள் ளேன். நான் அவ் இராமனை வேண்ட “அன்னான் அரசை ஏற்றுக் கொள்ளாவிடின் அவனுடனே கானகத்தில் உறைவேன்” என்று தன் மனவுறுதியைக் கூற, அதனைக் கேட்டவுடனே பரத்துவாசனுக்கும் மற்றுமுள்ள முனிவர்களுக்கும் உள்ளம் குளிர்ந்தது. பின்னர் பரதனைச் சேனையோடும் தன் ஆச்சிரமத்துக்கு அழைத்துச் சென்று விருந்தளிக்கிறான். பரதன் காய், கனி உண்டு வெறு நிலத்துறங் குகிறான். பின்னர் புறப்பட்டுச் சித்திரகூடத்தைச் சேர்கிறான்.

பரதன் வருகையை இலக்குவன் ஐயுற்றுச் சீற்றம் கொள்கிறான். போர்க்கோலம் பூண்கிறான். இராமன் இதனைத் தடுத்துத் தெளிவுறுத்துகிறான். தன்னை அணுகிய பரதன் திருமேனி நிலைகண்டு அவன் நிலையை இராமன் இலக்குவனுக்கே காட்டு கிறான். இலக்குவன் நெஞ்சழிந்து வருந்துகிறான். தந்தை இறந்த செய்திகேட்டு இராமன் புலம்புகிறான், வசிட்டன் தேற்றுகிறான். பின்னர் இராமன் தந்தைக்கு நீர்க்கடன் செய்கிறான். பரதன் சீதை யின் பாதங் களில் வீழ்ந்து புலம்புகிறான். தயரதன் இறந்தமை அறிந்து சீதை வருந்துகிறான். அவள் நீராடி இராமனை அடைகின் றான். அவ்வேளையில் தாயரும் இராமனும் சந்திக்கின்றனர்.

மறுநாள் காலை யாவரும் சூழ்ந்திருக்க இராமன் பரதனை விரத வேடம் பூண்டமை பற்றி வினாவ பரதன் இராமனே அரசாள வேண்டும் என்ற தன்கருத்தை விளக்கி உரைத்தான். பரதனை அரசாள இராமன் ஆணையிட்டதும், பரதனைத் தடுத்து வசிட்டன் இராமனை அரசேற்குமாறு வேண்டுகின்றான். இராமன் அதனையும் மறுக்கப் பரதன் காடுறைவதாகக் கூறுகிறான். அவ்வளவில் இமையவர் பரதனை நாடாள வேண்டுமென மொழிகின்றனர். பின்னர் வேறு வழியின்றிப் பரதன் இராமனது திருவடி நிலைகளை (பாதுகை) வேண்டிப் பெற்று மீளுகிறான். நந்திக்கிராமத்தில் இராமன் திருவடி நிலை அரசு செலுத்த விரத, தவவேடத்துடன் புலன்களை அவித்துப் பரதன் இருத்தலும் இராமன் சீதை யோடும் இலக்குவனோடும் தென்திசை வழிக் கொண்டு செல்லுதலும் இப்படலம் கூறும் செய்திகளாகும்.

திருவடி சூட்டு படலம்.

பரதன் பரத்துவாச முனிவனை வணங்க முனிவன் ஆசிகூறல்.

1. வந்தமா தவத்தோனை, அம் மைந்தனும்
தந்தை ஆம் எனத் தாழ்ந்து வணங்கினான்
இந்து மோலி அன்னானும் இரங்கினான்
அந்தம் இல் நலத்து ஆசிகள் கூறினான்.

(இதன் பொருள்) வந்த - (எதிர்கொண்டு) வந்த, மா தவத்
தோனை - பெருந்தவமுடைய பரத்துவாச முனிவனை, அம்மைந்
தனும் - அந்தப் பரதனாகிய மகனும், தந்தை ஆம் என - (தன்)
தந்தையைப் போல் நினைத்து, தாழ்ந்து - (பணிவுடன்) விழுந்து,
வணங்கினான் - வணக்கம் செய்தான். இந்து மோலி அன்னானும் -
சந்திரனைச் சடா முடியிலுடைய சிவபிரானையொத்த அம்முனி
வனும், - இரங்கினான். (பரதன் பக்கம்) பரிவு கொண்டவனாய்,
அந்தம் இல் நலத்து ஆசிகள் - அளவில்லாத நன்மைகளை
விளைக்கக்கூடிய ஆசிமொழிகளை, கூறினான் - சொல்லியருளி
னான்.

(பொழிப்புரை):- தன்னை எதிர் கொள வந்த பெரிய தவசியான
பரத்துவாச முனிவனைத் தன் தந்தையைப் பேரல நினைத்துப் பரதன்
மிக்க பணிவுடன் விழுந்து வணங்கினான். சந்திரனைச் சடாமுடியில்
தரித்த சிவ பிரானை யொத்த அம்முனிவனும் பரதனிடத்து அன்பு
கொண்டவனாய் அளவில்லாத நன்மைகளைத் தரவல்ல ஆசிமொழி
களை மொழிந்தான்.

விளக்கம்:- இந்து - சந்திரன். மோலி - சடாமுடி. மௌலி என்பது மோ
லி எனவந்தது. இந்துமோலி - வடசொற்றொடர். வேற்றுமைத்
தொகை மொழி. தவச் சீலமும் சடாமுடியும் காமனைக் காய்தலும்
உடைமையால் பரத்துவாச முனிவனுக்குச் சிவபிரான் உவமை
ஆயினார்.

**அரசு புரியாது சடைமுடியுடன் வரக்காரணம் யாது?
எனப் பரத்துவாச முனிவன் பரதனை வினாவுதல்.**

2. 'எடுத்த மாமுடி சூடி நிற்பால் இயைந்து
அடுத்த பேர் அரசு ஆண்டிலை; ஐய! நீ
முடித்த வார் சடைக் கற்றையை, மூசு தூசு
உடுத்து நண்ணுதற்கு உற்றுளது யாது? என்றான்.

(இ-ள்) (பின்பு பரத்துவாசன் பரதனை நோக்கி) ஐய! நிற்பால்
இயைந்து அடுத்த பேர் அரசு- உன்னிடத்து வந்து தானே சேர்ந்த
பெரிய இராச்சியத்தை, (கோசலராச்சியம்) நீ எடுத்த மாமுடி சூடி - நீ
உயர்ந்த திருமுடியைச் சூடிக் கொண்டு, ஆண்டிலை - ஆளாமல்,
முடித்த வார் சடை யோடு - திரித்துக் கட்டின நீண்ட சடைத்
தொகுதியுடனே, தூசு உடுத்து - மரவுரியாடையை உடுத்துக்
கொண்டு, நண்ணுதற்கு - (இவ்வனத்தைச்) சேர்தற்கு, உற்றுளது
யாது? - பொருந்தியுள்ளதான காரணம் என்ன? - என்றான் - என்று
வினாவினான்.

(பொழிப்புரை) பரத்துவாச முனிவன் பரதனை நோக்கி நீ
கோசலராச்சியத்தின் ஆட்சிப்பொறுப்பினை யேற்று உயர்ந்த
திருமுடியினைச் சூடி ஆளாமல் தரித்த நீண்ட சடைத் தொகுதியுடனே
இருடியர்தரிக்கும் மரவுரியாடையுடுத்து இவ்வனத்தைச் சேர்தற்குக்
காரணம் என்ன வென வினாவினான்.

விளக்கம்:- இயைந்து அடுத்த, அடுத்து இயைந்த என மாற்றுக.
எடுத்து. உனக்கென்று உன் தாயால் எடுத்து வைக்கப்பெற்ற
(அமைத்து வைத்திருக்கிற) என்றும் ஆம். மரவுரி உடம்பில் ஓட்டிப்
பொருந்தாது ஆதலின் போர்த்தாற் போல் உள்ளது என்னும்
பொருளில் மூசு என்று உரைத்தார். உற்றுளது என்பது இடைவந்து
நேர்ந்தது என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது. முடித்தல் - திரித்து
விடுதல்.

பரதன் தான் வருங்காரணங் கூறுதல்.

3. சினக் கொடுந் திறல் சீற்ற வெந் தீயினான்
மனக் கடுப்பினன் மா தவத் தோங்கலை
"எனக் கடுத்தது செய்திலெ னென்ற சொல்
உனக் கடுப்பது அன்றால் உரவோய்" என்றான்.

(இ-ள்) (அது கேட்டபரதன்) கொடு-கொடிய, திறல்-வலிமையை உடைய, சினம் சீற்றம் - மிக்க கோபமாகிய, வெம் தீயினான் - கொடியவனும், மனக்கடுப்பினன் - மனக் கொதிப்பையுடையவனுமாய், மாதவத்து ஒங்கலை - மிக்க தவத்தையுடைய மலைபோன்ற அம் முனிவனை (நோக்கி), உரவோய்-பேரறிவையுடையவனே! (நீ) எனக்கு - என்னைக் குறித்து, அடுத்தது செய்திலென் - தக்கதை நான் செய்வில்லை என்ற கருத்துப்பட வினாவிய, சொல் - சொல்லானது, உனக்கு - (தவசியாய் நியாய அநியாயங்களையுணர்ந்த) உன் தகைமைக்கு, அடுப்பது அன்று - தக்கது ஆகாது, என்றான் - என்று கூறினான்.

பொழிப்புரை:- அது கேட்ட பரதன் கோபமாகிய மிக்க வலிபடைத்த எழுச்சியுடைய கொடிய நெருப்பையுடையவனாகி, மனம் கொதித்து பெரிய தவமலையாகிய பரத்துவாசனை நோக்கி. பேரறிவை உடையவனே! நீ (எனக்குப் பொருந்திய சொற்களைச் சொல்லவில்லை) நான் தக்கதைச் செய்யவில்லை என்ற கருத்துப்பட வினாவிய சொல்லானது உன் தவநிலைக்குப் பொருத்தமானது அல்ல என்றான்.

விளக்கம்:- எந்தச் சொல்லைக் கேட்டுத் துன்பமும் துடிப்பும் உடைய வனாய்க் காடு நோக்கி வந்தானோ அதனையே முனிவன் கூறக் கேட்டபின், பரதனுக்குச் சினத் தீ சீறி எழுந்தது. "நின்பால் இயைந்து அடுத்த பேர் அரசு" என்றான். பரத்துவாசன் தவவலிமை உடைய வனாகவும் அறிவோனாகவும் இருக்கின்றவன். நியாய அநியாயங்களை உணர்ந்து கூறாமல் மூத்தவன் இருக்க இளையவன் அரசு புரிதலைக் கூறுதலின் "உனக்கு அடுப்பது அன்றால்" என்று கூறினான்.

சினம், சீற்றம் ஒரு பொருட் பன்மொழி. "சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி" என்பவாதலால், கோபம் "வெந்தீ" எனப்பட்டது. தவ்வொழுக்கத்தில் சிறிதுஞ் சலிப்பில்லாதவனென்பார் "மாதவத் தோங்கல்" என்றார். உரம் அறிவாதலை, "உரனென்னுந் தோட்டியான்", "உரமொருவற்குள்ள வெறுக்கை" எனத் திருக்குறளி லுங் காண்க. உரம் - மனோபலமும் தவோபலமுமாம்.

4. மறையின் கேள்வற்கு மன்னிளந்தோன்றல் 'பின் முறையின் நீங்கி முது நிலம் கொள்கிலேன்; இறைவன் கொள்கிலன் ஆம் எனின், யாண்டு எலாம் உறைவன் கானத்து ஒருங்கு உடனே' என்றான்.

(இ - ள்) மறையின் கேள்வற்கு - வேதங்களுக்குத் தலைவனான (நாயகனான) ஸ்ரீ ராமபிரானுக்கு, மன் இளந்தோன்றல் - பொருந்திய தம்பியான பரதன், பின் - பின்னும், முறையின் நீங்கி - (முத்த மகனுக்கு அரசு உரியது என்ற) நீதியினின்று தவறி, முது நிலம் கொள்கிலேன் - தொன்று தொட்டுவந்த இராச்சியத்தை (கோசல இராச்சியத்தை அரசாளும்படி) ஏற்றுக் கொள்வேனல்லேன். இறைவன் கொள்கிலன் ஆம் எனின் - தலைவனாகிய இராமன் (மீண்டுவந்து இராச்சியத்தை) ஏற்றுக் கொள்ளானாயின், யாண்டு எலாம், அவன் வனத்தில் வசிக்கும் பதினான்கு வருடங்களும், யான் - ஒருங்கே - ஒரு சேர, உடனே - அவ்விராமபிராமனுடனே, கானகத்து உறைவென், காட்டில் வசிப்பேன், என்றான் - என்று கூறினான்.

பொழிப்புரை வேத நாயகனாகிய இராமனுக்குப் பொருந்திய தம்பியான பரதன் முத்த மகனுக்கு அரசு உரியது என்ற முறையிலிருந்து விலகி (நீதியினின்று தவறி) தொன்று தொட்டுவந்த கோசல அரசை ஏற்றுக் கொள்ளேன். இராமன் அரசை ஏற்றுக் கொள்ளானாயின் அவன் வனத்தில் வசிக்கும் பதினான்கு ஆண்டுகளும் காட்டில் அவனோடு சேர்ந்து அவனுடனேயே தங்குவேன் என்றான்

விளக்கம்:- மறையின் கேள்வன் - வேதநாயகன், "வேதநாயகனே உன்னைக் கருணையால் வேண்டி விட்டான் என்பதும் காண்க. இனி மறையின் கேள்வன் என்பது பரத்துவாச முனிவனைக் குறித்துக்

கூறியதாகக் கொள்க. அப்பொழுது மன் என்பதற்கு இராமன் என உரைக்க. இராமனோடு வனத்துறைதல், இராமனை இணைபிரியாது சேர்ந்துறைதல் இரண்டும் அடங்க, ஒருங்கு, உடன் என்று இரு சொற்கள் பெய்தார். இராமபிரானையே இராச்சியத்தைக் கைக் கொள்ளுமாறு வேண்டிக் கொள்ள வந்தேன். ஒரு வேளை அவன் அதனை ஏற்கமறுப்பின் அவனுடனே வனத்தில் வாழ்வேன் என்றும் தான் வந்த காரணமும் தனது நிலைமையின்னதென்பதும் விளங்கப் பரதன் மறுமொழி கூறுகின்றான். மறையின் கேள்வன் - பூதநாயகன், புவிமகள் நாயகன், புனித வேதநாயகன்'' என்றார். கீழ் அகலிகைப்படலத்தும் இனி "மறையின் கேள்வற்கு" என்பதற்கு பரத்துவாச முனிவனிடம் என்று உரைத்து, என்றான் என்பதனோடு இயைத்தலும் ஒன்று. இங்ஙனம் உரைக்குமிடத்து மன் - இராமன் என்க. பின் முறையின் என எடுத்து, பின் பிறந்தவனுக்கு உரிய முறைமையினின்று எனினும் அமையும்.

பரதன் மொழியைக் கேட்டு முனிவர்கள் மனங்குளிர்தல்.

5. உரைத்த வாசகங் கேட்டலும் உள் எழுந்து
இரைத்த காதல் இருந்தவத்தோர்க்கு எலாம் -
குரைத்த மேனியோடு உள்ளம் குளிர்ந்ததால்
அரைத்த சாந்து கொடு அப்பியது என்னவே

(இ - ள்) உரைத்த - (இவ்வாறு பரதன்) சொன்ன, வாசகம் - வார்த்தையை, கேட்டலும் - கேட்டவளவிலே, உள்ளெழுந்து இரைத்த காதல் - மனத்தில் தோன்றிப் பொங்கிய அன்பினை உடைய, இருந்தவத்தோர்க்கு எலாம் - மிக்க தவத்தையுடையரான பெரிய முனிவர்களுக்கு எல்லாம், குரைத்த மேனியோடு உள்ளம் - பூரித்த உடம்பும் மனமும், அரைத்த சாந்து கொடு அப்பியது என்ன - நன்றாக அரைத்த சந்தனத்தை கொண்டு வந்து, பூசியது போல, குளிர்ந்தது - (தனித்தனி) குளிர்ச்சியடைந்தது.

பொழிப்புரை:- பரதன் மனம் திறந்து சொன்ன சொற்களைக் கேட்ட அளவில் (இராமனிடத்தில்) உள்ளேயிருந்து புறப்பட்டுப் பொங்கிய அன்பினையுடைய பெரிய தவமுனிவர்களுக்கு எல்லாம் நன்றாக அரைத்த சந்தனத்தைக் கொண்டு வந்து பூசியது போல பூரித்த

உடம்போடு மனமும் குளிர்ச்சியடைந்தது.

விளக்கம்:- தவத்தோர் - பரத்து வாசனும் அவனுடன் இருந்த முதிய முனிவர்களும். முன்பே இராமன்பால் கழிபெருங் காதலுடையராய் அவன் வனம் புகுந்ததற்கு இரங்கிய உள்ளம் உடைய ராதலின் பரதன் சொற்கள் அவர்களை மேலும் குளிர்வித்தன. சாந்து புறத்தை மாத்திரம் குளிர்விக்கும். பரதன் சொல்லோ உள்ளும் புறமும் குளிர்வித்ததென்பார் "மேனியொடு உள்ளம் சாந்து கொடப்பிய தென்னக் குளிர்ந்தது" என்றார். ஒலித்தல் என்னும் பொருள் தரும் இரைத்தல், குரைத்தல் என்னும் வினைகள் இங்கு இலக்கணையாய்ப் பிறிது பொருள் உணர்த்தின.

பரதன் சேனைக்கும் உடன் வந்தோர்க்கும் பரத்துவாசன் விருந்தளித்தல்.

6. ஆய காதலோடு ஐயனைக் கொண்டு, தன் தூய சாலை உறவிடம் துன்னினான்;
"மேய சேனைக்கு அமைப்பென் விருந்து" எனா தீயின் ஆகுதி செங்கையி னீக்கினான்.

(இ - ள்) (பரத்துவாசன்) ஆய காதலோடு - (அங்ஙனம் உடம்பும் உள்ளமும் குளிர்) உண்டாகிய அன்புடனே, ஐயனை கொண்டு - பரதனை அழைத்துக் கொண்டு, தன் - தன்னுடைய, தூய சாலை உறைவு இடம் - தூய்மையான தங்குமிடமாகிய பர்ணசாலையை (தவச்சாலையை), துன்னினான் - சென்றடைந்தான். மேய சேனைக்கு - பரதனுடன் வந்துள்ள சேனைகளுக்கு, விருந்து அமைப்பென் எனா - விருந்து செய்வேன் என்று மனத்தில் கருதி (அதற்காக), செம்கையில் தீயின் ஆகுதி நீக்கினான் - சிவந்த தன் கைகளால் ஓமத்தீயில் (சில) ஆகுதிகளைப் பெய்திட்டான்.

பொழிப்புரை:- ஆகுதிகளை இட்டுச் செய்கின்ற வேள்விச் செல்வனாகிய பரத்துவாசனும் மேலிட்டெழுந்து உள்ளம் குளிர்ந்த அன்போடு, பரதனை அழைத்துக் கொண்டு தன்னுடைய தூய்மையான தங்குமிடமாகிய தவச்சாலையைச் சென்றடைந்தான். பரதனுடன் வந்துள்ள சேனைகளுக்கு விருந்து செய்வேன் என்று தன்

மனத்தில் கருதி, சிவந்த தன் கைகளால் ஓமத்தியில் சில ஆகுதிகளைப் பெய்திட்டான்.

விளக்கம்:- இப்பாடலின் நான்காம் அடி சில பிரதிகளில் "தீயினாகுதிச் செல்வனும் சிந்தித்தான்" எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பரத்து வாசன் வேள்விச் செல்வன் ஆதலின் தேவர்களையும் பிறவற்றையும் வருவித்து விருந்து' செய்ய இயன்றது என அறிக. 'சேனைக்க மைப்பென் விருந்து என்பது பரதனையும் உள்ளடக்கிய தேயாம். அன்றியும் பரதன் விருந்து அருந்தாழையின் அவன் தவக்கோலம் கண்டு அவனை விடுத்துச் சேனையை மட்டுமே பரத்துவாசன் கருதினான் எனவும் கூறலாம்., சேனை என்று கூறினும் உடன் வந்தார், தாயர், பரிசனங்கள் அனைவரையும் கருதும் என்க.

சேனையோர் தம் முன்னை நிலைமை மறந்து பெருமகிழ்ச்சியில் மூழ்கியிருத்தல்.

7. துறந்த செல்வன் நினைய துறக்கமதான்
பறந்து வந்து படிந்தது பல் சனம்
பிறந்து வேறு ஓர் உலகு பெற்றாரென
மறந்து வைகினர் முன்னைத் தம்வாழ்வு எலாம்.

(இ - ள்) துறந்த செல்வன் - (யான் எனது என்னும் அகப் புறப் பற்றுக்களைக்) கைவிட்ட தவச் செல்வத்தையுடைய பரத்துவாசன், நினைய - விருந்திடநினைத்த அளவில், துறக்கம் - சுவர்க்க உலகம், பறந்து வந்து படிந்தது - விண்ணிழிந்து விரைந்து வந்து காட்டில் தங்கியது, பல்சனம் - (அச்சேனையில் உள்ள) பல மக்கள் கூட்டமும், பிறந்து வேறு ஓர் உலகு பெற்றார் என - மறு பிறப்பெடுத்து மற்றோருலகத்தை அடைந்தவர் போல, முன்னைத் தம் வாழ்வு எலாம் - முன்னைய தம்முடைய வாழ்க்கைகளையெல்லாம், மறந்து வைகினர் - மறந்து இன்பமார்ந்து (ஆனந்தத்தில்) இருந்தார்கள்.

பொழிப்புரை: இருவகைப்பட்ட பற்றுக்களையும் விட்ட தவச் செல்வத்தையுடைய பரத்துவாசன் ஆகுதிமுடித்து விருந்திட நினைத்த அளவில், சுவர்க்க லோகம் விரைந்து வந்து காட்டிடைச் சேர்ந்து நின்றது. நிற்கவே அச்சேனையில் உள்ள பல சனங்களும்

மறுபிறப் பெடுத்து, மற்றோருலகத்தை அடைந்தவர் போல முன்பிருந்த தம்முடைய வாழ்க்கைகளையெல்லாம் மறந்து ஆனந்தத்தில் மூழ்கியிருந்தனர்.

விளக்கம்:- சீரிய தவமுடையோர் நினைத்த மாத்திரையானே அனைத்தும் நடக்கும். "வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தவான். செய்தவம் ஈண்டு முயலப்படும்" (குறள் 265) என்றார் வள்ளுவரும். முனிவன் ஓமஞ்செய்து நினைத்த மாத்திரத்திற் சுவர்க்கலோகத்தனவான உணவு முதலிய யாவும் அந்த ஆச்சிரமத்தினிடம் வர, அவற்றை நுகர்ந்த சேனையில் உள்ளோர் யாவரும் தாம் வேறொரு பிறவியையடைந்து சுவர்க்கலோகத்தைச் சேர்ந்தாரை யொத்துத் தம் முன்னை நிலையை மறந்து பெருங்களிப்பில் மூழ்கினர் எனக் கவிஞர் கூறுகின்றார்

வேறோருலகு - துறக்கம், செல்வன் - தபோதனன், துறக்கம் - இவ்வுலகத்தைத் துறந்து அடையும் இடம் (காரணப் பெயர்) முன்னைய வாழ்வு என்றது அயோத்தியில் வாழ்ந்ததை - இராமனைப் பிரிந்த சோகமும் தொடர்ந்து வழிநடந்து வந்து பட்ட வருத்தமும் மறந்தபடி. "தான்" - உரையசை.

பரதனுடைய சேனையோர் இன்பம் நுகர்ந்தமை.

8. நந்தல் இல் அறம் நந்தினர் ஆம் என, அந்தரத்தின் அரம் பையர், அன்பினர், வந்து உவந்து எதிர் ஏத்தினர்; மைந்தரை இந்து வின் சுடர் கோயில் கொண்டு ஏகினார்.

(இ - ள்) அந்தரத்தின் அரம்பையர் : விண்ணுலகத்தில் வாழ்கிற தேவமாதர்கள். நந்தல் இல் அறம் நந்தினர் என - கெடுதல் இல்லாத தருமப்பயன் செழித்தவர்கள் இவரென்று கருதி, மைந்தரை (அச் சேனையில் உள்ள) ஆடவர்களை, அன்பினர் - அன்புடையவர்களாய் - எதிர் வந்து உவந்து ஏத்தினர் - எதிர் கொண்டு வந்து கொண்டாடினவர்களாய், இந்துவின் சுடர் கோயில் கொண்டு ஏகினார் - சந்திரமண்டலம் போல விளங்குகிற தமது மாளிகைக்குள் அழைத்துக் கொண்டு போனார்கள். ஆம் - அசை.

பொழிப்புரை:- எஞ்ஞான்றும் கெடுதல் இல்லாத அறத்தைப் பெருகச் செய்து, அதன் பயனாய் சுவர்க்காதி இன்பங்களைத் தயம்ப்பார் இவராமெனக் கருதித் தேவருலகத்தில் உள்ள அரம்பை மாதர், அன்புடையராய் மகிழ்ச்சியுடன் வந்து ஆடவர்களை வரவேற்றுக் கொண்டாடி நிலாவைப் போல ஒளிவிளங்கும் மனைக்குள் அழைத்துக் கொண்டு சென்றார்கள்.

விளக்கம்:- நந்து என்னும் சொல் வளர்ச்சி, கேடு என்னும் இரு பொருள் உடையது. நந்தல் - கெடுதல், நந்தினர் - வளர்ச்சி பெற்றார், எனப் பொருள் கொள்க. இம்மையில் அறம் முற்றி மறுமையில் மேலுலகம் புக்கவரை ஆதரிப்பது போல பரதன் சேனையாரைத் தெய்வ மகளிர் உபசரித்தனரென்பார், " நந்தல் இல் அறம் நந்தினர் ஆம் என " என்கிறார். இது முதல் நான்கு கவிகள் ஒரு தொடராய் அரம்பையரால் சேனையில் உள்ள மரந்தர் உபசரிக்கப்பட்ட மையைக் கூறும்.

9. நானம் நன்கு உரைத்தார்; நளிர் வானிடை
ஆன கங்கை அரும்புனல் ஆட்டினார்;
தான மாமணிக் கற்பகம் தாங்கிய
ஊனம் இல் மலர் ஆடை உடுத்தினார்.

R. Manjula kather

(இ - ள்) (தேவமாதர் பரதனுடன் வந்த ஆடவர்க்கு) நானம் நன்கு உரைத்தார் - (கஸ்தூரிமுதலியவற்றாலாய்) வாசனைப் பொடியை நன்றாக உடம்பில் தேய்த்தார்கள், நளிர் - குளிர்ந்த, வானிடை ஆன கங்கை - ஆகாசத்திற் பொருந்திய தேவ கங்கை, நதியின், அரும்புனல் - கிடைத்தற்கரிய நீரினால், ஆட்டினர் - முழுக்காட்டினார்கள். கான - நறுமணம் கொண்ட, மா-பெரிய, மணி-அழகிய, கற்பகம்-கற்பக மரங்கள், தாங்கிய - ஏந்தி நின்ற, ஊனம் இல்-குற்றமில்லாத, மலர் ஆடை - பூப்போல் மெல்லிய பட்டாடையையும், உடுத்தினார் - அணிவித்தார்கள்.

பொழிப்புரை:- தேவமாதர்கள் பரதனுடன் வந்த ஆடவர்க்கு கஸ்தூரி முதலியவற்றாலய வாசனைப் பொடியை நன்றாக உடம்பில் பூசினர். குளிர்ந்த ஆகாயத்திடத்தில் உள்ள கங்கை நதியின் அரிய நீரால் முழுக்காட்டினர். நறுமணம் கொண்ட பெரிய அழகிய கற்பக மரங்

கள் சுமந்த குறைவில்லாத மலர்களால் ஆகிய ஆடையை அணிவித்
தார்கள்.

விளக்கம்:- நானம் - கஸ்தூரி, இங்கு அது முதலாகிய கூட்டுப்பொருளா
கிய சுண்ணம் குறித்தது. மலர் ஆடை - மலரே ஆடையாம். "தானமா
மணி கற்பகந்தாங்கிய" என்ற பாடத்திற்கு வண்மைக் குணமுடைய
சிறந்த சிந்தாமணியும் கற்பக விருட்சமும் ஏந்திய என்று பொருள்
கொள்ளலாம். மலராடை - பூத்தொழிலைக் கொண்ட ஆடையென்
றும் மலரையும் ஆடையையுமென்றும் உரைத்தலும் உண்டு. காண்
கான் என்ற பகுதியினடியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம்.

10. கொம்பின் நின்று நுடங்குறு கொள்கையார்,
செம்பொனின் கல ராசி திருத்தினார் ;
அம்பரத்தின் அரம்பையர், அன்பொடும்
உம்பர்கோன் நுகர் இன் அமுது ஊட்டினார்.

(இ - ள்) கொம்பின் - பூங்கொம்பு போல, நின்று - வளைந்து நின்று,
நுடங்குறு - ஒல்கி அசைகின்ற, கொள்கையார் - உடம்பின்
தோற்றத்தை உடையவர்களான, அம்பரத்தின் அரம்பையர் -
விண்ணுலகத்துத் தேவமகளிர், (பரதனுடன் வந்த ஆடவர்க்கு) செம்
பொன் இன் கலம் ராசி திருத்தினார் - சிவந்த பொன்னினாலாகிய
அணிகளைத் திருத்தமாக அணிந்து, அன்பொடும் - அன்புடனே
உம்பர்கோன் - தேவராசனான இந்திரன், நுகர் இன் அமிழ்து
ஊட்டினார், உண்ணும் இனிய அமுத உணவினை உண்பித்தார்.

பொழிப்புரை:- பூங்கொம்பு போல் ஒல்கி ஓசிந்து நிற்கிற உடம்பின்
தோற்றத்தையுடையவர்களான வானுலக அரம்பைமாதர், பரதனு
டன் வந்த ஆடவர்க்குச் சிவந்த பொன்னாலாகிய அணிகளை நன்கு
அணிவித்து அன்புடனே தேவேந்திரன் உண்ணக்கூடிய இனிய அமுத
உணவினை உண்பித்தார்.

விளக்கம்:- கொம்பின் - 'இன்' உவம உருபு. அம்பரம் - வடசொல்,
ஆகாயம். கலம் - உண்கலம் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். கலராசி
(ஆபரணங்களின்) அணிகலன்களின் தொகுதி. இந்திரன் உண்ணும்
அமுதத்தை இவ்வாடவர்களுக்கு அரம்பையர் ஊட்டினாராம்.
உரைத்து, உடுத்தி, திருத்தி, அமுது ஊட்டினார் எனக்கொள்க.

11. அஞ்ச அடுத்த அமளி அலத்தகப்
பஞ்ச அடுத்த பரிபுரப் பல்லவ

நஞ்ச அடுத்த நயனியர் நவ்வியின்

துஞ்ச அத்தனை மைந்தரும் துஞ்சினார்.

செய்துள்ள
அவ்வியின்
கண்ணின்
பெண்மையின்

கண்ணின்
பெண்மையின்
பெண்மையின்

(இ - ள்) அலத்தகப் பஞ்ச அடுத்த - செம்பஞ்சக் குழம்பு பூசப்பெற்ற, பரிபுர - சிலம்பு அணிந்த, பல்லவ - தளிர் போன்ற பாதங்களையும், நஞ்ச அடுத்த - விஷத்தையொத்த, நயனியர் - கண்களையுமுடைய தேவமகளிர், அஞ்ச அடுத்த அமளி - ஐந்து பொருள்களை உள்ளடக்கிய படுக்கை மெத்தையிலே, நவ்வியின் துஞ்ச - பெண்மண்கள் போல அருகில் உறங்க, அத்தனை மைந்தரும் (பரதனுடவ் வந்த) ஆடவர்கள் அனைவரும், துஞ்சினார் - நித்திரை செய்தார்கள்.

பொழிப்புரை:- செம்பஞ்சக்குழம்பு பூசப்பெற்ற சிலம்பணிந்த தளிரையை பாதங்களையும், விடம் தீட்டப்பெற்ற கண்களையுமுடைய தேவமகளிர், ஐந்து பொருள்களை உள்ளடக்கப்பெற்ற மெத்தையின்மேல் பெண்மண்கள் போல அருகினில் படுத்தறங்க, பரதனுடன் வந்த அத்தனை ஆடவரும் தூங்கினார்கள்.

விளக்கம்:- வந்த அந்த நஞ்சடுத்த நயனியரான தெய்வ மகளிர், சேனையிலுள்ள ஆடவரை ஏத்தி, அங்குச் சமைந்த கோயிலினுட் கொண்டு, ஆட்டி, ஆடையுடுத்துக், கலராசி திருத்தி, இன்னமிழ்த மூட்டியபின் அஞ்சடுத்த அமளிப் பள்ளியில் துஞ்ச மைந்தரும் அம்மகளிரோடு இனிது உறங்கினர் என்க. எனவே "நந்தலில்" என்ற பாடல் முதல் இந்தப் பாடல் வரையில் ஒரு தொடராகும்.

நயனியர் துஞ்ச என்றது ஈண்டுப் போகத்தின் பின் நிகழும் அவச உறக்கமாகும். அஞ்ச - ஐந்து என்பதன் வழக்குச் சொல்லாகிய போலி. அஞ்ச அடுத்த அமளி - அன்னத்தாவி, இலவம் பஞ்ச, செம்பஞ்ச, மயில் தூவி, வெண்பஞ்ச எனும் ஐந்து பொருள்களாற் செய்யப் பெற்ற மெத்தை. இதனைச் "சிறு பூளை செம்பஞ்ச, வெண்பஞ்ச, சேணம் உறுதூவி சேக்கை யோரைந்து" என்றார் முன்னோரும். "ஐந்து மூன்று அடுத்த செல்வத்து அமளி" (சிந்தாமணி நச்சினார்க்கினியர் உரை 838) அஞ்ச அடுத்த அமளி - பஞ்ச சயனம் ஆம். "மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேல் ஏறி" (திவ்விய - திருப்பாவை 491) என்பதன் உரையுள் பஞ்ச சயனமாவது அழகு

குளிர்ச்சி, மிருது, மணம், வெண்மை ஆக இவை அஞ்ச உருவிட்டு செய்த படுக்கை என்றுமாம் என்ற பெரியவாச்சான் பிள்ளை உரையை ஈண்டுக் கருதுதல் நலம் தரும். அலத்தகம் - வடசொல், செம்பஞ்சு சென்று பொருள், பின்னே பஞ்சு என வருவதால் இங்கு அலத்தகம் என்றது செம்மை மாத்திரத்தையுணர்த்தும்.

அலத்தகப் பஞ்சுடுத்த பரிபுரம் - பாதம் என்ற உபமேயத்துக்கு ஏற்ற அடைமொழிகள். கண்ணுக்கு நஞ்சு உவமை - கருமைக்கும், ஆசைநோயால் துன்பம் விளைத்தற்கும் என்க.

12. ஏந்து செல்வத்து இமையவர் ஆம் என,
கூந்தல் தெய்வ மகளிர் கொண்டாடினார்
வேந்தர் ஆதி சிவிகையின் வீங்கு தோள்
மாந்தர் காறும் வரிசை வழாமலே.

(இ - ள்) வேந்தர் ஆதி - (பரதன் சேனையில் உள்ள) அரசர் முதலாக, சிவிகையின் வீங்குதோள் மாந்தர் காறும் - பல்லக்குச் சுமத்தலால் பருத்த தோளையுடைய மனிதர்கள் இறுதியாக எல்லோரையும், வரிசை வழாமல் - முறைமை தவறாமல், கூந்தல் தெய்வ மகளிர் - கூந்தல் அழகையுடைய தெய்வப் பெண்கள், ஏந்து செல்வத்து இமையவர் ஆம் என - மிக்க செல்வத்தையுடைய தேவர்களைத் கொண்டாடுவது போல, கொண்டாடினார் - பாராட்டி உபசரித்தார்கள்.

பொழிப்புரை: - பரதன் சேனையில் உள்ள மன்னர் முதலாகப் பல்லக்குத்துக்குதலால் பருத்த தோளையுடைய மனிதர் வரை அனைவரையும் அவரவர்க்குரிய முறையில் சிறிதும் குறைவு படாமல் கூந்தலழகையுடைய தெய்வப் பெண்கள் மிக்க செல்வத்தை யுடைய தேவர்களைக் கொண்டாடுவது போல, பாராட்டி உபசரித்தார்கள்.

விளக்கம்: - சேனையில் உள்ளார் இன்பம் நுகர்ந்த வகையை இதுவரை விவரித்துக்கூறிய கவி, இச்செய்யுளால் அங்ஙனம் இன்பம் நுகர்ந்தவர் இன்னார் இனையாரென்பதின்றி மேலோர் முதல் கீழோர்காறும் ஒரு நிகரேயாவரெனக் காட்டுகின்றார். "வேந்தர் சிவிகையின் வீங்குதோள் மாந்தர்" என்பது மேல் கீழ் நிலைகளைச் சுட்டி நின்றது.

“சிவிகை பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தானிடை” எனத் திருவள்ளுவர் குறளில் (குறள் 37) கூறி உள்ளமையும் காண்க. கூந்தல் அழகுபிற அழகுகளுக்கும் உபலக்கணையாம். “குஞ்சியழகும் கொடுத்தானைக் கோட்டழகும்” மயிர்வனப்பும் கண்கவரும் மார்பின்வனப்பும்” (நாலடியார் 131, சிறு பஞ்ச மூலம் 35) எனப் பிற விடங்களில் மயிர் முடியழகு தலைமையாக கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

வீங்கு தோள் - தழும் பேறிய தோள். இமையவர் - இமையில் (மூடாமையாகிய) விசேட முடையவர். “ஏந்து செல்வத் திமையவர்” என்றது உலகில் மனிதர் செல்வத்தை ஏந்துவர். ஆனால் இமையவரைச் செல்வம் ஏந்துகிறது என்ற நயம் பற்றி. “ஏ” சுற்றசை.

13. மாதர் யாவரும் வானவர் தேவியர்

கோது இல் செல்வத்து வைகினர் கொவ்வை வாய்த் தீது இல் தெய்வ மடந்தையர், சேடியர் தாதிமார் எனத் தம்பணி கேட்பவே

(இ - ள்) மாதர் யாவரும் - (பரதனுடன் வந்த) மகளிர் எல்லாரும், கொவ்வை வாய்த் தீது இல் தெய்வ மடந்தையர் - கொவ்வைப்பழம் போல் சிவந்த வாயையுடைய தீமையற்ற தேவமகளிர் - சேடியர் தாதிமார் என தோழிப் பெண்களும், வேலைக்காரிகளும் போல, தம்பணி கேட்ப - தாம் இட்ட வேலைகளை நிறைவேற்ற, வானவர் தேவியர் கோது இல் செல்வத்து - வானுலகத்துத் தேவமகளிரது குற்றமற்ற செல்வத்தில், வைகினர் - இன்புற்றிருந்தனர்.

பொழிப்புரை:- கொவ்வைப்பழம் போல் சிவந்த வாயையுடைய தீமையற்ற தேவமகளிர், தோழிகளும் குற்றேவல் மகளிரும் போல் (வேலைக்காரிகள் போல்) தாம் இட்ட கட்டளைகளைக் கேட்டு அவ்வாறேயொழுக, பரதனுடன் வந்த மகளிர் எல்லோரும் தேவமகளிர்க்குரிய குற்றமில்லாத செல்வத்தில் இன்புற்றிருந்தனர்.

விளக்கம்:- முன்னைய ஊந்து பாடல்களால் மைந்தர்துறக்கவின்பம் நுகர்ந்தமையைக் கூறிய கவி, இதனால் பரதனுடன் வந்த மகளிர் சவர்க்கலோக போகம் அனுபவித்தமையைக் கூறுகின்றார். ஆடவர் அரம்பை மகளிர் இன்பம் துய்த்தலால் மகிழ்ந்தனர். மகளிரோமற்றுத் தேவப் பெண்களைப் பணி கோடலால் மகிழ்ந்தனர் எனலாம்.

R. Manohala Thevar

தெய்வ மடந்தையர் - வானவர் தேவியரின் வேறுபட்டவர் ஆவர்
 "ஏ" ஈற்றசை. சில பிரதிகளில் "திது இல் தெய்வ மடந்தையர்"
 என்பது "திதில் செல்வமடந்தையர்" எனக் காணப்படுகிறது.

14. நந்து அம் நந்த வனங்களில் நாள் மலர்க்
 கந்தம் உந்திய கற்பகக் காவினின்று
 அந்தர் வந்தென அந்தி தன் கைதர
 மந்த மந்த மணந்தது வாடையே

(இ - ள்) நந்து அம் நந்தவனங்களில் - (அங்குள்ள) வளர்ச்சி பெற்ற
 அழகிய பூந்தோட்டங்களில், நாள் மலர்க்கந்தம் உந்திய கற்பகக்
 காவின் நின்று, அன்றலர்ந்த பூக்களின் நறுமணம் பெருகும்படி
 செழித்துள்ள கற்பகச் சோலையினின்று, அந்தி தன் கைதர - அந்தி
 மாலைப்பொழுது (தன்) கைகொடுத்து உதவ, அந்தர் வந்து என - குரு
 டர் (தள்ளாடி மெல்ல) வந்தாற் போல, வாடை - வாடைக் காற்று,
 மந்தம் மந்தம் மணந்தது - மெல்ல மெல்ல மணம் வீசி வந்தது.

பொழிப்புரை:- அங்குள்ள வளர்ச்சி பெற்ற அழகிய பூந்தோட்டங்
 களில், அன்றலர்ந்த பூக்களின் நறுமணம் பெருகும்படி செழித்துள்ள
 கற்பகச் சோலை யினின்று அந்தி மாலைப்பொழுது கை கொடுத்து
 உதவ, குருடர் மெல்ல நடந்து வருவது போல வாடைக்காற்று
 மெல்ல மெல்ல மணம் வீசி வந்தது.

விளக்கம்:- கற்பகச்சோலைகளிலிருந்து வந்த வாடைக்காற்று
 அங்குள்ள பூந்தோட்டங்களின் நறுமணம் பெருக வருதலால் மெல்ல
 மெல்லக் குருடர் போல நடந்தது என்றார். அதிரக்குளிர் செய்துவரும்
 வாடையும் மந்த மாருதமாக ஆயினது மலர்களின் நறுமணம்
 கலத்தலால் என்க. வாடை - வடக்கிலிருந்து வரும் குளிக்காற்று. அது
 தென்றல் ஆகாமை உணர்க. திசைப் பெயராதலின் தென்றல் மந்த
 மாருதம். இங்கு வாடையும் மந்தமாருதம் ஆயிற்று என்பது நயத்தற்
 குரியது. மந்த மந்த - அடுக்கு மிகுதிப்பற்றியது. "ஏ" ஈற்றசை.

அந்திப் பொழுது கைகொடுத்து அழைத்துவரக் குருடர்
 மெல்ல மெல்ல வந்தாற் போன்று என வருணித்தார். இது
 தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும்.

15. மான்று அளிக்குலம் மா மதம் வந்து உண
தேன் தளிர்ந்த கவளமும் செங் கதிர்
கான்ற நெல் தழைக் கற்றையும் கற்பகம்
ஈன்று அளிக்க நுகர்ந்தன யானையே

(இ - ள்) தேன் தளிர்ந்த - தேனை மிகுதியாகக்கலக்கப்பெற்ற, கவளமும்
- உணவுத்திரளையையும், செங்கதிர்கான்ற நெல் தழைக்கற்றையும்
- சிவந்த கதிர்களை ஈன்ற செந்நெற் பயிர்த்தழைகளின் தொகுதியை
யும், கற்பகம் - கற்பகமரங்கள், ஈன்று அளிக்க - உண்டாக்கிக்
கொடுக்க (அவற்றை), யானை-யானைகள், அளிகுலம் வந்து நல்
மதம் உண - வண்டுக்கூட்டங்கள் வந்து (தமது) சிறந்த மத நீரைப்
பருகி மயக்கமுடையனவாக, தாம் உண்டன.

பொழிப்புரை:- அச்சேனையில் உள்ள யானைகள் வண்டுக்கூட்டங்கள்
தம்முடைய பெரியமத நீர்ப்பெருக்கை வந்து உண்டு மயங்க, தாம்
கற்பக மரங்கள் தேன் மிகுதியாகக் கலக்கப் பெற்ற உணவுருண்டை
யையும் சிவந்த கதிர்களை ஈன்ற நெற்பயிரின் கதிர் தொகுதிகளை
யும் பெற்று உண்ணத்தர, அவற்றை உண்டு இன்புற்றன.

விளக்கம்:- யானைகள் உண்டமை பற்றி இப்பாடல் கூறுகிறது.
மதநீரை வண்டுகள் உண்ண, தாம் கற்பகம் தந்த கவளமும் தழையும்
உண்டன என்றார். நெய் மிதி கவளம் தரல் யானைக்கு வழக்கம்,
இங்குத் தேன் மிதி கவளம் என்றது தேவருலகத்துச்சிறப்பாகும். "ஏ"
ஈற்றை.

மான்று உண - உண்டு மால், விசுதி பிரித்துக்கூட்டல், மான்று
- மால் என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த இறந்த கால வினையெச்சம்.

16. நரகதர்க்கு அறம் நல்கும் நலத்த நீர் ;
கர கதக் கரி கால் நிமிர்த்து உண்டன ;
மரகதத்தின் கொழுந்து என வார்ந்த புல்
குரகதத்தின் குழாங்களும் கொண்டவே

(இ - ள்) கரகதக்கரி - துதிகையை உடைய கோபமுற்ற யானைகள்,
நரகதர்க்கு - நரகத்தை அடையவல்ல பாவிசுருக்கும், அறம் நல்கும்

- புண்ணியப் பயனைத் தந்து (அந்நரகத்திலிருந்து) அவரை மீட்க வல்ல, நலத்தநீர் - நன்மைபடைத்த தேவகங்கையின் நீரை, கால் நிமிர்ந்து உண்டன - கால்களை நிமிர வைத்துப்பருகின, குரகத்தின் குழாங்கள் - குதிரைக்கூட்டங்கள், மரகத்தின் கொழுந்து என வார்ந்தபுல் - மரகத மணியின் ஒளிக் கொழுந்து போல் வளர்ந்த பசிய நீண்ட புல்லை, கொண்ட - உட்கொண்டன.

பொழிப்புரை:- தன்னில் மூழ்கினவர்க்கு நரகக் கொடுமை நீங்க உதவுகிற நன்மையையுடைய தேவ கங்காநதியின் நீரை, யானைகள் கால்களை நிமிர வைத்து நின்று பருகின. மரகத மணியின் இளவொளி போல மிகப் பசுமையாய் அங்கு நீண்டு வளர்ந்த புற்களை குதிரைக் கூட்டங்கள் உட்கொண்டன.

விளக்கம்:- தர்க்கு - தருக்கு என்பதன் விகாரம், யானைகள் நீர் உண்டதும் குதிரைகள் புல் உண்டதும் கூறினார். நரகு அதர்க்கு எனப் பிரித்து நரக வழிக்கு அறம் நல்கும் எனப் பொருள் உரைக்கலாம். நீர் - தேவகங்கை நீர். தீர்த்த விசேடம் ஆதலின் பாவத்தை மாற்றும் தன்மை படைத்தது என்றார். "ஏ" ஈற்றரசை.

பரதனது அப்போதைய நிலை.

17. இன்னர், இன்னணம் யாவரும் இந்திரன் துன்னு போகங்கள் துய்த்தனர்; தோன்றல்தான், அன்ன காயும், கிழங்கும் உண்டு, அப்பகல் பொன்னின் மேனி பொடி உறப் போக்கினான்.

(இ - ள்) யாவரும் - எல்லோரும், இன்னர் - இததன்மையராய், இன்னணம் - இவ்வாறு, இந்திரன் துன்னு போகங்கள் - இந்திரன் அனுபவிக்கின்ற இன்பங்களை, துய்த்தனர் - அனுபவித்தார்கள். தோன்றல் - பரதன், அன்னகாயும் கிழங்கும் உண்டு - அத்தகைய காயும் கிழங்கும் ஆகியவற்றை உண்டு, பொன்னின் மேனி - பொன் மயமான தன்னுடம்பு, பொடி உற - புழுதி படும்படி, அப்பகல் - அந்நாளை, போக்கினான் - கடத்தினான்.

21

பொழிப்புரை:- எல்லோரும் இத்தன்மையராய் தேவேந்திரனுக்குப் பொருந்திய இன்பங்களை அனுபவித்தார்கள். பரதன் காயும் கிழங்கும் உண்டு தனது பொன் போலரிய திருமேனி புழுதியிலே பொருந்த (வெறுந்தரையிற் படுத்து) அத்தினத்தைக்கழித்தான்.

விளக்கம்:- இப்பாட்டின் ஈற்றடியால் இராம விரகத்தால் சோகமுற்ற பரதனது தவறாத விரத ஒழுக்கம் விளக்கப்பட்டது. பரதனது நிலையைப் பரீட்சித்தற்காகவும் அவனது மன நிலையைத் திடப்படுத்தற்காகவும் பரத்துவாச முனிவன் ராஜோபசாரத்தினும் மேம்பட்டு உபசரிக்கவும், பரதன் எதையும் அங்கீகரியாமல் முனிவர் நிலையை மேற் கொண்டிருந்தனன் என்பதை இப்பாடல் எடுத்துக் காட்டுகிறது. அன்னகாயும் என்பதில் அன்ன உரையசையாக வந்ததாகக் கொள்க. இனி, கற்பக மரத்திலிருந்து கிடைத்த என்பாரும் உளர் ஆயின் அது உலக இன்பத்துக்கு முரணானதாகிப் பரதனது விரத வொழுக்கத்துக்குப் பங்கமாதலின் அவ்வாறுரைத்தல் ஏலாதாம். "தான்" என்பது உரையசை.

கதிரவன் தோன்றுதல்.

18. நீல வல் இருள் நீங்கலும், நீங்குறும்
மூலம் இல் கனவின் திரு முற்றுற,
ஏலும் நல்வினை துய்ப்பவர்க்கு ஈறு செல்
காலம் என்னக் கதிரவன் தோன்றினான்.

(இ - ள்) நீலம் - நீல நிறமுள்ள, வல்-வலிய (நீங்குதற்கரிய), இருள் நீங்கலும் - இருளானது நீங்கிய அளவில், நீங்குறும் - நீங்கி விடுகிற, மூலம் இல் - அடித்தளம் அற்ற, கனவின் - கனவு போல, திருமுற்றுற - சேனைகள் அனுபவித்த செல்வபோகம் முடிவடையும்படி, ஏலும் நல்வினை துய்ப்பவர்க்கு - பொருந்திய புண்ணியப் பயனை அனுபவிப்பவர்க்கு, ஈறுசெல் காலம் என்ன - அதுமுடிவடையும் காலம் போல, கதிரவன் தோன்றினான் - சூரியன் உதித்தான்.

பொழிப்புரை:- நீல நிறமுள்ள வலிய இருளானது நீங்கியவளவிலே தானும் இல்லாமற் போகிற ஆதாரமில்லாத களாப் போல, பரதனுடன் வந்தார். அனுபவித்த அச்செல்வப் போகம் முடிந்துவிட, பொருந்திய புண்ணியப்பயனை அனுபவிப்பவர்க்கு வருகிற

அவ்வனுபவமுடிவு காலம் போலக் கதிரவன் உதித்தான்.

விளக்கம்:- கங்குற் பொழுது நீங்கியது, கதிரவன் தோன்றினான். முன்பு பரதனுடன் வந்தோர் அனுபவித்த போகமும் முடிந்தது, முனிவனது ஆற்றலால் உண்டான தேவ போகமெல்லாம் கனாத் தோற்றம் போல ஒழிந்தன என்பதாம். புண்ணியம் முடிந்த பின்னர் மீண்டும் சுவர்க்கத்திலிருந்து மண்ணுலகிற்கு வருவார் போல அவர்கள் நிலை ஆகிறது ஆகலின் "ஈறுசெல்காலம்" என்ன என்று கதிரவன் தோற்றத்தை வருணித்தார்.

மூலம் இல்கனவு - தோற்றத்திற் காணப்படும் பொருள்கள் மெய்ம்மையாக நிலை பெறாது பொய்ம்மைபட்டு ஒழியுங்கனவு. முற்றுற - நீங்க என்றபடி.

பரதன் படைகள் தம் நிலை அடைதல்.

19. ஆறி நின்று அறம் ஆற்றலர் வாழ்வு என
பாறி வீந்தது செல்வம்; பரிந்திலர்
தேறி முந்தைத் தம் சிந்தையர் ஆயினார்
மாறி வந்து பிறந்தன்ன மாட்சியார்

(இ - ள்) ஆறி நின்று - (மனம், மொழி, மெய்களால்) அடங்கிநின்று, அறம் ஆற்றலர் - அறத்தைச் செய்யாதவர்களது, வாழ்வு என (மறுமை யுலகத்து) செல்வ போகம் இடையில் அழிதல் போல, செல்வம் - (- பரதனுடன் வந்தார் அனுபவித்த) செல்வம், பாறி வீந்தது. நிலை கெட்டொழிந்தது, மாறிவந்து பிறந்தன்ன மாட்சியார் - விண்ணுலகத் திலிருந்து மண்ணுலகத்தில் வந்து பிறந்தார் போன்ற தன்மையடைந்த வராய அவர்கள், பரிந்திலர் - தாம் இழந்து விட்ட ஒருநாள் போகத்து க்காக வருந்தாது, தேறி - மனந்தெளிந்து, முந்தை தம் சிந்தையர் ஆயினார் - முன்பு தமக்குள்ள எண்ணத்தை உடையவரானார்கள்.

பொழிப்புரை:- மனம், மொழி, மெய்களால் அடங்கி நின்று அறம் செய்யாதவர்களது செல்வ போகம், இடையில் அழிதல் போல பரதனுடன் வந்தார் அனுபவித்த செல்வம் சிதறிக் கெட்டது. பின்னர் அவர்கள் விண்ணுலகத்திலிருந்து மண்ணுலகத்தில் வந்து பிறந்தார் போன்ற தன்மையுடையவர்களாக ஆனார்கள்.

விளக்கம்:- அறம் உள்ளவரையும் செல்வம் இருந்து அறம் நீங்கிய போது செல்வமும் நீங்கும் ஆதலின், அறம் ஆற்றலர் வாழ்வு எனச் செல்வம் பாறி வீந்தது. வீந்தது என்னாது பாறி என்றது பிறர்க்குக் கொடுத்தலால் செல்வம் வீதலும் உண்டு ஆதலின் அவ்வாறின்றிச் சிதறிக் கெட்டது என்றதாம். அறம் ஆற்றலர் வாழ்வு நல்வழியில் கெடாது தீயவழியில் கெடும். ஆறிநின்று - இந்நல்வினை போது மென்று நிறுத்திவிடாமல் பொறுத்து நின்று என்றுங் கொள்ளலாம்.

பரதன் சேனை பாலை நிலத்தை அடைதல்.

20. காலை என்று எழுந்தது கண்டு, வானவர்,
வேலை அன்று; அனிகமே என்று விம்முற
சோலையும் கிரிகளும் சுண்ணமாய் எழ
பாலை சென்று அடைந்தது பரதன் சேனையே.

(இ - ள்) அன்றுகாலை - அந்நாள் உதயத்தில், (சேனையாவும்) எழுந்தது கண்டு - துயிலொழிந்து புறப்பட்டுச் செல்லும் தன்மையைப் பார்த்து, வானவர் - தேவர்கள், வேலை அன்று - (இது) கடலன்று, அனிகம் ஏ - சேனையே, என்று - என்று நிச்சயித்து, விம்மு அற - (தாம் கொண்டிருந்த) ஐயம் நீங்கி மனக்களிப்படைய, பரதன் சேனை - பரதனது சேனை, சோலையும் கிரிகளும் சுண்ணமாய் எழ - சோலைகளும் மலைகளும் புழுதியாய் மேலெழும்படி (அவற்றைப் பொடி செய்து கொண்டு) பாலை சென்றடைந்தது - (அப்பால்) பாலைவனத்தைச் சென்று சேர்ந்தது.

பொழிப்புரை:- அந்நாள் உதயத்தில் பரதனது சேனை துயிலொழிந்து புறப்பட்டுச் சென்றதைப் பார்த்துத் தேவர்கள் இது கடலன்று சேனையே என்று நிச்சயித்துத் தாம் கொண்டிருந்த ஐயம் நீங்கிக் களிப்படைய, சோலைகளும் மலைகளும் புழுதியாய் மேலெழும்படி அவற்றைப் பொடி செய்து கொண்டு பாலைவனத்தைப் போய்ச் சேர்ந்தது.

விளக்கம்:- பரதனது சேனையை இது காறும் இருளில் கடல் என்று கருதியிருந்த வானவர் பகற்பொழுது வந்து புறப்பட்ட அளவிலே சேனை என்று துணிந்தனர் எனக் கவிஞர் கூறுவது நயத்தற்குரியது. "ஏ" ஈற்றசை.

21. எழுந்தது துகள்; அதின், எரியும் வெய்யவன்
அழுந்தினன்; அவிப்ப அரும் வெம்மை ஆறினான்,
பொழிந்தன கரிமதம், பொடி வெங்கானகம்
இழிந்தன, வழி நடந்து ஏற ஒணாமையே.

(இ - ள்) எழுந்தது துகள் - (சேனைகள் செல்லுதலால்) புழுதிப்
படலம் மேல் கிளம்பியது. எரியும் வெய்யவன் - தகிக்கும் சூரியன்,
அதில் அழுந்தினன் - அப்புழுதியில் அழுந்திப் போனான். அவிப்பத
ற்கு வெம்மை ஆறினான். - பிறி தொன்றால் அணைத்தற்கு முடியாத
தனது வெம்மை நீங்கப்பெற்றான். கரி பொழிந்தன மதம் - யானைகள்
பொழிந்தனவாகிய மதநீர், பொடி வெங்கானம் வழிநடந்து ஏற
ஒணாமையுடைய கொடிய காட்டு வழியில் நடந்து மேற்செல்
லவொண்ணாத - படி (வழுக்கலுண்டாகும் படி), இழிந்தன -
(எங்கும்) பெருகின.

பொழிப்புரை:- சேனைகள் செல்லுதலால் மேலெழுந்த புழுதியில்
மறைந்தவனாய் கொதிக்கும் தன்மையுள்ள சூரியன் தணித்தற் கரிய
வெப்பம் தணிந்தான். யானைகள் பொழிந்தனவாகிய மதநீர் வழி
நடந்து செல்ல வொண்ணாதபடி புழுதிகளையுடைய வெவ்விய
அப்பாலைவனத்திற் பெருகின.

விளக்கம்:- எரிக்கும் சூரியன் புழுதியில் மறைய அக்கதிரவன்,
காயந்ததனால் வெம்மையடைந்த பூமி குளிரும்படி யானைகளின்
மதநீர் பெருகிப்புழுதி மண்ணைச் சேறாக்கிற்று. பாலைநிலத்தின்
கொடுமையும் யானைகளின் மிகுதியும் இங்குக் கூறப்பட்டது. "ஏ"
ஈற்றசை.

22. வடியுடை அயிற்படை மன்னர் வெண்குடை,
செடியுடை நெடு நிழல் செய்ய தீப் பொதி
படியுடைப் பரல் உடைப் பாலை மேல் உயர்
கொடியுடைப் பந்தரின் குளிர்ந்தது எங்குமே

(இ - ள்) வடிஉடை - கூர்மையையுடைய, அயில்படை - வேலாயுதத்தை
யுடைய, மன்னர் - அரசர்களது, வெண்குடை - வெண்ணிறமான
குடைகள், செடி உடை நெடுநிழல் செய்த - மரங்களினுடைய நீண்ட

நிழல் போன்ற நிழலைச் செய்தன. (ஆதலால்) தீ பொதி படி உடை பரல் உறை பாலை - அனலின் தன்மை நிறைந்த இடத்தையுடையதும் பருக்கைக் கற்கள் உறுத்துந்தன்மையது மாகிய அப்பாலைவனம், மேல் உயர் கொடி உடை பந்தரின் - மேலே உயர்ந்து படர்ந்த கொடிகளையுடைய பந்தல் போல, எங்கும் குளிர்ந்தது - எவ்விடமும் குளிர்ச்சி பெற்றது.

பொழிப்புரை:- நெருப்பு உள் தங்கிய இடத்தையுடைய பருக்கைக் கற்களையுடைய பாலை நிலம் கூர்மை பொருந்திய வேற்படையை உடைய அரசர்களது வெண் குடையானது அடர்ந்துள்ள நீண்ட நிழலைச் செய்தலான் மேலே உயர்ந்துள்ள கொடிகள் படர்ந்துள்ள பந்தல் போல எவ்விடமும் குளிர்ச்சியுடையதாயிற்று.

விளக்கம்:- மன்னர் வெண்குடை நிழல் செய்யப் பாலை வனம் எங்கும் பந்தரிட்டாற்போற் குளிர்ந்திருந்தது என்க. கொடிப்பந்தர் - படர் கொடிகளால் அமைந்த பந்தல், செடித்தன்மையாவது அடர்த்தி யாகவும் குட்டையாகவும் இருத்தல். அதனுள் குட்டையை விலக்க வேண்டி நெடுநிழல் என்றாராதலின் அடர்ந்து நீண்ட நிழல் என்று பொருளாயிற்று. மன்னர் குடைகளின் மிகுதியும் உயர்ச்சியும் குறித்தது. பந்தர் நிழல் தருதலும் அதன் மேலும் கொடி குளிர்ச்சி தருதலும் உண்டாதலின் மன்னர் தம் குடையின் நிழலுக்கும் குளிர்ச்சிக்கும் ஏற்புடைய உவமையாயிற்று, கொடிப்பந்தர் என்னும் சொல்.

பந்தர் - இறுதிப் போலி.

23. "பெருகிய செல்வம் நீ பிடி" என்றாள் வயின் திருகிய சீற்றத்தால் செம்மையான், நிறம் கருகிய அண்ணலைக் கண்டு, காதலின் உருகிய தீளிர்ந்தன உலவை ஈட்டமே.

(இ - ள்) பெருகிய செல்வம் - மிக்க அரசாட்சிச் செல்வத்தை, நீ பிடி - நீ ஏற்றுக்கொள், என்றாள் வயின் - என்று (தன்னை நோக்கிக்) கூறின தாயாகிய கைகேயியினிடத்தில், திருகிய சீற்றத்தால் - மனம் மாறுபட்ட தனாலான கோபத்தினால், செம்மை ஆய் - முகம் சிவந்து, நிறம் கருகிய - திருமேனி நிறம் (இயல்பிற்) கறுத்துள்ள, அண்ணலை - பரதனை, கண்டு - பார்த்து, காதலின் - (அவன் பாற்கொண்ட)

அன்பினால், உருகிய - நெகழ்ந்தவையாய், உலவை ஈட்டம் - (பாலைவனத்திற்) பட்டுப்போன மரங்களின் தொகுதிகள், தளிர்ந்தன. துளிர்ந்துச் செழித்தன.

பொழிப்புரை:- மிக்க அரசுச் செல்வத்தைப் பரதா! நீ ஏற்றுக்கொள் என்று சொல்லிய கைகேயியிடத்தே, சுழன்று எழுந்த கோபத்தால் முகம் சிவந்த (இயல்பாய்க்) கறுத்த திருமேனியுடைய பரதனைக் கண்டு, அவன்பாற் கொண்ட அன்பினால் (பாலை நிலத்திற்) பட்ட மரக் கூட்டம் மனம் இரங்கி தளிர்விட்டு உயிர் பெற்றவாயின.

விளக்கம்:- அப்பொழுதைய பரதன் நிலைமை மரங்களும் இரங்கும் வகையிலிருந்தது என்கிறார் கவிஞர். பட்ட மரங்கள் தளிர்ந்துச் செழித்துப் பரதன் செல்லும் வழி இனிதாயிற்று என்றார். "ஏ" சுற்றசை.

பரதன் படைகள் சித்திர கூடத்தை அடைதல்.

24. வன்தெறு பாலையை மருதம் ஆம் எனச்
சென்றது சித்திர கூடம் சேர்ந்ததால் -
ஒன்று உரைத்து உயிரினும் ஒழுக்கம் நன்று எனப்
பொன்றிய புரவலன் பொரு இல் சேனையே.

(இ - ள்) உயிரினும் ஒழுக்கம் நன்று என ஒன்று உரைத்து - உயிரைக்காட்டி லும் நல்லொழுக்கமே சிறந்ததென்று கருதி, சத்திய மொன்றையே உரைத்து, பொன்றிய புரவலன் - உயிர் விட்ட காத்தலில் வல்ல தசரதச்சக்கரவர்த்தியினது, பொருவு இல் சேனை - ஒப்பில்லாத சேனை, வல் - கொடிய, தெறு - (தன்னிடஞ் சேர்ந்தாரை) வருத்துந் தன்மையுள்ள, பாலையை - பாலை நிலத்தை - மருதம் ஆம் என - முன் கூறியவாறு (நீரும் நிழலும் பெற்றுக் குளிர்ந்ததனால்) மருத நிலத்தைப் போல; சென்றது - எளிதிற் கடந்து சென்று, சித்திரகூடம் சேர்ந்தது - சித்திரகூட மலையை அடைந்தது.

பொழிப்புரை:- உயிரைவிட நல்லொழுக்கமே சிறந்து விளங்குவது எனக்கருதிச் சத்தியம் ஒன்றையே உரைத்து உயிர்விட்ட சக்கரவர்த்தியாகிய தசரதனது ஒப்பற்ற சேனையானது, கொடிய அழிக்கவல்ல

பாலை நிலத்தை (முன்கூறிய வாறு நீரும் நிழலும் பெற்றுக் குளிர்ந்தமையால்) மருத நிலம் ஆகும் என்றுகருதி எளிதாகக் கடந்து சென்று சித்திர கூட மலையை அடைந்தது.

விளக்கம்:- பாலை வனத்தை வருத்த மின்றி எளிதிற் கடந்த தென்பார் பாலையை மருதமாமெனச் சென்றது என்றார். மருதம் நாடும் நாடுசார்ந்த இடமும். பாலை மருதமாயினது யானைகளின் மதநீர்ப்பெருக்கால் வழிவழுக்கிச் சேரானதாலும் மன்னர் குடை நிழலாற்குளிர்ச்சியானதாலுமாம் எனக்கூறினார். உயிரை இம்மை, மறுமை, வீடு என்னும் மூன்று இடத்தும் பயன் கொள்ளவைப்பது ஒழுக்கம் ஆதலின் "உயிரினும் ஒழுக்கம் நன்று" எனப்பட்டது "ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும்" (குறள் 131) என்னும் வள்ளுவர் கூற்றினை ஒப்புநோக்குக. "ஏ" சுற்றசை. "ஆர்" அசை.

25. தூளியின் படலையும் துரகம் தேரொடு மூள் இருஞ் சினக்கரி முழங்கும் ஓதையும் ஆன் இருங் குழுவினர், ஆரவாரமும் கோள் இரும்படை இது என்று, உணரக் கூறவே.

(இ - ள்) (இங்ஙனம் சேனை செல்கிறபோது எழுந்த) தூளியின் படலையும் -(மேலெழுந்த) புழுதியின் திரளும், துரகம் தேரொடு மூள் இருஞ்சினக்கரி முழங்கும் ஓதையும்- குதிரைகளும் தேர்களும் அடங்காதெழுதிற பெருங்கோபத்தையுடைய யானைகளும் ஒலிக்கிற முழக்கமும், ஆள் இருங்குழுவினர்- காலட்படை யாகிய பெரிய கூட்டத்தினரின், ஆரவாரமும்-பேரொலியும், கோள் இரும்படை இது என்று-இது வலிமையையுடைய பெரும்படை வருவது என்று, உணரக்கூற- பலரும் அறிய எடுத்துச் சொல்ல..... (இளையவன் எழுந்தனன் என வருங்கவியோடு இயையும்)

பொழிப்புரை:- இங்ஙனம் சேனை செல்கிற போது எழுந்த புளுதியின் திரளும் குதிரைகளும் தேர்களும் அடங்காது எழுகிற பெருங்கோபத்தையுடைய யானைகளும் ஆர்ப்பரிக்கிற சப்தமும் பெரிய காலாட்படையினரின் பேரொலியும் இது வலிமையையுடைய பெரிய சேனை (வருவது) என்று முன்னே அறியும்படி சொல்ல.....

விளக்கம்:- புழுதிப்படலமும் ஆரவாரமும் பெருஞ் சேனை வருவது என்று ஊகித்தறிய ஏதுவாயிருந்தன. படலை - படலமென்னும் வடசொல் ஈறுதிரிந்தது. கோள் கொலைசூழ்தல் என்னும் கருத்திலும் வரும்.

பரதன் சேனை எழுச்சிகண்டு இலக்குவன் சிற்றமடைதல் .

26. எழுந்தனன் இளையவன் ஏறினான், நிலம்
கொழுந்து உயர்ந்தனையது ஓர் நெடிய குன்றின் மேல்;
செழுந்திரைப் பரவையைக் சிறுமை செய்த அக்
கழுந்துடை வரிசிலைக் கடலை நோக்கினான்.

(இ - ள்) (பரதன் சேனைகள் வரும் எழுச்சியைக் குறிப்பால் உணர்ந்த அளவில்) இளையவன் - இலக்குவன், எழுந்தனன் - எழுந்து, நிலம் கொழுந்து உயர்ந்தனையது - நிலவுலகம் கொழுந்து விட்டு உயர்ந்தாற் போன்றதான, ஓர் - ஒப்பற்ற - நெடிய குன்றின் மேல் - பெரிய அம்மலைச்சிகரந்தின் மேல் ஏறினான். ஏறி செழுந்திரைப் பரவையை - செழித்த அலைகளையுடைய கடலை, சிறுமை செய்த அக் சிறியது எனக் கருதும் படி செய்த, கழுந்து உடைய வரிசிலைக் கடலை - வலிமை மிக்க கட்டமைந்த வில்லை ஏந்திய சேனா சமுத்திரத்தை நோக்கினான் - பார்த்தான்.

பொழிப்புரை:- பரதன் சேனைகள் வரும் நிலையைத் தன் குறிப்பால் உணர்ந்து கொண்ட இலக்குவன், எழுந்து நிலவுலகம் கொழுந்து விட்டு உயர்ந்தாற் போன்றதான ஒப்பற்ற நீண்டுயர்ந்த மலையின் மேல் ஏறி, செழித்த அலைகளையுடைய கடலை சிறியது எனக்கருதும் படி செய்த அந்த வலிமை மிக்க கட்டமைந்த வில்லை ஏந்திய சேனைக்கடலைப் பார்த்தான்.

விளக்கம்:- நிலத்தின் மேல் உள்ள நெடிய மலை நிலம் கொழுந்து விட்டு உயர்ந்தது போல் உள்ளது என்கிறார் கவிஞர். இது தற்குறிப் பேற்றமாகும். சேனைக்கடலின் பெருமை நோக்கியவழி கடல் சிறிதாக உள்ளது. கழுந்து - வலிமை. 'கழுந்தோடும் வரிசிலைக் கைக் கடற்றானை' எனப்பாலகாண்டத்து வருதல் காண்க. கழுந்து -

வில்லின் கழிப்பகுதியாகும். வில்லை இடையறாது **கையிற்பிடித்** தலால் தேய்ந்து வழுவழுப்பாதலைக் "கழுந்து" எனக் கூறுவதாகவும் பொருள் உரைப்பர். இளையவன் எழுந்து, ஏறி, நோக்கினான் என முடிக்குக.

27. பரதன் இப்படைகொடு பார் கொண்டவன் மறம் கருதி உள் கிடந்ததோர் கறுவு காதலால் விரதம் உற்று இருந்தவன் மேல் வந்தான் இது சரதம் மற்று இலது எனத் தழங்கு சிற்றத்தான்.

இ - ள் (நோக்கிய இலக்குவன்) பார் கொண்டவன் - பூமி முழுவதையும் (என்றும் தன்னுடையதாக்கிக்) கொண்டு, ஆள் - தான் அரசாள வேண்டுமென்ற, மறம் - கொடிய தொழிலை, கருதி - எண்ணி, உள் கிடந்து ஓர் கறுவு காதலால் - தனது மனத்திலடங்கிக்கிடந்ததொரு வஞ்சனையோடு கூடிய பேராசையால் பரதன் - இப்படை கொடு இந்தச் சேனையைக்கூட்டிக் கொண்டு, விரதம் உற்று இருந்தவன் மேல் வந்தான் - தவவிரதம் (பிதிருவாக்கிய பரிபாலநமாகிய) மேற் கொண்டுள்ள இராமன் மேல் படையெடுத்து வந்துள்ளான், இது சரதம் - இதுவே உண்மை, மற்று இலது - வேறொன்றும் இல்லை, எனத் தழங்கு சிற்றத்தான் - என்று எண்ணி மிக்க கோபம் உடையவனாய்.....(குதித்தனன் என வரும் கவியோடு தொடரும்)

பொழிப்புரை:- பரதன் பூமி முழுவதையும் தன்னுடைய தாக்கிக் கொண்டு தான் அரசாள வேண்டுமெனத் தனது மனத்தில் அடங்கிக்கிடந்த வஞ்சனையோடு கூடிய பேராசையால் இந்தச் சேனையைக் கொண்டு போர்த்தொழிலைக்கருதி தவவிரதம் மேற் கொண்டுள்ள இராமன்மேல் படையெடுத்து வந்துள்ளான். இதுவே உண்மை - வேறு ஒன்றும் இல்லை என்று எண்ணி மிக்ககோபம் கொண்டவனாய்.....

விளக்கம்:- தாய் வேண்டிய வரத்தால் பதினான்கு ஆண்டுக்காலம் அரசாளும் வாய்ப்புக்கிடைத்தது. பதினான்கு ஆண்டுகள் கழிந்ததும் இராமன் மீண்டுவந்து தன்னுடைய அரசைக் கவர்ந்து கொள்வானே என்கிற கருத்தால் பரதன் படையெடுத்து வந்துள்ளான் என, நினைக்கும் இலக்குவன் அதனையே "உள்கிடந்தது ஒரு கறுவு காதல்" என்கிறான். கறு - உள்ளே தணியாத கோபம். உ - சாரியை.

இலக்குவன் சீற்றத்துடன் இராமனை அடைந்து கூறத்தொடங்குதல்.

28. குதித்தனன் பாரிடை குவடு நீறு எழ
மிதித்தனன் இராமனை விரைவில் எய்தினான்
மதித்திலன் பரதன் நின்மேல் வந்தான், மதில்
பதிப் பெருஞ் சேனையின் பரப்பினான் என்றான்.

(இ - ள்) (இங்ஙனம் எண்ணிச் சீறிய இலக்குவன்) குவடு நீறு
எழமிதித்தனன் - அம்மலைச் சிகரம் பொடிபடும்படி (கொடிய
விசையோடு) மிதித்து, பாரிடை குதித்தனன் - தரையிலே குதித்து,
விரைவின் இராமனை எய்தினான் - விரைவாக வந்து இராமனை
அடைந்து (அவனை நோக்கி), பரதன் மதித்திலன் - பரதன் உனது
பெருமையைச் சிறிதும் மதிக்காமல், மதில் பதிப் பெருஞ்சேனை
யின் பரப்பினான் - மதில் சூழ்ந்த அயோத்தி நகரத்துப் பெருஞ்சே
னைப் பரப்பினை உடையவனாய், நின்மேல் வந்தான் - உன்மேல்
போருக்கு வந்தான், எனா - என்று கூறினான்.

பொழிப்புரை:- இலக்குவன் மிக்க சீற்றத்தானாய், அம்மலைச்சிகரமே
பொடிபடும்படி கொடிய கோபத்தோடு மிதித்துத் தரையிலே குதித்து
விரைவாக இராமனை அடைந்து, பரதன் நினை ஒரு பொருளாகக்
கருதாமல் மதில் சூழ்ந்த அயோத்தி நகரத்துப் பெருஞ்சேனைப்
பரப்பினை உடையவனாய் உன்மேல் போர்க்கு வந்தான் என்று
கூறினான்.

விளக்கம்:- பரதன் இராமனை மதியாமல் போர்க்கு வந்தான் என்றான்.
"மதில் பதி" என்றது அயோத்தியை, சேனை உடன் வந்ததே இலக்கு
வனது ஐயத்தை உறுதிப்படுத்துவதாக அமைந்தது.

இலக்குவன் போர்க்கோலம் பூண்டு வீர உரை பகர்தல்.

29. கட்டினன் சுரிகையும் கழலும்; பல் கணைப்
புட்டிலும் பொறுத்தனன்; கவசம் பூட்டு அமைத்து
இட்டனன்; எடுத்தனன் வரிவில்; ஏந்தலைத்
தொட்டு அடி வணங்கி நின்று, இணைய சொல்லினான்.

(இ - ள்) சுரிகையும் கழலும் கட்டினன் - (இடையில்) உடைவாளையும் (பாதத்தில்) வீரக் கழலையும் கட்டிக் கொண்டு, பல்கணைப்பட்டிலும் பொறுத்தனன் - பலவகை அம்புகளையுடைய (அம்பறாத்) தூணியைத் தோளில் சுமந்து கொண்டு, கவசம் பூட்டு அமைத்தனன் - போர்க்கவசத்தை (உடம்பிற்) பூட்டிக் கொண்டு, வரிவில் எடுத்தனன் - கட்டமைந்த வில்லை (கையில்) எடுத்துக் கொண்டு, ஏந்தலை அடிதொட்டு வணங்கி நின்று கொண்டு - இராமபிரானைத் திருவடி தொட்டு வணக்கம் செய்து எழுந்து நின்று, இனைய சொல்லினான் - இவ்வார்த்தைகளைச் சொன்னான்.

பொழிப்புரை:- இலக்குவன் போர்ச்சன்னத்தனாகி இடையில் உடைவாளையும் காலில் வீரக்கழலையும் கட்டிக் கொண்டு பலவகை அம்புகளையுடைய அம்பறாத் தூணியைத் தோளில் தாங்கி, போர்க்கவசத்தை உடம்பிற் பூட்டிக் கொண்டு, கட்டமைந்த வில்லைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு, இராம பிரானின் திருவடியில் வீழ்ந்து வணக்கம் செய்து பின்னர் எழுந்து நின்று இவ்வார்த்தைகளை கூறினான்.

6965

விளக்கம்:- ஏந்தல் - இராமன். உயர்ந்தோன் என்னும் பொருளில் வந்தது, திருவடி தொட்டு வணங்குதல் என்பது ஒரு மரபு. ஏந்தல் ஆண்பாற் சிறப்புப் பெயர்.

இலக்குவன் வீர உரை.

30) இருமையும் இழந்த அப்பரதன் ஏந்து தோள் பருமையும் அன்னவன் படைத்த சேனையின் பெருமையும் நின் ஒரு பின்பு வந்த என் ஒருமையும் கண்டு இனி உவத்தி உள்ளம் நீ.

(இ - ள்) இருமையும் இழந்த - இம்மை மறுமை என்னும் இரண்டின் இன்பங்களையும் ஒருங்கே இழந்த, அப்பரதன் ஏந்து தோள் பருமையும் - அந்தப்பரதனின் உயர்ந்த தோள்களின் பருத்த தன்மையும், அன்னவன் படைத்த - அவன் (தன்னுடையதாகப்) பெற்ற சேனையின் - சேனையினது, பெருமையும் - பெருமையையும், நின்

பின்பு வந்த - உன்பின்னாலே வந்த, ஒரு என் - தனியனான என்னுடைய, ஒருமையும் - ஒப்பற்ற தன்மையையும், கண்டு - (இப்பொழுது) பார்த்து, இனி நீ உள்ளம் உவத்தி - இனிமேல் நீ மனமகிழ்ச்சி அடைவாயாக.

பொழிப்புரை:- இம்மை மறுமை இரண்டையும் ஒரு சேர இழந்த அப்பரதனது உயர்ந்த தோள்களின் பருத்த தன்மையையும், அவன் தன்னுடையதாகப் பெற்ற சேனையினது பெருமையையும், உன்பின்னாலே வந்த தனியனான என்னுடைய ஒப்பற்ற தன்மையையும் இப்போது பார்த்து இனி நீ மனம் மகிழ்வாயாக.

விளக்கம்:- பரதனது தோள்களின் பூரிப்பும் அவன் சேனையின் பெருந்தொகையும் சிறிதும் பயனில்லாதவாம்படி யானொருவனே அவற்றை அழித்திடுவேன் என இலக்குவன் கூறுகிறான். அண்ணன் மேல் போர் தொடுத்து வந்தான் எனவே அறத்துக்கு மாறுபட்டான். இருமையும் இழந்தான் என்கிறான்.

31. படர் எலாம் படப் படும் பரும யானையின்
திடர் எலாம் உருட்டின தேரும் ஈர்த்தன
குடர் எலாம் திரைத்தன குருதி ஆறுகள்
கடர் எலாம் மடுப்பன பலவும் காண்டியால்

(இ - ள்) படர் எலாம் பட - பலவகைத் துன்பங்களும் அடைந்து, படும் - இறக்கிற, பருமயானையின் - பருமையையுடைய யானைகளின், திடர் எலாம் - உடல்களாகிய மேடுகளை யெல்லாம், உருட்டின - உருட்டினவையாகியும், தேரும் - தேர்களையும், ஈர்த்தன - இழுத்துக் கொண்டனவாகியும், குடர் எலாம் திரைத்தன - குடல்களை எல்லாம் அலைத்துத் தள்ளுபவையாகியும், கடர் எல்லாம் மடுப்பன - கடல் முழுவதும் பாய்வனவாகிய, குருதியாறுகள் பலவும் - இரத்த நதிகள் பலவற்றையும், காண்டி - (என்னால் உண்டாக இப்பொழுதே) பார்ப்பாயாக.

பொழிப்புரை:- பல்வகைத் துன்பங்களும் அடைந்து இறக்கிற பருமையையுடைய யானைகளின் உடல்களாகிய மேடுகளை யெல்லாம் உருட்டின வையாகியும் தேர்களை இழுத்துக்கொண்டனவாகியும் குடல்களை எல்லாம் அலைத்துத் தள்ளுபவையாகியும் கடல்முழு

வதும் பாய்வனவாகிய இரத்த நதிகள் பலவற்றையும் என்னால் உண்டாக இப்பொழுதே நீ பார்ப்பாயாக.

விளக்கம்:- யானை முதலியவற்றைக் கொன்று விழுத்தலால் குருதிப் பேராறுகள் பல தோன்றுமாறு யானொருத்தனே செய்வேன் என்கிறான் இலக்குவன். படரெலாம்பட - ஆட்கள் எல்லோரும் இறக்க என்றும் பொருள் கொள்ளலாம், ஆட்கள் - பாகரும் பரிக்கோற் காரரும். படர் - வடசொல் - பருமம், அலங்காரமும் முதுகின் மேலிடும் தவிசுமாம். உருட்டி, ஈர்த்து, திரைத்துக் குருதி ஆறு கடலில் மடுத்தல் காண்டி என முடிக்குக. குடல் குடர் என்றாற் போலக் கடல் கடர் என நின்றது, செய்யுட்போலி.

32. கருவியுங் கைகளும் கவச மார்பமும்
உருவின, உயிரினோடு உதிரந்தோய்வில
திரிவன சுடர்க்கணை திசைக் கை யானைகள்
வெருவரச் செய்வன காண்டி வீர! நீ

(இ - ள்) வீர! நீ - ரகுல வீரனாகிய ராமனே! நீ கருவியும் கைகளும் கவசமார்பமும் உருவின - எதிரிகளது ஆயுதங்களையும் கரங்களையும் கவசமணிந்த மார்பையும் உருவிக் கொண்டு, உயிரினோடு அவர்கள் உயிரையும் உடன் பற்றி, உதிரம் தோய்வில - இரத்தத்தில் சிறிதும் தோயாமல், சுடர்க்கணை - என்னுடைய ஒளிபடைத்த அம்புகள், திசைக்கையானைகள் - எட்டுத்திசைப்பக்கத்திலும் உள்ள யானைகளும், வெருவரச் - அஞ்சும்படி, திரிவன செய்வன - சுற்றித் திரிதல் செய்வனவற்றை, காண்டி - பார்ப்பாயாக.

பொழிப்புரை:- இராமனே! நீ, எதிரிகளது ஆயுதங்களையும், கரங்களையும், கவசமணிந்த மார்பையும், உருவிக் கொண்டு அவர்கள் உயிரையும் உடன் பற்றி, இரத்தம் சிறிதும் தோயாமல் என்னுடைய ஒளிபடைத்த அம்புகள், எட்டுத்திக்குகளிலுமுள்ள யானைகளும் (அஷ்டதிக்கஜங்கள்) சுற்றித்திரிதல் செய்வனவற்றைப் (கொடும் போர் செய்வதை) பார்ப்பாயாக.

விளக்கம்:- நான் ஒருத்தனையாக என்னம்புகள் எதிரிகளது ஆயுதங்களையும் கைகளையும் அறுத்துத்தள்ளும். மார்பின் கவசத்தைப்பிளந்து செல்லும். இரத்தம் தோயாமல் அத்தனை இலகுவாகத் தொழில்

செய்வதை நீ பார்ப்பாயாக என்று இலக்குவன் கூறுகின்றான். உதிரம் தோயாமல் இருத்தலின் அவற்றைக் கண்டு திசையானைகள் அஞ்சின வாம்.

33. கோடகத் தேர்படு குதிரை தாவிய
ஆடகத் தட்டிடை அலகை அற்று உரு
கேடகத் தடக்கைகள் கவ்விக் கீதத்தின்
நாடகம் நடிப்பன காண்டிநாத! நீ.

(இ - ள்) தாவிய குதிரைபடு - தாவிச் செல்லும் தன்மையுடைய இறந்துபோன, கோடகம் தேர் - புதுமையான அழகிய தேரினது, ஆடகத்தட்டிடை - பொன்மயமான நடுப்பீடத்தின் மேல், அலகை - பேய்கள், அற்று உரு கேடகத் தடக்கைகள் கவ்வி - போர்க்களத்தில் துண்டாகி விழுந்த கேடகம் என்னும் ஆயுதத்தை ஏந்திய பெரிய வீரர்களின் கைகளைத் தம் கைகளில் எடுத்துக் கொண்டு (அவற்றால் தாளமிட்டுக் கொண்டு), கீதத்தின் - இசைபாடிக் கொண்டு, நாடகம் நடிப்பன - கூத்தாடுவனவற்றை, நாத - தலைவனே, நீ.காண்டி - பார்ப்பாயாக.

பொழிப்புரை:- தாவிச் செல்லும் தன்மையுடைய குதிரைகள் இறந்து போன புதுமையான அழகிய தேரினது பொன்மயமான நடுப்பீடத்தின் மேல் பேய்கள், போர்க்களத்துத் துண்டாகிவிழுந்த கேடகம் என்னும் ஆயுதத்தைக் கையில் ஏந்திய வீரர்களின் நீண்ட கைகளைத் தம் கைகளில் எடுத்துக் கொண்டு அவற்றால் தாளமிட்டுக் கொண்டும் இசைபாடிக் கொண்டும் கூத்தாடுவதைத் தலைவனே! நீ காண்பாயாக என்று இலக்குவன் கூறினான்.

விளக்கம்:- என்னாற் கொல்லப்பட்டு இறந்து வீழும் வீரர்களது கைகளிலுள்ள கேடகங்களை எடுத்துக் கொண்டு தாளமிட்ட வண்ணம் பேய்கள் தேர்த்தட்டில் கூத்தாடுமாறு செய்யப் போகின்றேன். நீ காண்பாயாக என்று இலக்குவன் கூறுகின்றான். கோடு + அகம் = கோடகம் எனப்பிரித்து வளைந்த இடத்தையுடைய தேர் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். கேடகம் எதிரிகள் எறியும் படைக் கலங்களைத் தம் மேற்படாது தடுக்குங்கருவி.

34. பண் முதிர் களிற்றொடு பரந்த சேனையின்
எண் முதல் அறுத்து நான் இமைப்பின் நீக்கலால்
விண் முதுகு உளுக்கவும் வேலை ஆடையின்
மண் முதுகு ஆற்றவும் காண்டி வள்ளல் நீ.

(இ - ள்) பண்முதிர் - அழகு மிக்க, களிற்றொடு - யானைகளோடு கூடிய,
- பரந்த சேனையின் - பரந்து பட்ட படைகளின், எண் கணக்கை
(தொகுதியை), முதல் - வேருடனே, நான் இமைப்பின் - ஒரு
மாத்திரைப் பொழுதினுள்ளே, அறுத்து நீக்கலால் - அறுத்து
ஒழித்தலால், விண் முதுகு உளுக்கவும் - (பாரம் மிகுதிபற்றி)
விண்ணுலகம் முதுகு நெளிக்கவும், வேலை ஆடையின் மண் -
கடலை ஆடையாகவுடைய நிலவுலகம் (பாரம் நீங்குதலிலன்)
முதுகு ஆற்றவும் - முதுகுவலி நீங்கப் பெறவும், வள்ளல் நீ - வரையா
தருளும் குணமுடையவனே நீ, காண்டி - பார்ப்பாயாக.

பொழிப்புரை:- யானைகளோடு கூடிய பரந்துபட்ட (பரதனது)
சேனைகளின் கணக்கை வேருடன் (அடியோடு) போக்கி நான்களை
நேரத்தில் அழித்தலால், இவை அனைத்தும் வீரசுவர்க்கம் அடைந்து
விண்ணில் ஏறலால், விண்ணுலகம். பாரம் தாங்காது முதுகு
நெளிக்கவும், கடலை ஆடையாக உடுத்த மண்ணுலகம் சமை
குறைந்து முதுகுவலி நீங்கப் பெறுவதையும் வரையாது அருளும்
குணமுடையவனே நீ காண்பாயாக.

விளக்கம்:- பண் - அலங்காரம் பண்ணுதல், கைசெய்தல், அலங்கரித்த
லாம், எண் முதல் அறுத்தல் - இல்லாதபடி செய்தல். போரில்
இறந்தோர் வீரசுவர்க்கம் பெறுவார் ஆதலின் எல்லாச்சேனைகளும்
இறந்து விண்ணுலகு பெற்றதனால் விண் முதுகு வலி எடுத்து
நெளிதலாயிற்று. இனி உளுக்க என்பதற்கு இற்று உளுத்துப் போய்
விழ எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். பூபாரம் நீங்கலின் மண் முதுகு
ஆற்றியது என்றானாம்.

பரதன் சேனையின் எண்ணிக்கை அறுபதினாயிரம் அக்குரோ
ணியாகும். இமைப்பு - இமைப்பொழுதுக்குத் தொழிலாகு பெயர்.
வேலையாடையின் மண் - கடல் சூழ்ந்த பூமி.

35. நிவந்த வான் குருதியின் நீத்தம் நீந்திமெய்
சிவந்த சாதகரொடு சிறுகண் கூளியும்
கவந்தமும் "உலகம் நின் கையது ஆயது" என்று
உவந்தன குனிப்பன காண்டி உம்பர்போல்

(இ - ள்) நிவந்த - உயர்ந்து வழிந்து ஒழுகிய, வான்குருதியின் நீத்தம்
- பெரிய இரத்த வெள்ளத்திலே, நீந்தி - நீந்துதலால், மெய் சிவந்த -
உடம்பு செந்நிறமடைந்த, சாதகரொடு - பூதகணங்களோடு, சிறுகண்
கூளியும் (உடம்பிற்கு ஒவ்வாத) சிறிய கண்களையுடைய பேய்களும்,
கவந்தமும் - தலையற்ற உடற் குறைகளும், உலகம் நின்
கையது ஆயது என்று - நிலவுலகம் அனைத்தும் இராமனாகிய
உன்கை வசம் ஆய்விட்டது என்று, உம்பர் போல் - தேவர்கள்
(மகிழ்தல்) போல, உவந்தன - மகிழ்ந்தன வாய், குனிப்பன - கூத்தாடு
வனவற்றை, காண்டி - பார்ப்பாயாக.

பொழிப்புரை:- வழிந்தொழுகிய பெரிய இரத்த வெள்ளத்திலே
நீந்துதலால் உடம்பு செந்நிறமடைந்த பூதகணங்களுடன் சிறிய கண்
களையுடைய பேய்களும் தலையற்ற உடற்குறைகளும் உலக
மனைத்தும் உன் வசமாய் விட்டது என்று தேவர்கள் மகிழ்தல் போல
மகிழ்ந்தனவாய் நடனம் ஆடுவனவற்றை (நீ) பார்ப்பாயாக.

விளக்கம்:- நிவந்த - மேலெழுந்த அதிகப்பட்ட சாதகரொடு என
ஒரு உயர் திணையும், கூளியும், கவந்தமும் என இரண்டு அஃறிணை
களும் விரவி மிகுதியால் "உவந்தன குனிப்பன" என்ற அஃறிணை
முடிவு ஏற்றன. சிறுகண் - உடம்பின் அளவுக்கு ஒவ்வாத கண், கூளி -
பெருங்கழுஞ்சாம்பல். கவந்தம் - கபந்தம் என்ற சொல்லின் திரிபு.
தொழிலுடன் கூடிய தலையற்ற உடல் என்று பொருள். "கவந்தங்
குனிப்பன" என்றது கோபா வேசத்தோடு விரைந்து போர்செய்து
நின்ற வீரர்களது உடல்கள் பகைவரால் தலை அறுக்கப்பட்ட பின்பும்
சிறிது நேரம் கீழ்விழாது நின்றவாறே பதைபதைத்து எழுந்து நின்று
ஆடும் என்பர். "உலகம் நின் கையது ஆயது" என்பதும் பேய்கள்
மகிழ்ந்து ஆடுவதாகக் கூறியதும் தற்குறிபேற்றமாகும்.

36. சூழி வெங்கடகரி துரக ராசிகள்
பாழி வன் புயத்து இகல் வயவர் பட்டு அற
ஆழி வெங்குருதியால் அலைந்த வேலைகள்
ஏழும் ஒன்றாகி நின்று இரைப்பக் காண்டியால்.

(இ - ள்) சூழி - முகபடாம் அணிந்த, வெங்கடகரி - கொடிய மத யானைகளும், துரகராசிகள் - குதிரைக் கூட்டங்களும், பாழி வல்புயத்து - பெருமை மிகுவலிய தோள்களையுடைய, இகல் வயவர் - பகைத்த வீரர்கள், பட்டு அற - இறந்து ஒழிய, ஆழி வெங்குருதியால் - (அவற்றின் உடம்பினின்று பெருகிய) சமுத்திரம் போன்ற வெம்மையான இரத்த வெள்ளத்தால், அலைந்த வேலைகள் ஏழும் - கலக்கப்பெற்று ஒன்றாகி நின்று ஏழு கடல்களும், இரைப்ப - ஒலிக்க, காண்டி - பார்ப்பாயாக.

பொழிப்புரை:- முகபடாம் அணிந்த கொடிய மத யானைகளும் குதிரைகளும் இறந்தொழிய அவற்றின் உடம்பிலிருந்து பெருகிய சமுத்திரம் போன்ற வெண்மையான இரத்த வெள்ளத்தால் அலை வீசும் ஏழுகடல்களும் ஒன்றாகி நின்று ஒலிக்கக் காண்பாயாக.

விளக்கம்:- நால் வகைச் சேனைகளும் அடியோடு அழிதலால் உண்டான குருதியாறு ஏழு கடல்களையும் ஒன்றாக்கிப் பேராரவாரஞ் செய்வதைக் காண்பாயாக என்கிறான். ஆழி என்பதை வீழி எனப் பொருள் கொண்டால் வீழிப்பழம் போன்ற சிவந்த குருதி என்றும் வீழ்தலையுடைய என்றும் உரைக்கலாம். அலைந்த என்பது வேலைகளுக்கு அடை. இனி குருதியால் அலை வீசிய வேலைகள் ஏழும் ஒன்றாகின என்றும் கூறலாம். "ஆல்" ஈற்றசை.

37. ஆள் அற, அலங்கு தேர் அழிய; ஆடவர்
வாள் அற வரிசிலை துணிய மாக்கரி
தாள் அற தலை அற புரவி தாளொடும்
தோள் அற வடிக்கணை தொடுப்பக் காண்டியால்.

(இ - ள்) ஆள் அற - காலால்வீரர்கள் அறுபடவும், அலங்கு தேர் அழிய - அசைகின்ற தேர்கள் அழியவும், ஆடவர் வாள் அற - (அவற்றில் ஏறிய) வாள் வீரர்கள் வாளோடு அற்று விழ, வரிசிலை துணிய -

கட்டமைந்தவிற்கள் அறுபடவும், மாக்கரி - பெரிய யானைகள், தாள் அற தலை அற - தாளும் தலையும் துண்டுபட்டு விழ, புரவி - குதிரைகள், தாளொடும் தோள் அற (அவற்றில் ஏறிய வீரர்களது) கால்களும் தோள்களும் அறுபட, வடிக்கணை - கூரிய அம்புகளை, தொடுப்ப - யான் செலுத்த, காண்டி - பார்ப்பாயாக.

பொழிப்புரை:- காலாட்படை வீரர்கள் அறுபடவும் அசைகின்ற தேர்கள் அழியவும் அவற்றில் ஏறிய வான் வீரர்கள் வாளொடு சிறந்து படவும் கட்டமைந்தவிற்கள் அறுபடவும் பெரிய யானைகளும் குதிரைகளும் கால்கள் அறுபடவும் தலைகள் அறுபடவும் அவற்றில் ஏறிய வீரர்களது கால்களும் தோள்களும் அறுபடவும் கூரிய அம்புகளை யான் செலுத்துவேன் பார்ப்பாயாக என்று கூறினான்.

விளக்கம்:- ஆடவர் என்பதை மீண்டும் எடுத்து தாளொடுந்தோளற என்பதனோடுங் கூட்டுக.

38. தழைத்தவான் சிறையன தசையும் கவ்வின்
அழைத்த வான் பறவைகள் அலங்கு பொன் வடிம்பு
இழைத்தவான் பகழி புக்கு இருவர் மார்பிடைப்
புழைத்த வான் பெருவழி போகக்காண்டியால்.

(இ - ள்) தழைத்த வான் சிறையன - செழித்த வளமான பெரிய இறகுகளையுடையனவும், அலங்கு பொன் வடிம்பு இழைத்த - அசைந்து ஒளி செய்கிற பொன்னினால் விளிம்பு அமைக்கப் பெற்றவையும் ஆகிய, வான் பகழி - சிறந்த (என்) அம்புகள், இருவர் மார்பிடை - (பரதன் சத்துருக்கினன் என்னும்) அவ்விரண்டு பேரது மார்பிலே, புக்கு - தைத்து, தசையும் கவ்வின் - சதையைக் கெளவிக் கொண்டவையும், வான் பறவைகள் அழைத்த - ஆகாயத்திற் செல்லும் (கழுகு முதலிய) பறவைகளை (விருந்துண்ண) அழைத்த வையுமாய், பிழைத்த வான் பெருவழி - தாம் புக்குத் துளைத்து டாக்கின மிக்க பெருவழியாக, போக - ஊடுருவிச் செல்ல, காண்டி - பார்ப்பாயாக.

பொழிப்புரை:- வளமான பெரிய சிறகுகளையுடையனவாய் உயர்ந்த கழுகு, பருந்து முதலிய பறவைகள் தம் இனத்தைக் கூவியழைப்பன போல பொன்னால் விளிம்பு கட்டப்பெற்றுச் செய்த என் சிறந்த

அம்புகள் பரத சத்துருக்கனர்களாகிய இருவரது மார்பின் நடுவே நுழைந்து துவாரம் இட்டதனால் ஆகிய சீரிய பெரிய வழியிலே தசைகளைக் கல்விக் கொண்டனவாய் போவதைப் பார்ப்பாயாக.

விளக்கம்:- பாணங்கள் பரத சத்துருக்கனர்களின் மார்புகளைத் துளைத்து வழியுண்டாக்கிக் கழுகு முதலிய தசையுண்ணும் விலங்குகளை அழைப்பன போல பேரொலி செய்த வண்ணம் ஊடுருவிச் செல்வதைக் காண்பாயாக என்கின்றனன் இலக்குவன். விசையொடு செல்லுதற்காக அம்புகளுக்கு இறகு கட்டுதல் இயல்பு. ஆதலால், தழைத்த வான் சிறையன எனப்பட்டது. மேலும் இப்பாட்டுக்கு நன்கு பரப்பிய பெரிய சிறகுகளையுடையவையும் தம் இனத்தைக் கூவியழைத்தவையுமாகிய பெரிய (கழுகுமுதலிய) பறவைகள் என் அம்புகள் இருவர் மார்பிடைப்புக்குந்து துளைத்தபெருவழியில் தசை கவ்வினவாய்ச் செல்லக்காண்பாய் எனப்பொருள் உரைப்பினும் அமையும்.

தசை - இலக்கணப்போலி, இருவர் - தொகைக்குறிப்பு பரதனுக்குத் துணையாய் உடன் நின்றது பற்றி, சத்துருக்கினன் மேலும் பகைமை பாராட்டப்பட்டது. வான் பெரு - ஒரு பொருட்பன் மொழி.

39. ஒரு மகள் காதலின் உலகை நோய் செய்த
பெரு மகன் ஏவலின் பரதன் தான் பெறும்
இரு நிலம் ஆள்கை விட்டு இன்று என் ஏவலால்
அரு நரகு ஆள்வது காண்டி ஆழியாய்.

(இ - ள்) ஆழியாய் - இராமனே! ஒரு மகள் காதலின் - கைகேயி என்னும் ஒரு பெண்ணின் மேற் கொண்ட அன்பினால் (ஆசையால்) உலகை நோய் செய்த, உலகம் முழுவதையும் துன்பத்தில் துடிக்கச் செய்த, பெருமகன் - தசரதச்சக்கரவர்த்தியினது, ஏவலின் - கட்டளையினால், பரதன் தான் பெறும் இருநிலம் - பரதன் தான் பெற்ற பெரிய பூமியை. (கோசல அரசை), ஆள்கை விட்டு - ஆட்சி செய்தலைக் கைவிட்டு இன்று - இந்நாள், என் ஏவலால் - என் அன்பின் வலிமையால், அரு நரகு ஆள்வது - மீளுதற்கு அரிய கொடிய நரகலோகத்தை அடையப் போவதை, காண்டி - பார்ப்பாயாக.

பொழிப்பு:- ஆளுசக்கரத்தையுடையவ்னே (இராமனே!), கைகேயி என்னும் ஒரு பெண்ணின் மேற் கொண்ட அன்பினால், உலகம் முழு

வதையும் துன்பத்தில் துடிக்கச் செய்த சக்கரவர்த்தியாகிய தசரதன் ஆணையால், பரதன் தான் பெற்ற கோசல அரசை ஆட்சி செய்வதைக் கைவிட்டு, இப்பொழுது என் அம்பின் வலிமையால் கொடிய நரகத்தை அனுபவிப்பதைப் பார்ப்பாயாக..... (என்றான்)

விளக்கம்:- பரதன் அண்ணனுக்குத் துரோகம் செய்தவன் என்று இலக்குவன் கருதுவதால் போர்க்களத்தில் இறப்பினும் அவனுக்கு வீர சுவர்க்கம் இல்லை. அரு நரகமே வாய்க்கும் என்று கூறினான். ஒருமகள் காதலின் உலகை நோய் செய்த என்பது நயம் மிக்க தொடராகும். தயரதன் கைகேயி மீது கொண்ட காதலே இராமன் வனம் புகக் காரணமாயிற்று. அதுவே உலக மக்களைத்துன்பத்தில் துடித்துடிக்கவைத்தது. என்பதை இத் தொடர் நயமாகச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. சினத்திலும் தயரதனை இழிவு படுத்தாது பெருமகன் எனக் கூறியமை காண்க.

40. வையகம் துறந்து வந்து அடவி வைகுதல்
எய்தியது உனக்கு என நின்னை ஈன்றவள்
நைதல் கண்டு உவந்தவள் நவையின் ஓங்கிய
கைகயன் மகள் விழுந்து அரற்றக் காண்டியால்.

(இ - ள்) வையகம் துறந்து - நிலவுலக அரசாட்சியைக் கைவிட்டு, வந்து அடவி வைகுதல் - வனத்தில் வந்து தங்குதல், உனக்கு எய்தியது - உனக்கு நேர்ந்தது, என - என்று, நின்னை ஈன்றவள் - உன்னைப் பெற்றவளாய் கோசலை, நைதல் கண்டு - வருந்துதலைப் பார்த்து, உவந்தவள் - மகிழ்ந்தவளான, நவையின் ஓங்கிய - (பிறர்க்குத்) துன்பம் செய்வதில் உயர்ந்து விளங்கும், கைகயன் மகள் - கைகேயி, விழுந்து அரற்ற - (மகிழ்ச்சி யொழிந்து பரதனை இழந்து புத்திர சோகத்தால்) தரையில் விழுந்து புலம்ப, காண்டி - பார்ப்பாயாக....

பொழிப்புரை:- இராச்சியத்தை விட்டு காட்டில் வந்து தங்குதல் உனக்கு நேர்ந்தது என்று உன்னைப் பெற்றவளாகிய கோசலை வருந்துதலைக் கண்டு மகிழ்ந்தவளான பழியில் மிக்க கைகேயி அம் மகிழ்ச்சி ஒழிந்து (பரதனை இழந்து) புத்திர சோகத்தால் தரையில் விழுந்து புலம்பக் காண்பாயாக.

விளக்கம்:- கூனியின் போதனை கேட்டுச் செயற்பட்டவள் கைகேயி எனவேதான் கோசலை நைதல் கண்டு உவந்தவள் எனக் கைகேயியைக் கூறினான்.

41.

அரம் சுட அழல் நிமிர் அலங்கல் வேலினாய்
விரைஞ்சு ஒரு நொடியில் இவ் அனிக வேலையை
உரம் சுடு வடிக்கணை ஒன்றில் வென்று முப்
புரம் சுடும் ஒருவனின் பொலிவென் யான் என்றான்.

(இ - ள்) அரம் சுட - அரம் என்னும் கருவியால் (அராவி) தேய்த்துத் கூர் செய்தலால், அழல் நிமிர் - நெருப்பின் தன்மை (கொடுமை) மிக்க அலங்க, வேலனாய் - வெற்றிமாலையை அணிந்த வேலாயுதத்தை உடையவனே, விரைஞ்சு - விரைந்து, ஒரு நொடியில் - ஒரு மாத்திரைப் பொழுதிலே, இவ் அனிக வேலையை - இச் சேனா சமுத்திரத்தை உரம் சுடு வடி கணை ஒன்றினால், (பகைவர்களது) வலிமையை அழிக்குந்தன்மையுள்ள கூரிய ஓர் அம்பினால் யான், வென்று - (அழித்து) வெற்றி கொண்டு, முப்புரம் சுடும் ஒருவனின், திரிபுரங்களை எரித்தழித்த ஒப்பற்ற உருத்திர மூர்த்தி போல, பொலிவென் - விளங்குவேன், என்றான் - என்று கூறினான்.

பொழிப்புரை:- அரம் என்னும் கருவியால் அராவத் தீயைக் கக்கும் மாலையணிந்த வேலாயுதத்தை உடையவனே! யான் இச்சேனா சமுத்திரத்தை ஒரு நொடிப் பொழுதிலே பகைவர்களது வலிமையை அழிக்கும் தன்மையுள்ள கூரிய ஓர் அம்பினால் வெற்றி கொண்டு முப்புரம் எரித்த சிவபிரானைப் போல் விளங்குவேன் என்று கூறினான்.

விளக்கம்:- அரம் - வாள் விசேடம், "வாளரந்துடைத்த வைவேல்" எனச் சிந்தாமணி "ஆசிரியர் கூறியுள்ளமை காண்க. சுடுதல் - வருந்துதலாதலை ஒளிவிடுந்துன்பஞ் சுடச்சுட நோற்கிற்பவர்க்கு எனத்திருக்குறளில் வருதலும் காண்க. அலங்கல் - அசைதல். மாலைக்கு ஆகு பெயர். ஓரம்பால் ஒரு நொடியில் அழித்தல் பற்றித் திரிபுரத்தை அழித்த சிவபிரானைப் போல என்று உவமை கூறினான் இலக்குவன். விரைந்து என்பது செய்யுள் எதுகை நோக்கி விரைஞ்சு என நின்றது போலி எனவும் கொள்ளலாம்.

திரிபுரம் எரித்த கதை:- தாராகாசுரனது மக்களாகிய தாரகாட்சன், கமலாட்சன், வித்யன் மாலி என்னும் மூவரும் தவம் செய்து வரம் பெற்றுப் பொன், வெள்ளி, இரும்பாலாகிய கோட்டைகளைப் பெற்றுக் கோட்டையுடனே பறந்து சென்று தங்கி அழித்து அனைவரையும் வருத்தினர். இதனைப் பொறுக்கமாட்டாத தேவர். முனிவர் முதலியோர் சிவபிரானிடம் முறையிட்டனர்.

சிவபெருமான் பூமியைத் தேராகவும் சந்திர சூரியர்களைத் தேர்ச்சக்கரங்களாகவும் நான்கு வேதங்களைக் குதிரைகளாகவும் பிரமனைச் சாரதியாகவும் பொன்மயமான மகாமேருவை வில்லாகவும் ஆதிசேஷனை நாணாகவும் விஷ்ணுவை வாயுவாகிய சிறகு அமைந்து அக்கினியை முனையாகவுடைய அம்பாகவும் மற்றைத் தேவர்களைப் பிற போர்க்கருவிகளாகவும் அமைத்துக் கொண்டு யுத்தசன்னத்தனாகிச் சென்று போர் செய்கையில் தேவர்கள் இறுமாப்புக் கொள்ள அதனை உணர்ந்த சிவபெருமான் சினந்து புன்னகை செய்தார். அக்கணமே அசுரரும் கோட்டையும் சாம்பராயினர்.

கடுஞ் சீற்றங்கொண்ட இலக்குவனுக்கு இராமன் சமாதானம் கூறுதல்.

42. இலக்குவ உலகம் ஓர் ஏழும், ஏழும் நீ கலக்குவன் என்பது கருதினால் அது விலக்குவது அரிது, அது விளம்பல் வேண்டுமோ? புலக்கு உரித்து ஒரு பொருள் புகலக் கேட்டியால்

(இ - ள்) இலக்குவ-இலக்குவனே! நீ உலகம் ஓர் ஏழும் ஏழும். நீ பதினான்கு உலகங்களையும், கலக்குவன் என்பது - நிலை கலங்கச் செய்வேன், என்ற எண்ணத்தை, கருதினால் - எண்ணினால், அதுவிலக்குதல் அரிது - அச்செயல் யாராலும் தடுத்தற்கரியது, அது விளம்பல் வேண்டுமோ - அதைப்பற்றிக்கூற வேண்டுவதுண்டோ? (கூறாமலே யாவர்க்கும் தெரியும் என்றபடி), (அதுநிற்க இப்பொழுது) புலக்கு உரித்து ஒரு பொருள் - அறிவுக்கு ஏற்ற ஒரு செய்தியை, புகல (நான் உனக்குச்) சொல்ல, கேட்டி - கேட்பாயாக.

பொழிப்புரை:- இலக்குவனே! நீ பதினான்கு உலகங்களையும் நிலைகலங்கச் செய்வேன் எனக்கருதிச் செயற்பட்டால் அச்செயல் யாராலும் தடுத்தற்கரியது. அதைச் சொல்லித் தெரிய வேண்டுவதில்லை (உலகப் பிரதிபலிப்பாய் அனைவரும் முன்பு அறிந்துள்ளதே) அது கிடக்க, இப்போது அறிவுக்கு உரிய ஒரு செய்தியை நான் உனக்குச் சொல்லக் கேட்பாயாக.

விளக்கம்:- பெருந்த வீர வார்த்தைகளைப் பேசிச் சினத்துடன் சீறி நிற்கும் இலக்குவன்பால் பரதனைப்பற்றித் தெளிவுறுத்தத் தொடங்கும் இராமன், முதலில் உபதேசத்தைத் தொடங்காது அவனது சினத்தையும் பேராற்றலையும் மதித்துப் பாராட்டிப் பேசியது மனித இயல் புக்கு ஒத்து அமைந்தது, பாராட்டத்தக்கது. புலத்துக்கு என்பது அத்துச்சாரியை தொக்கு புலக்கு என நின்றது. கல்லார்ப்பிணிக்கும் என்ற குறளில் 'நிலத்துக்கு' என்பது நிலக்கு என்று நின்றாற்போல. (குறள் 570) 'நிலக்கு' என்பது செய்யுள் விகாரம் என்பர் பரிமேலழகர் புலம் என்பது அறிவு சினம் மிகுமிடத்து அறிவு எழாது ஆதலின் சினத்தை அடக்கி அறிவினால் சிந்தித்தல் வேண்டும் என்பது உணர்த்தப்பட்டது. 'ஆல்' - ஈற்றசை.

43. நம் குலத்து உதித்தவர் நவையின் நீங்கினர்
எங்கு உலப்புறுவர்கள்? எண்ணின் யாவரே
தம்குலத்து ஒரு வரும் தருமம் நீங்கினர்?
(பொங்கு உலத் திரளொடும் பொருத தோளினாய்!)

(இ - ள்) பொங்கு - விளங்குகின்ற, உலத்திரளொடும் - திரண்ட கற்றுணுடனே, பொருத - மாறுபட்ட, (அதனினும் சிறந்த) தோளினாய் - தோளினை உடையவனே, நம் குலத்து உதித்தவர் - நமது குரிய குலத்திற் பிறந்தவர்களாகிய, நவையுள் நீங்கினர் - குற்றத்தில் நீங்கிய அரசர்கள், எங்கு உலப்பு உறுவர்கள்? - எவ்வாறு அளவிடப்படக் கூடியவர் (அளவிடமுடியாதவர்), எண்ணின் - ஆலோசிக்குமிடத்து தம்குலத்து ஒருவ அரும் - தம்குலத்தில் விட்டு விலகமுடியாத, தருமம் நீங்கினர் - அறத்தினின்றும் நீங்கியவர்கள் - யாவரே - யார்(உளர்) (எவரும் இல்லை என்றபடி)

பொழிப்புரை:- விளங்குகின்ற திரண்ட சுற்றாணுடனே மாறுபட்ட தோளினை உடையவனே! நமது சூரிய குலத்தில் தோன்றிய குற்றத்தில் நீங்கிய அரசர்கள் எவ்வாறு அளவிடப்படக்கூடியவர்? (அளவிட முடியாதவர்) யோசிக்குமிடத்து தம் குலத்தில் விட்டுவிலகமுடியாத அறத்தினின்றும் நீங்கியவர்கள் யார் உளர்? (எவருமில்லை)

விளக்கம்:- நம் குலத்தவர் எவரும் அறத்திற்கு மாறான நெறியிற் செல்லாரென்று இராமன் பொதுவாகக் கூறுகின்றான். அளவிடல் என்பது எண்ணிக்கையால் அன்று. அறிவு, ஆண்மை, பெருமை என்னும் மூவகை ஆற்றலால் அளவு படாதவர் என்றவாறு, பொங்கு உலத்திரள் - பெரிதாகிய கற்றாண் எனவும் பொருள்படும்.

44. எனெத்து உள மறை அவை இயம்பற் பாலன
பனைத்திரள் கரக்கரிப் பரதன் செய்கையே;
அனைத்திரம் அல்லன அல்ல; அன்னது
நினைத்திலை என்வயின் நேய நெஞ்சினால்.

(இ - ள்) பனை திரள் கரம் - பனைமரம் போன்ற திரண்ட துதிக்கையை உடைய, கரி - யானைப்படையையுடைய, பரதன் - பரதனது, செய்கையே - செயல்களே, மறை எனெத்து உள அவை - வேதங்கள் எவ்வளவு உள்ளனவோ அவை எல்லாம் சொல்லத்தக்க தன்மையுள்ளன, அனை திரம் அல்லன அல்ல - (நீ சொல்லும்) அத்தன்மையனவானதகுதியற்ற காரியங்கள் அல்ல, அன்னது - அவ்வுண்மையை - (பரதனது சீரிய ஒழுக்கம், உயர்வினை) என் வயின் - என்னிடத்துண்டாகிய, நேய நெஞ்சினால் - அன்பு மிகுதியுடைய மனத்தினால், நினைத்திலை - நீ எண்ணி அறிந்தாயில்லை.

பொழிப்புரை:- பனை மரம் போன்ற திரண்டதுதிக்கையை யுடைய யானைப் படையினையுடைய பரதனது செயல்களே வேதங்கள் எத்தனை உள்ளனவோ அவை அனைத்தும் சொல்லும் தன்மைய ஆவன. அத்தன்மையவாக நீ கூறும் அறமல்லாதன அல்ல. அவன் செய்கை. அவ்வுண்மையை என்னிடத்துண்டாகிய அன்பு மிக்கூர்ந்த மனத்தினால் நீ அறிந்து நினைத்தாயில்லை.

விளக்கம்:- உலகத்துக்(கெல்லாம் ஒழுக்கம் வரையறுத்துக் கூறுகிற வேதங்களிற் சொல்லப்படும் ஒழுக்கம் அனைத்தும் பரதனது ஒழுக்கமே என்கிறான் இராமன். பரதனது சிறப்பின் உண்மைத் தன்மையை இலக்குவன் அறிந்து உணராமைக்குக்காரணம் அவன் இராமன் பாற்கொண்ட மிக்க அன்பேயன்றிப்பரதனிடம் எந்த மாறுபாடும் இல்லை என்ற இராமன் கூற்று இலக்குவனையும் குறை காணாது சாந்தப்படுத்துவதாயுள்ளது. அனை என்றது "அ" என்ற சுட்டின் பொருளது "ஏ" காரம் தேற்றப்பொருளில் வந்தது.

45. பெருமகன்¹என்வயின் பிறந்த காதலின்
வரும் என நினைகையும் மண்ணை என்வயின்
தரும் என நினைகையும் தவிர தானையால்
பொரும் என நினைகையும் புலமைப் பாலதோ?

(இ - ள்) பெருமகன் - பரதன், என்வயின் பிறந்த காதலின் - தமையனான என்னிடத்து உண்டான அன்பினால், வரும் என நினைகையும் - (இங்கு) வருகின்றான் என்று நினைப்பதும், மண்ணை - கோசல இராச்சியத்தை, என்வயின்-என்னிடம், தரும் - கொடுப்பான், என நினைகையும்- என்று நினைப்பதும், தவிர - நீங்க (ஒழிய), தானையால் -சேனைகளால், பொரும் -(என்னுடன்) போர் செய்வான், என நினை கையும்- என்று நினைப்பதும், புலமைப்பாலதோ? -அறிவின் பாற்பட்ட தாகுமோ?, (அன்று என்றபடி)

பொழிப்புரை:- பரதன் என்னிடத்துண்டான அன்பினால் காடுநோக்கி வருகின்றான் என்று நினைப்பதும், கோசல அரசை என்னிடம் கொடுப்பான் என்று நினைப்பதும் தவிர சேனைகளோடு என்னுடன் போரிடுவான் என்று நினைப்பது அறிவின் பாற்பட்டதாகுமோ? (அன்று என்றபடி)

விளக்கம்:- பரதன் இப்பொழுது வருதலை என்னிடத்து அன்பால் வருவதாகவும் இராச்சியத்தை எனக்குக் கொடுக்க வருவதாகவும் கருதுவது அழகையொழியப் போர் செய்யவருவதாகக் கருதுதல் அறிவுடைமைக்குச் சிறிதும் ஏற்புடைத்தல்ல என இராமன் கூறுகிறான்.

அன்பு முதிர்ந்தவழி அறிவு தொழிற்படாது ஆதலின் என்னிடத்
து அன்பு மிக்கதால் பரதனை அறிவால் அரிய இயலாதவன் ஆனாய்
என்று இலக்குவனைச் சாந்தப்படுத்துகின்றான் இராமன். பரதன்
வருவதன் உண்மை இதன் மூலம் இலக்குவனுக்கு இராமனால்
உணர்த்தப்படுகிறது, பெருமகன் - சக்கரவர்த்தி குமாரனான பரதன்
அரசாளும் பெருமைக்குரியவனான பரதன்; பெருமைக்குணமுடைய
வனான பரதன் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

46

பொன்னொடும் பொருகழல் பரதன் போந்தனன்
நல் நெடும் பெரும் படை நல்கல் அன்றியே
என்னொடும் பொரும என இயம்பற் பாலதோ?
(மின்னொடும் பொருவுற விளங்கு வேலினாய் !

(இ - ள்) மின்னொடும் பொருவுற - மின்னலொடு ஒப்ப, விளங்கு
வேலினாய் - விளங்குகின்ற வேலினை உடைய இலக்குவனே!
பொன்னொடும் பொருகழல் - பொன்னாற் செய்யப்பட்ட
பொன்னொடு மோதுகின்ற வீரக்கழலை அணிந்த; பரதன் போந்
தனன் - (இங்கு) வந்துள்ளான். (எதற்கு?) நல்நெடும் பெரும்படை
நல்கல் அன்றியே - சிறந்த மிகப்பெரிய சேனையை அரசாட்சிச்
செல்வத்துடனே எனக்குத்தருதற்காக அல்லாமல், என்னொடும்
பொரும என - என்னொடு போர் செய்வான் என்பது, இயம்பற்
பாலதோ - சொல்லத்தக்க தகுதியுடையதோ? (அன்று என்றபடி)

பொழிப்புரை:- மின்னலொடு ஒப்ப விளங்குகின்ற வேலினையுடைய
இலக்குவனே! பொன்னானியன்ற பொன்னொடு மோதுகின்ற வீரக்க
ழல் என்னும் காலணியினையுடைய பரதன், இங்கு வந்துள்ளான்.
எதற்கெனின் சிறந்த மிகப்பெரிய சேனையை அரசாட்சிச் செல்வத்து
டனே எனக்குத் தருவதற்காக அல்லாமல் என்னொடு சண்டையிடு
வான் என்று சொல்லலாமா? (அன்று என்றபடி)

விளக்கம்:- பொருகழல் - பொருக்குரிய (வீரத்தைவிளக்குகின்ற)கழல்
பொன்னொடு பொருகழல் - பொன்னினால் பொருந்திய வீரக்கழல்,
பொன்னொடும் என்பதைத் தனியே கொண்டு பொன்னொடும்
படை நல்கல் எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

பரதன் போரிடுவான் என்று நினைப்பதும் அறிவுடைமை ஆகாது
என முன்னர் கூறிய இராமன் இப்பாடலில் அப்படிப்பட்ட

MANCHUKAHELY

செயலைச் செய்வான் என்று வாயினாற் சொல்வது எங்ஙனம் தரும் என்கிறான். போந்தனன் - புகுந்தனன் என்பதன் மரூ உ.

47. சேண் உயர் தருமத்தின் தேவைச் செம்மையின் ஆணியை அன்னது நினைக்கல் ஆகுமோ? பூணியல் மொய்ம்பினாய் போந்தது ஈண்டு என்னைக் காணிய ; நீ இது பின்னும் காண்டியால்.

(இ - ள்) பூண் இயல் மொய்ம்பினாய் - அணி அணிந்த தோள்களை உடையவனே! சேண் உயர் தருமத்தின் தேவை - மிக உயர்ந்த தருமத்தின் தெய்வ வடிவமான, செம்மையின் ஆணியை - நல் ஒழுக்கமாகிய தேரை நிலை நிறுத்தும் அச்சாணி போலுள்ளவனாகிய பரதனை, அன்னது (நீ நினைத்தாற் போல) அவ்வாறு தவறுபட நினைக்கல் ஆகுமோ?, நினைத்தல் தகுதியாமோ? (ஆகாது) ஈண்டு போந்தது - (பரதன்) இங்கு வந்தது, எனைக்காணிய - என்னைக் காண்பதற்காக, இது பின்னும் காண்டி - இதனை நீ பின்பும் (கண்கூடாகப்) பார்ப்பாய்.

பொழிப்புரை:- ஆபரணம் பொருந்திய தோள்களை உடையவனே! மிக உயர்ந்த தருமத்தின் தெய்வ வடிவமான நல்லொழுக்கமாகிய செம்மையின் உரைகல்லாக விளங்குகின்ற உத்தமபரதனை, நீ நினைத்தாற் போல அப்படித் தவறுபடக் கருதலாமா? பரதன் இங்கேவந்தது என்னைக் காண்பதற்காக. இக்கருத்தினை நீ அவன் நெருங்கிய பிறகும் அவன்பால் நேரில் பார்த்து அறிவாயாக,

விளக்கம்:- "தருமத்தின் தேவு செம்மையின் ஆணி" எனப்பரதனைக் குறிக்கும் சொற்கள், அந்தப் பரதன் தருமத்திற்கு மாறாக நம்மீது படையெடுத்து வரான் என்ற பொருளை நிலை நிறுத்துகிறது. தருமத்தின் தேவு - தரும தேவதை, அறக்கடவுள். செம்மையின் ஆணி பரதன், ஏகதேச உருவகம், செம்மை - மனக்கோட்டம் இன்மையாம். பூண் இயல் மொய்ம்பு - அணிகலனாகப் பொருந்திய வலிமை எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். "ஆல்" ஈற்றசை.

Manchukahely

Maharaja

பரதன் சேனையை நிறுத்திவிட்டுத் தம்பியோடு இராமனை நெருங்குதல்.

48. என்றனன் இளவலை நோக்கி ஏந்தலும்
நின்றனன் பரதனும் நிமிர்ந்த சேனையை
பின்தருக என்று தன் பிரிவு இல் காதலின்
தன் துணைத்தம்பியும் தானும் முந்தினான்.

(இ - ள்) ஏந்தலும் - இராமனும், இளவலை நோக்கி - தம்பியாகிய இலக்குவனைப்பார்த்து, என்றனன் - என்று (இவ்வாறு) சொல்லி, நின்றனன் - (பரதன் வருகையை எதிர்பார்த்து) நின்றான். பரதனும் நிமிர்ந்த சேனையை - மிகுந்த தன் படைகளை, பின்தருக என்று - பிறகு வரட்டும் என்று கட்டளையிட்டு, தன் பிரிவு இல்காதலின் - தன்னினின்றும் பிரிதல் இல்லாத அன்பையுடைய, தன் துணைத்தம்பியும் - தனக்குத் துணைவனான தம்பியாகிய சத்துருக்கனனும், தானும் - தானுமாக, முந்தினான் - முற்பட்டு (இராமனிடத்து) வந்தான்.

பொழிப்புரை:- இராமன் தன் தம்பியாகிய இலக்குவனைப் பார்த்து இவ்வாறு சொல்லி, பரதனது வருகையை எதிர்பார்த்து நின்றான். பரதனும் மிகுந்த தன் படைகளை பிறகு அழைத்துவருமாறு சுமந்திரனிடம் கூறிவிட்டுத் தன்னைப் பிரிதல் இல்லாத தன் துணைவனான தம்பி சத்துருக்கனுடன் இராமனை நெருங்கி வந்தான்.

விளக்கம்:- உடன் வந்தான் அமைச்சன் சுமந்திரன் ஆதலின் படைப் பொறுப்பை அவனிடம் ஒப்படைத்தான். தம்பியும் தானும் முந்தினான் என்பது பெரியோர் சன்னிதானத்தில் ஆடம்பரத்தோடு செல்லுதல் முறையன்றாதலால் சேனையை நிறுத்திவிட்டுப் பரதன் தன் தம்பியுடன் சென்றான் என்க.

பின்தருக - பின்னே நிற்கட்டுமெனக்கூறினான், என் "தம்பியும் தானும் முந்தினான்" பால் விரவாது எண்ணிச் சிறப்பினால் ஒருமை முடிவு பெற்றது, தம்பியாதல் அன்றி எப்பொழுதும் தன்னைப் பிரியாது தனக்குத் துணையாக இருத்தல் பற்றிச் சத்துருக்கனைத் தன்துணைத்தம்பி என்று பரதன் கூறினான்.

இராமன் பரதன் உருவத்தை முடிய நோக்குதல்.

49. தொழுது உயர் கையினன் துவண்ட மேனியன்
அழுது அழி கண்ணினன் அவலம் ஈது என
எழுதிய படிவம் ஒத்து எய்துவான் தனை
முழுது உணர் சிந்தையான் முடிய நோக்கினான்.

(இ - ள்) தொழுது உயர் கையினன் - தொழுதபடி உயர்த்திய (உச்சிமேல் வைத்துக் கூப்பிய) கைகளை உடையவனும், துவண்ட மேனியன் - துன்பத்தால் தளர்ந்த உடம்பை உடையவனும், அழுது அழி கண்ணினன் - இடையறாது புலம்புதலால் நீர் வழிந்து பொலிவழிந்த கண்களையுடையவனும், அவலம் ஈது என - துன்பத்தின் வடிவம் இதுதானென்று (கண்டோர் சொல்லும்படி), எழுதிய - காட்டின படிவம் - உருவத்தை ஒத்து, (தன்னை நோக்கி) எய்துவான் தனை - வருபவனுமான பரதனை, முழுதுணர் சிந்தையான் - எல்லாவற்றையும் எப்பொழுதும் அறிந்தவாறே அறியும் திருவுள்ளத்தையுடைய இராமன், முடிய நோக்கினான் - முடி முதல் அடிவரையிலும் நன்றாகப் பார்த்தான்.

பொழிப்புரை: - கூப்பிய கைகளையுடையவனாய் துன்பத்தால் துடித்து வாடிய உடம்புடையவனாய், இடையறாது புலம்புதலால் நீர் வழிந்து பொலிவழிந்த கண்களையுடையவனாய், துன்பத்தின் வடிவம் இது தானென்று (கண்டோர் சொல்லும்படியாக), எழுதிய உருவத்தை ஒத்து தன்னை நோக்கிவருகின்ற பரதனை, எல்லாவற்றையும் அறிந்த திருவுள்ளத்தையுடைய இராமன் முடிமுதல் அடிவரையிலும் நன்றாகப் பார்த்தான்.

விளக்கம்: - தவசிகட்கு உரிய காய் கிழங்குகளையே புசித்ததால் பரதன் துவண்ட மேனியன் ஆனான். அவலம் ஈதென எழுதிய படிவம் ஒத்து எய்துவான் என்பதை "பிரிவெனும் துயர் உருவு கொண்டாலன பிணியாள்" என்ற காட்சிப்படலத்து வருவதனோடு ஒப்பிடுக, கண்ணாற் காணுவதற்கு முன்னமே அந்தப் பரதனது கருத்தை இப்படிப்பட்டதென்று அறிந்தவன் என்பார் "முழுதுணர் சிந்தையான்" என்றும், தான் மனத்தினாற் கண்டறிந்து கூறியபடியே பரதன் நிலையுள்ளதென்பதைக் கண்ணினாற் காணலானான் என்பார் முடிய நோக்கினான் என்றும் கூறினார்.

தொழுது உயர்கை - தொழுவதனால் மேன்மைபெற்ற கை என்பாருமுள். அவலம் என்ற அழகை என்ற மெய்ப்பாட்டுக்கு ஒருபடம் வரைந்து அது பரதனாகும் என்கின்றார். அம்மெய்ப்பாட்டின் தன்மை துவண்ட மேனி, அழுதழி கண் முதலவாம்.

50. கார்ப் பொரு மேனி அக்கண்ணன் காட்டினான்
ஆர்ப்பு உறு வரிசிலை இளைய ஐய! நீ
தேர்ப் பெருந் தானையால் பரதன் சீறிய
போர்ப் பெருங் கோலத்தைப் பொருந்த நோக்கெனா.

(இ - ள்) (அங்ஙனம் நோக்கிய) கார்ப்பொருமேனி அக்கண்ணன் - கருமேகத்தை ஒத்த திருமேனியை உடைய அவ் இராமன் (இலக்குவனை நோக்கி), ஆர்ப்பு உறு வரிசிலை - ஆரவாரம் செய்கின்ற கட்டமைந்த வில்லையுடைய, இளைய ஐய! தம்பியாகிய இலக்குவனே! நீ - தேர்ப் பெருந்தானையால் பரதன் சீறிய - தேர் முதலிய பெரிய சேனையை யுடைய அப்பரதன் நம்மேற் கோபித்து வந்த, போர்ப் பெருங்கோலத்தை - போருக்குரிய பெருமிததோடு கூடிய வடிவத்தை, பொருந்த நோக்கு எனா - நன்கு பார்ப்பாயாக என்று சொல்லிக் காட்டினான்.

பொழிப்புரை:- கார் மேகத்ததை யொத்த திருமேனியையுடைய அவ் இராமன் இலக்குவனை நோக்கி ஆரவாரம் செய்கின்ற கட்டமைந்த வில்லை ஏந்திய தம்பியாகிய இலக்குவனே! தேர் முதலிய பெரிய படைகளை உடைய அப்பரதன் நம்மேற் கோபித்து வந்த பெரிய போர்க்கோலத்தை நீ நன்கு பார்ப்பாயாக என்று காண்பித்தான்.

விளக்கம் :- பொருந்த நோக்கு என்றது - பொருந்தா நோக்கால் மாறி நினைத்தாய். பொருந்த நோக்கினால் உண்மை நிலை வெளிப்படையாகப் புலனாகும் என்ற கருத்தை உணர்த்தும்.

இலக்குவன் நிலை மாறி நின்றல்:

51

எல் ஒடுங்கிய முகத்து இளவல் நின்றன்ன
மல் ஒடுங்கிய புயத்தவீனை வைது எழும்
சொல்லொடும் சினத்தொடும் உணர்வு சோர்தர
வில்லொடும் கண்ணநீர் நிலத்து வீழவே.

(இ - ள்) (இவ்வாறு இராமன் பரதனைக் காட்டிக் கூறிய அளவில்) இளவல் - இலக்குவன், மல்லுங்கிய புயத்தவனை - (தவத்தை மேற்கொண்டமையால்) வலிமைகுன்றிய தோளினையுடைய பரதனை, வைது எழும் - (முன்பு) நிந்தனை செய்து கூறிய, சொல்லொடும் - சொற்களோடும், சினத்தொடும் - அவற்றுக்குக் காரணமாகத் தன் மனத்துண்டாகிய கோபத்தோடும், உணர்வு - தனது உணர்ச்சிகளும், சோர்தர - தளர்ந்தொழியவும் வில்லொடும் (பரதனை எதிர்க்குமாறு) தன்கையில் எடுத்த வில்லோடும், கண்ண நீர் (சிறந்த பரதனைத் தவறாகக் கருதினோமே என்ற கழிவிரக்கத்தால் ஏற்படும்) கண்ணீரும், நிலத்து வீழ - பூமியில் விழவும், எல் ஓடுங்கிய முகத்து - ஒளிகுன்றிப் பொலி விழந்த முகத்துடனே (நின்றன - நின்றான்).

பொழிப்புரை:- தவத்தைமேற் கொண்டமையால் வலிமைகுன்றிய தோளினையுடைய பரதனை நிந்தனை செய்து கூறிய சொற்களோடும் அவற்றுக்குக் காரணமாகத் தன் மனத்துண்டாகிய கோபத்தோடும் தனது உணர்ச்சிகள் தளர்ந்தொழியவும் பரதனை எதிர்க்குமாறு தன் கையில் எடுத்த வில்லோடும் உத்தமனான பரதனைத் தவறாகக் கருதினோமே என்ற கழிவிரக்கத்தால் வெளிப்படுகின்ற கண்ணீரும் பூமியில் விழ ஒளி மங்கிப் பொலிவிழந்த முகத்துடனே இலக்குவன் நின்றான்.

விளக்கம்:- பரதனைப் பழித்த சொல்லும் சினமும் நீங்கவும் அறிவு அழியவும் வில் நழுவவும் கண்ணீர் வழியவும் இலக்குவன் நின்றான் என்க "வைதெழுஞ் சொல்லொடுஞ் சினத்தொடு முணர்வு சோர்தர வில்லொடுங் கண்ணீர் நிலத்து வீழ" என்ற இடங்களில் அறிஞர் அகம் மகிழுமாறு சோர்தல் தொழிலுக்கும் வீழ்தல் தொழிலுக்கும் தனித்தனி உடனிகழ்ச்சி கூறியது உடனவிற்சியணிகளின் பாற்படும். எல்-இடைச்சொல், மல் ஓடுங்கிய - வலிமை தங்கிய என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

பரதன் இராமனின் திருவடிவணங்குதல்.

52. ^{சின்னம்} கோதறத் தவம் செய்து குறிப்பின் எய்திய
நாதனைப் பிரிந்தனள் நலத்தின் நீங்கினாள்
வேதனைத் திருமகள் மெலிகின்றாள் விடு
தூது எனப் பரதனும் தொழுது தோன்றினான்.

(சென்னை) - தலை (இந்திய)

(இ - ள்) கோதறத் தவம் செய்து - குற்றமில்லாமல் நல்ல தவத்தைச் செய்து, குறிப்பின் எய்திய - தன் மனக்கருத்தின் வண்ணம் பெற்ற, நாதனை - தன்நாயகனை, பிரிந்தனள் - பிரிந்து, நலத்தின் நீங்கினாள் - எல்லா நன்மைகளிலிருந்தும் நீங்கிய, வேதனை மெலிகின்றாள் - துன்பத்தால் மெலிகின்ற, திருமகள் - இராச்சிய லட்சுமி, விடுதூது என - (இராம நாயகன் பால்) அனுப்பிய தூதன் போல, பரதனும் தொழுது தோன்றினாள் - பரதனும் வணங்கிய வண்ணம் முன் சென்றாள்.

பொழிப்புரை:- குற்றமில்லாமல் தவம் செய்து தன் கருத்தின்படி அடைவதாயிருந்த கணவனான இராமனை தவம் முற்றுப்பெறாக் குறையால் பிரிந்து, எல்லா நன்மைகளிலிருந்தும் நீங்கினவளாய், துன்பத்தால் வாடுகின்றவளான இராச்சிய லட்சுமி, அத்தலை மகனிடம் அனுப்பிய தூதன் போல, தொழுது அஞ்சலி செய்து கொண்டு பரதன், இராமன் முன்னே சென்றான்.

விளக்கம்:- பன்னெடுங்காலம் செய்த நற்றவத்தால் இராமனை அரசனாகப் பெறும் பாக்கியம் கோசல அரசுக்குக் கிடைத்தது. அது உடனே இழக்கப் பெற்றபடியால் இவ்வாறு கூறினார். பரதன் இராமபிரானை இராச்சியத்தை ஆளுமாறு மீட்டு அழைத்துக் கொண்டு செல்ல வேணுமென்ற கருத்துடனே வந்துள்ளானாதலின், அவனை "நாதனைப் பிரிந்து நலத்து நீங்கி வேதனைப்பட்டு மெலியும் இராச்சிய லட்சுமியின் தூதுவன் போல்வான்" என வருணித்துள்ளார், இது தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி.

53. அறம்தனை நினைந்திலை அருளை நீத்தனை
துறந்தனை முறைமையை என்னும் சொல்லினான்
மறந்தனன் மலர் அடி வந்து வீழ்ந்தனன்
இறந்த தன் தாதையை எதிர் கண்டென்னவே.

(இ - ள்) (பரதன் இராமன் அருகில் வந்து) இறந்த தன் தாதையை இறந்து போன தன் தந்தையை (தயரதனை), எதிர் - தன் எதிரே, கண்டு என்ன - மீண்டும் கண்டாற் போல (இராமனைக் கண்டு,) அறம் தனை நினைந்திலை - தருமத்தை நினைத்தாயில்லை, அருளை நீத்தனை - இரக்கம் அற்றவன் ஆயினாய், முறைமையைத் துறந்தனை - மூத்த வன் அரசாளுதல் என்கின்ற முறைமையையும் கைவிட்டாய்,

என்னும் சொல்லினான் - என்கின்ற சொற்களைக் கூறியவனாய், மறந்தனன் - தன் உணர்வுகெட்டு (மெய்மறந்து), மலர் அடி - (இராமனது) மலர் போன்ற பாதங்களில், வீழ்ந்தனன் - வீழ்ந்து வணங்கினான்.

பொழிப்புரை:- பரதன் இராமன் அருகில் வந்து இறந்த தன் தந்தையாகிய தயரதனை தன்எதிரே மீண்டும் கண்டாற் போல இராமனைக்கண்டு தருமத்தை நினைத்தாயில்லை, கருணையை ஒழித்தாய், மூத்தவன் அரசானதல் என்கின்ற முறைமையையும் கைவிட்டாய், என்கின்ற சொற்களைக் கூறியவனாய் மெய்ம்மறந்து இராமனது தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினான்.

விளக்கம்:- அறம் - அரசானதல், அரச தர்மம் என்பது. பரதன் பால் காட்ட வேண்டிய இரக்கம் - தான் அரசானது பரதன் அரசேற்க விரும்ப மாட்டான் என்பது உணராது அவன்பால் அரசைத் தள்ளி விட்டு வந்தது இரக்கமின்மையாம். மூத்தவனாகிய தான் அரசான வேண்டியது முறைமையாதலின் முறைமையைத் துறந்தனை என்றான். இவ்வளவும் பரதனது ஆற்றாமையைப் புலப்படுத்து வனவாகக் கொள்க. 'ஏ' சுற்றசை. தம்பி தமையனைத் தந்தைக்கு நிகராகக் கருத வேண்டுவது முறைமையாதலால் "தாதையை எதிர் கண்டென்ன" என்றான்.

இராமன் பரதனைக் கண்டு கண்ணீர் பெருக்குதல்.

54. உண்டு கொல் உயிரென ஒடுங்கினான் உருக் கண்டனன் நின்றனன் (கண்ணன்) கண் எனும் புண்டரீகம் பொழிபுனல் அவன் சடாமண்டலம் நிறைந்து போய் வழிந்து சோரவே.

(இ - ள்) கண்ணன் - அருட் கண்ணுடையவனாகிய இராமன், உண்டு, கொல் உயிர் என ஒடுங்கினான் - உயிர் உண்டோ இல்லையோ என்று காண்பார் ஐயுறுமாறு மெலிந்து நின்ற பரதனது, உரு - வடிவத்தை, கண்டனன் - பார்த்து, கண் எனும் புண்டரீகம், (தன்) கண்கள் என்கின்ற தாமரை மலர்கள், பொழிபுனல் - இரக்கத்தாற் சொரிகின்ற கண்ணீர், அவன் சடாமண்டலம் நிறைந்து போய் வழிந்து சோர -

(தன் அடியில் வீழ்ந்து வணங்கிய) அப்பரதனது சடாமுடியிற் போய் நிரம்பிப் பெருகி வழிந்து ஒழுக, நின்றனன் - (கண்ணீர் சொரிந்து) நின்றான்.

பொழிப்புரை:- அருட்கண்ணுடைய இராமன் உயிர் உண்டோ இல்லையோ என்று சந்தேகிக்குமாறு மெலிந்து நின்ற பரதனது வடிவத்தைப்பார்த்து தன் கண்களாகிய தாமரை மலர்களிலிருந்து இரக்கத்தால் கண்ணீர் சொரிய அக்கண்ணீரானது பரதனது சடாமுடியிற் போய் நிரம்பிப் பெருகி வழிந்தொழுக நின்றான்.

விளக்கம்:- பரதன் உருவ மெலிவு இராமனது உள்ளத்தை உருக்கியது. கண்ணீர் பெருகியது. அதனால் காலில் விழுந்த பரதனது சடை முடியைக் கண்ணீர் நிறைத்தது.

கண்ணெனும் "புண்டரீகம் பொழிபுனல் சடாமண்டலம் நிறைந்து போய் வழிந்து சோர" என்ற தொடரில் தன் தாளினின்றும் கங்கை உண்டாகப் பெற்றவன், தன் கண்களினின்று மற்றொரு கங்கையை உண்டாக்கினானோ என்று கருதுமாறு கண்ணீர் பெருக்கினான் என்ற கருத்தும் அக்கங்கை நீர் சிவபெருமானது சடைமுடியிற் சேர்ந்து பெருகிவழிந்தாற் போலக்கண்ணீரும் பரதனது சடையில் நிரம்பி பெருகலாயிற்று என்றும் பொருள் கொள்வர்.

புண்டரீகம் - வடசொல். வெண்டாமரையின் பெயர் இங்கே செந்தாமரையைக் குறித்தது, "கொல்" - ஐயம், மண்டலம் - வட்டம் சடாமண்டலம் - வட்டமாகச் சடையைச் சுழித்துக் கட்டுதலாம்.

55. அயாவுயிர்த்து அழுகண்ணீர் அருவி மார்பிடை
உயாவுற திருவுளம் உருக, புல்லினான் -
① நியாயம் அத்தனைக்கும் ஓர் நிலையம் ஆயினான்
தயா முதல் அறத்தினைத் தழீஇயது என்னவே.

(இ - ள்) நியாயம் அத்தனைக்கும் ஓர் நிலையம் ஆயினான் - எல்லா நேர்மைகளுக்கும் ஒப்பற்ற இருப்பிடமாக உள்ள இராமன், தயாமுதல் - அருளையுடைய முதற்கடவுள், அறத்தினைத் தழீஇயது என்ன - தரும் தேவதையைத் தழுவிக் கொண்டாற் போல, அவா உயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, அழுகண் நீர் - அழுகின்ற கண்களிலிருந்து வரும்

நீர், மார்பிடை - மார்பிடத்தில், அருவி உயாவுற - அருவி போலத் தழுவிப் பெருக, திரு உளம் உருக - உள்ளே, அழகிய மனம் கரைந்துருக, புல்லினான் - (பரதனைத்) தழுவினான்.

பொழிப்புரை:- அருளுடைமுதற்கடவுள்தரும் தேவதையைத் தழுவிக்கொண்டாற் போல எல்லா நீதிகளுக்கும் ஓர் இருப்பிடமாகவுள்ள இராமன் பெருமூச்சு விட்டு அழுகின்ற கண்களிலிருந்து வரும் நீர் மார்பிடத்துப் பெருகவும் மனம் கரையவும் பரதனைத் தழுவினான்.

விளக்கம்:- பரதனை இராமன் தழுவியது கருணா நிதியான கடவுள்தரும் தேவதையைத் தழுவியது போலும் என்றார். உவமையணி, கருணைக் கடவுள் இராமன். அறக்கடவுள் - பரதன், காரணமின்றிப் பிறவுயிர் படும் துன்பம் கண்டு பெருகிவரும் இரக்கம் தயாவாகும். அயாவுயிர்த்தல் - சிறிது சோகந்தணிதலுமாம், கண்ணீரை அருவி என்றதற்கேற்ப, மார்பை மலையென்க. புறத் தேயும் அகத்தேயும் உருகியது கண்ணீராலும், திருவுளம் உருக அயாவுயிர்த்தாலும் புலனாயிற்று.

இராமன் தந்தையின் நலம் விசாரித்தல்.

66. புல்லினன் நின்று அவன் புனைந்த வேடத்தைப் பல் முறை நோக்கினான் பலவும் உன்னினான் அல்லலின் அழுங்கினை ஐய! ஆளுடை மல் உயர் தோளினை வலியனோ? என்றான்.

(இ - ள்) புல்லினன் நின்று - (இராமன் பரதனைத்) தழுவி நின்று, அவன் புனைந்த வேடத்தை - அப்பரதன் அணிந்திருந்த மரவுரியாகிய தவ வேடத்தை, பல்முறை நோக்கினான் - பல முறை உற்றுப்பார்த்து, பலவும் உன்னினான் - பலபடியாகக் கருதி, ஐய! பரதனே, அல்லலின் அழுங்கினை - துன்பத்தால் மிகவும் சோர்ந்துள்ளாய், ஆளுடை மல் உயர் தோளினை - ஆளுதலுடைய மற்போரிற் சிறந்த தோள் உடைய வனாகிய தயரதன் வலியனோ? - திடமாக இருக்கின்றானா?, என்றான் - என்று வினாவினான்.

பொழிப்புரை:- இராமன் பரதனைத் தழுவி நின்று அப்பரதன் தரித்திருந்த தவவேடத்தைப் பலமுறை உற்றுப்பார்த்து பலபடியாகக் கருதினவனாய் ஐய! துன்பக் கடலில் மூழ்கியுள்ளாய், உலகத்தை ஆளுதலையுடைய மற்றோரிற் சிறந்த தோள் களையுடைய தந்தை தயரதச்சக்கரவர்த்தி திடமா (சுகமா) யிருக்கின்றனனா? என்று வினாவினான்

விளக்கம்:- பலவு முன்னுதல் - இப்பரதன் வருவதற்கு முன்னமே அரசன் இறக்கப் பிறர் யாரேனும் நாட்டைக் கைப்பற்றியதனாலோ அன்றேல் பரதனுக்குப் பட்டங்கட்டியபின் மாற்றார் வந்து எதிர்த்து அரசைப் பறித்துக் கொண்டதனாலோ அல்லது தயரதன் இறந்துவிட தான் இராச்சியத்தை ஆளக் கருதாது, நான் வனவாசஞ் செய்வதை உணர்ந்து தானும் எனக்குரிய அக்கோலத்தைக் கைப்பற்றியதனாலோ எதனால் இவனுக்கு இந்நிலை நேர்ந்தது? என்று கருதுதல்.

பன்முறை நோக்கியது - இவன் பரதன் தானோ? அன்றி வேறொருத்தனோ? இவனுக்கு இவ்வேடம் இப்போதைக்குத்தக்க தோ? என்ற கருத்தினாலாகும். வலியனோ? என்றது சுகமாக இருக்கின்றானா? என்ற கருத்திலாகும்.

தயரதன் இறந்த செய்தியைப் பரதன் தெரிவித்தல்.

(67). அரியவன் உரைசெய, பரதன் ஐய! நின் பிரிவு எனும் பிணியினால் என்னைப் பெற்ற அக் கரியவன் வரம் எனும் காலனால் தனக்கு உரிய மெய்ந் நிறுவிப் போய் உம்பரான் என்றான்

(இ - ள்) அரியவன் - அறிதற்கரியவனாய் இராமன், உரைசெய - (இவ்வாறு) வினாவ, பரதன் - ஐய! - இராமனே! நின் பிரிவு என்னும் பிணியினால் - உனது பிரிவு என்கின்ற நோயினாலும், என்னைப் பெற்ற அந்தக் கொடியவனான கைகேயியின், வரம் எனும் காலனால் - வரம் என்கின்ற யமனாலும், தனக்குரிய மெய் நிறுவிப் போய் - தனக்குரிய சத்தியத்தை (இவ்வுலகில்) நிலை நிறுத்திச் சென்று - உம்பரானான் என்றான் - (இப்போது) தேவன் உலகத்தில் உள்ளான் என்றான்.

பொழிப்புரை:- அறிதற்கரியவனான இராமன் இவ்வாறு சொல்ல அதற்குப் பரதன் ஐய! நினைப்பிரிந்த பிரிவு என்னும் நோயினாலும் என்னைப்பெற்ற அந்தக் கைகேயியின் வரம் என்கின்ற யமனாலும் தனக்குரிய சத்தியத்தை இவ்வுலகில் நிலை நிறுத்திச் சென்று தேவர் உலகத்தில் உள்ளான் என்றான்.

விளக்கம்:- பெரும்பாலும் பிணியைக் காரணமாகக் கொண்டு காலன் உயிரைக் கவர்ந்து செல்வனென்னும் வழக்குப்பற்றி பிரிவெனும் பிணியினால், வரமெனும் காலனால் என்றான். இவ்விரண்டும் உருவகவணியாகும். கரியவள் - கருநிறமுடையவள் கரியவள், மனமிருண்டவள், அறிவில்லாதவள், நெஞ்சிற் களங்கமுடையவள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். அரியவன் பகைவரால் வெல்லு தற்கு அரியவனுமாம். அரிய அவன் எனக் கொண்டால் திருமாலாகிய அவனைப் பொருளாம். மெய் - உடம்பு, தனக்குரியமெய் - புகழு டம்பு என்க.

**தந்தையின் மரணம் கேட்டு இராமன்
தரையில் விழுந்திடுதல்.**

விண்ணிடை அடைந்தனன் என்ற வெய்ய சொல்
புண்ணிடை அயில் எனச் செவி புகாமுனம்
கண்ணொடு மனம் சுழல் கறங்கு போல ஆய்
மண்ணிடை விழுந்தனன் வானின் உம்பரான்

(இ - ள்) வானின் உம்பரான் - விண்ணுலகத்தினும் மேலுள்ள பரமபதத்திற்குரியவனான இராமன், விண்ணிடை அடைந்தனன் என்ற வெய்ய சொல் - தந்தை தயரதன் விண்ணுலகு அடைந்தான் என்ற கொடியவார்த்தை, புண்ணிடை அயில் எனச் செவி புகாமுனம் - புண்ணில் வேல் செருகினாற் போலத் தன்காதிற் நுழையுமுன்னே (கேட்டவுடனே என்றபடி), கண்ணொடு மனம் - கண்ணும் மனமும், சுழல் கறங்கு போல ஆம் - சுழல்கின்ற காற்றாடி போலச் சுழலப் பெற்று, மண்ணிடை விழுந்தனன் - பூமியில் விழுந்தான்.

பொழிப்புரை :- விண்ணுலகுக்கும் மேலுள்ள பரமபதத்திற்குரிய வனான இராமன் தந்தை தயரதன் விண்ணுலகு அடைந்தான் என்று

பரதன் கூறிய வார்த்தையானது புண்ணில் வேல் சொருகினாற் போலத்தன் காதில் நுழையு முன்னே கண்ணும் மனமும் சுழல்கின்ற காற்றாடி போலச் சுழலப்பெற்று மண்ணிடை விழுந்தனன்.

விளக்கம்:- பரதன் காண்டிருந்த தவ வேடத்தாலும், அவனது வாடிய மேனி வருத்தத்தாலும், புண்ணுற்ற இராமன் மனத்தில் தயரதன் இறந்த செய்தி வேலிட்டாற் போலாயிற்று. வானின் உம்பரான் ஆயினும் தான் கொண்ட அவதார வேடத்திற்கேற்பத் துன்பத்திற்கலங்கினான் என்க. புண்ணிடை அயில் - வருத்தத்தின் மேல் வருத்தம் தருதற்கு உவமை.

இராமன் புலம்பத் தொடங்குதல்.

59. இரு நிலம் சேர்ந்தனன் இறை உயிர்த்திலன்
'உரும் இனை அரவு' என உணர்வு நீங்கினான்
அருமையின் உயிர் வர அயாவுயிர்த்து அகம்
பொருமினன் பல் முறைப் புலம்பினான் அரோ.

(இ - ள்) இறை - (யாவர்க்குந்) தலைவனான இராமன், இருநிலம் சேர்ந்தனன் - பெரிய பூமியில் விழுந்து, உயிர்த்திலன் - மூச்சடங்கி, உரும் இனை அரவு என - இடியினால் வருந்துகிற பாம்பு போல, உணர்வு நீங்கினான் - அறிவிழந்து, அருமையின் உயிர் வர - (பின்பு) அருமையாக உயிர் மீள், அயாவுயிர்த்து - பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு, அகம் பொருமினன் - மனங்கலங்கி, பல் முறை புலம்பினான் - பலபடியாகச் சொல்லிப் புலம்பலானான்.

பொழிப்புரை:- இராமன் மண்ணில் விழுந்து மூச்சடங்கி இடியினால் வருந்துகின்ற பாம்பு போல உணர்ச்சி நீங்கப் பெற்றான். பின்பு மிகச் சிரமமாக உயிர்ப்பு உளதாக பெருமூச்சுவிட்டு மனங்கலங்கி பலபடியாகச் சொல்லிப் புலம்பலானான்.

விளக்கம்:- இறை உயிர்த்திலன் - சிறிதும் மூச்சு விடாமல் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இடி யேறுண்ட நாகம் போல வருந்தினான் என்றல் வழக்கு. அடியோடு உயிர்ப்பற்ற இராமன் சிறிதளவு அருமையாக உயிர்ப்பு வந்து ஆற்றாமை நீங்க, பெருமூச்சு விட்டுப் பின்னர் உள்ளங்கலங்கிப் புலம்பினான் என்க. "அரோ" - சுற்றகை.

59-66

இராமன் தயரதனை நினைத்துப் புலம்புதல்

60.

நந்தா விளக்கு அனைய நாயகனே! நானிலத்தோர்
தந்தாய்! தனி அறத்தின் தாயே! தயா நிலையே
எந்தாய்! இகல் வேந்தர் ஏறே! இறந்தனையே!
அந்தோ! இனி வாய்மைக்கு ஆர் உளரே மற்று் என்றான்.

கி. பி. 1901

(இ - ள்) நந்தா விளக்கு அனைய நாயகனே! - (அணையாத விளக்கைப் போல, இரவும் பகலும் புகழோடு விளங்கிய) தலைவனே! நானிலத்தோர் - இம்மண்ணிலகில் உள்ளார்க்கு, தந்தாய்! - தந்தை போல் பவனே, தனி அறத்தின் தாயே - ஒப்பில்லாத தருமத்துக்கு தாயானவனே!, தயா நிலையே - பேரருளுக்கு இருப்பிடம் ஆனவனே, எந்தாய் - என் தந்தையே! இகல் வேந்தர்க்கு ஏறே - பகையரசர்களாகிய யானைகளுக்குச் சிங்கம் போன்றவனே, இறந்தனையே - இறந்து விட்டாயே, இனி வாய்மைக்கு மற்று ஆர் உளர் - இனி மேல் சத்தியத்தைக் காப்பதற்கு வேறுயார் இருக்கின்றனர், அந்தோ - ஐயோ! என்று புலம்பினான்.

பொழிப்புரை: " அணையாத விளக்கைப் போல இரவும் பகலும் விளங்கிய தலைவனே! இம் மண்ணிலகில் உள்ளார்க்குத் தந்தை போல் பவனே, ஒப்பற்ற தருமத்தின் தாயானவனே! பேரருளுக்கு இருப்பிடம் ஆனவனே! என் தந்தையே! பகையரசர்களாகிய யானைகளுக்குச் சிங்கம் போன்றவனே, இறந்து விட்டாயே, இனி வாய்மையைக் காப்பதற்கு வேறுயார் இருக்கின்றனர். 'ஐயோ!'" என்று புலம்பினான்.

விளக்கம்: - நற்குண நற் செய்கைகளாலும் புகழாலும் குலத்தை விளங்கச் செய்தல் பீற்றி நந்தாவிளக்கனைய நாயகன் என்றும், மக்களுக்குத் தந்தை அன்போடு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்தல் போலக் குடிகளுக்குப் பல நன்மைகளுஞ் செய்தலால் நானிலத்தோர் தந்தை என்றும், தருமத்தை உண்டாக்கி வளர்த்தலால் அறத்தின் தாய் என்றும் தசரதன் கூறப்பட்டான்.

நந்தாவிளக்கு - தூண்டாவிளக்கு, பிறர் தூண்டவேண்டாது எரியும் விளக்குப் போலத் தன்னால் தானே புகழுடையனாய் விளங்கியவன் தசரதன். நால் நிலம் - முல்லை, குறிஞ்சி, மருகம், நெய்தல். உலகம் இப்பகுதிக்குள் அடங்குதலின் நானிலம் என்றார்.

ஏகாரங்கள் இரக்கப் பொருளில் வந்துள்ளன. "தந்தாய் தனியறத்தின் தாயே" என்பது சிறப்பினால் ஆண்பால் பெண்பரலாயிற்று. இகல் வேந்தர் ஏறு - ஏகதேச உருவகம்.

61. சொல்பெற்ற நோன்பின் துறையோன் அருள் வேண்டி நல் பெற்ற வேள்வி நவை நீங்க நீ இயற்றி ஏற்பெற்று நீ பெற்றது இன் உயிர் போய் நீங்கலோ? கொண் பெற்ற வெற்றிக் கொலை பெற்ற கூர் வேலோய்

(இ - ள்) கொண்பெற்ற - (பகைவர்க்கு) அச்சம் தருவையுடைய, வெற்றி கொலை பெற்ற - தமக்கு வெற்றி உண்டாகும் கொலைத் தொழிலை உடைய, கூர் வேலோய் - கூரிய வேலாயுதத்தையுடைய தயரதனே, சொல் பெற்ற - புகழ் உடைய, நோன்பின் துறையோன் - தவத்துறையில் தேர்ந்த கலைக் கோட்டு முனிவனது, அருள் வேண்டி - கருணையை விரும்பிப் பெற்று, (அம்முனிவனைக் கொண்டு), நல் பெற்ற வேள்வி - நல்ல புத்திரகாமேஷ்டியோடு கூடிய பரிமத வேள்வியை, நவைநீங்க - பிள்ளை இல்லாக்குறை தீர, நீ இயற்றி - நீ செய்து, என் பெற்று - என்னை மகனாகப் பெற்று, நீ பெற்றது - நீ அடைந்த பயன்தான், இன் உயிர் போய் நீங்கலோ - இனிய உயிர் போய் இறக்கப் பெறுதல் தானோ?

பொழிப்புரை:- பகைவர்க்கு அச்சம் தருவையுடையதும் வெல்லுதல் தொழிலையும் கொல்லுதல் தொழிலையும் கொண்டதுமான கூர்மையான வேலாயுதத்தை உடைய தயரதனே, புகழ்பெற்ற தவத்துறையில் தேர்ந்த கலைக் கோட்டு முனிவனது கருணையை வேண்டிப் பெற்று, நல்ல புத்திரகாமேஷ்டியோடுகூடிய பரிமத வேள்வியை (அசுவமேதயாகம்) குற்றமில்லாமல் நீ செய்து, என்னை மகனாகப் பெற்று நீ அடைந்த பயன் தான், உன் இனிய உயிர் நீங்கிப் போதல் தானோ?...

விளக்கம்:- சொல் - புகழ். கலைக் கோட்டு முனிவனை அரிதின் கொண்டு வந்து வேள்வி இயற்றி இராமனைப் பெற்றானாதலின் இங்ஙனம் கூறப்பெற்றான். மக்களைப் பெற்று மகிழ எண்ணியவன் அம் மக்களைப் பிரிந்த துன்பத்தாலே உயிர் போகப் பெறுதலால் இரக்கம் பெரிதாயிற்று. தயரதன் இறப்பிற்குத் தானே காரணமானோம் என்று இராமன் இரங்கினான். கொண் - அச்சம், பெருமை

எனப் பொருள்படும். நவை நீங்க - மந்திரலோபம், கிரியாலோபம், திரவியலோபம் முதலிய குறைகள் இல்லாதனவாக,

நனாபம்

62. (மன் உயிர்க்கு) நல்கு உரிமை மண்பாரம் நான்சமக்க
பொன் உயிர்க்கும் தாரோய்! பொறை உயிர்த்த ஆறு இதுவோ!
உன் உயிர்க்குக் கூற்றாய் உலகாள உற்றேனோ?
மின் உயிர்க்கும் தீவாய் வெயில் உயிர்க்கும் வெள் வேலோய்!

(இ - ள்) பொன் உயிர்க்கும் தாரோய் - பொன்மயமான தாதுக்களை உதிர்க்கும் பூமாலையை அணிந்தவனே!, மின் உயிர்க்கும் - ஒளி வீசுகிற, தீவாய் - நெருப்புச்சிந்தும் வாயினையுடைய, வெயில் - விரிக்கும் - சூரியன் ஒளிசிந்துகிற, வெள் - வெண்மையான, வேலோய் - வேலை உடைய தயரதனே!, மன் உயிர்க்கு - நிலை பெற்ற எல்லா உயிர்களுக்கும், நல்கு உரிமை - அருள் செய்கிற உரிமையுடைய, மண் பாரம் - (உன்) அரசாட்சி என்கிற சமையை, நான் சமக்க - நான் ஏற்றுக் கொள்ள, பொறை - அப்பூமி பாரம் (நீ நீங்கி), உயிர்த்த ஆறு இது வோ? - இளைப்பாறிய விதம் இது தானோ?, உன் உயிர்க்குக் கூற்றாய் - உன் உயிருக்கு யமனாக, உலகு ஆள உற்றேனோ - உலகத்தை ஆளப் பிறந்தேனோ?

பொழிப்புரை:- பொன்னிறமான மகரந்தப் பொயுகளை வெளிச்சிந்து கிற பூமாலையை அணிந்தவனே, ஒளியை வீசுகிற வெப்பம் அமைந்த (சூரியகிரணம் போன்ற) ஒளிசிந்துகிற வெண்மையான வேலாயுதத்தை உடைய தயரதனே! நிலைபெற்ற எல்லா உயிர்களுக்கும் ஆளுகையின் கீழ் அருள் செய்கிற உரிமையுடைய உனது அரசாட்சி என்கின்ற சமையை, நான் ஏற்றுக் கொள்ள, நீ அப்பூமி பாரம் நீங்கி இளைப்பாறிய விதம் இதுதானோ? உன் உயிர்க்கும் யமன்போல் அழிவு செய்பவனாய் (உன்னைக் கொன்ற பின்பு) உலகத்தை ஆளப் பிறந்தேனோ?

விளக்கம்:- அரசர்கள் வயது முதிர்ந்த காலத்தில் தம்மகனிடம் இராச்சிய பாரத்தை ஒப்பித்துவிட்டுச் சிறிது காலம் இளைப்பாறி மறுமையின் பந்தருந் தவ ஒழுக்கத்தைப் புரிந்து உய்வு பெறுந்தன்மை இத் தயரதனிடம் இல்லாமற் போனது பற்றி இரங்கினான் என்க. "அரும் பொறை இனிச் சிறிது ஆற்றலேன்" எனவும் "வியல் இடப் பெரும் பரம் விசித்த தொய்யல் மாநிலச்சுமை உறுசிறை துறந்து" எனவும்

முன்னர் உரைத்தலின் பொறை உயிர்த்த ஆறு இதுவோ? என்று இங்கு இராமன் புலம்பியதாகக் கூறினான்.

இராமனை அரசனாக அறிவித்த பிறகே தயரதன் இறப்பு முதலிய இவ்வளவும் நிகழ்ந்ததாதலின் உன் உயிர்க்குக் கூற்றாய் உலகு ஆள உற்றேனோ? என்று இராமன் புலம்பினான். இராமனுக்கு வந்த துயரங்களுக்குப் பரதன், தானே காரணம் என்று வருந்தியது போல தயரதன் இறப்புக்குத் தானே காரணம் என்றும் இராமன் வருந்தினனாதல் கண்கூடு. 'ஓ' - இரக்கக்குறிப்பு, பொன் உவமவாகு பெயர், பொன் உயிர்க்குந்தார் - பொற்பொடிகளைச் சிந்துகிற ஆரம் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். பொன் உயிர்த்தல் - அழகு விளங்குத லுமாம்.

63.

எம் பரத்தது ஆக்கி அரசு உரிமை இந்தியங்கள்

வெம்பவத்தின் வீய தவம் இழைத்த வாறு ஈதோ?

சம்பரப் பேர்த் தானவனைத்தள்ளி சதமகற்கு அன்று

அம்பரத்தின் நீங்கா அரசு அளித்த ஆழியாய்!

(இ - ள்) சம்பரப்பேர்த் தானவனை - சம்பரன் என்னும் பெயரை உடைய அசுரனை, தள்ளி - அழித்து, சத மகற்கு - இந்திரனுக்கு, அன்று - முன்பு, அம்பரத்தின் - விண்ணுலகத்தின் கண், நீங்கா அரசு அளித்த - நீங்காத, அரசாட்சியைக் கொடுத்தருளிய, ஆழியாய்! - சக்கரவர்த்தியே!, அரசு உரிமை - உனது அரசாளும் உரிமையை, என்பரத்தது ஆக்கி - எம் வசமாகக் செய்துவிட்டு, இந்தியங்கள் - (உனது) ஐம் பொறிகளும், வெம்பவத்தின் - கொடிய பிறவி கெடுமாறு போல, வீய - கெட, தவம் இழைத்தவாறு - தவம் செய்தவாறு, ஈதோ - இவ்வாறு இறப்பது தானோ?

பொழிப்புரை: - சம்பரன் என்னும் பெயரையுடைய அசுரனை அழித்து இந்திரனுக்கு முன்பு விண்ணுலக ஆட்சியைக் கொடுத்தருளிய சக்கரவர்த்தியே! உனது அரசாளும் உரிமையை எம் வசமாகச் செய்து விட்டு உனது ஐம்பொறிகளும் கொடிய பிறவி கெடுமாறு போலக் கெட, தவம் செய்தவாறு இதுதானோ?

விளக்கம்: - எனக்கு அரசை யீந்து இந்திரியங்களை அடக்கித் தவஞ்செய்யப் போகின்றேனென்றாயே, தவஞ் செய்தது இது தானோ! என்று தயரதன் தவஞ் செய்யச் செல்லாது இறந்தது குறித்து

இராமன் இரங்கிக் கூறுகின்றான். எம்பரத்தது ஆக்கி - எம் பாரமாக இறக்கி விட்டு என்றும் கூறலாம். இந்திரியம் என்ற வடசொல் திரிந்து இந்தியம் ஆயிற்று. இந்திரியம் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பனவற்றைப் புலன் வழிச் செல்லாது அடக்கி நோன்பு செய்தல். தவத்தால் பிறவி கெடுமாறு, தவம் செய்யும் போதே பொறிகள் வசமாகின்றன என்பதாம்.

“சம்பரனைக் குலத்தோடும் தொலைத்து நீ கொண்டு அன்று அளித்த அரசு அன்றோ புரந்ததரன் இன்று ஆள்கின்றது” என்பதனுள் சம்பரனை அழித்து இந்திரனுக்குத் தயரதன் அரசு அளித்த கதை வந்துள்ளமை காண்க. சதமகன் - நூறு யாகங்களைச் செய்தவன். நூறு அசுவமேத யாகங்களைச் செய்தவன் இந்திரனா வான். ஆதலின் இந்திரனுக்குச் சதமகன் என்பது ஒரு பெயர். “தம்பரத்த தாக்கித் தவமிழைத்த” என்ற பாடத்துக்கு தமது அதீனத் திலிருக்குமாறு செய்து (பஞ்சேந்திரியங்களை அடக்கி) என்று பொருள் கொள்வர். தானவன் காசிபர் மனைவியருள் தநுவின் மகன்.

64 வேண்டும் திறத்தாரும் வேண்டா அரசாட்சி
பூண்டு இவ் உலகுக்கு இடர் கொடுத்த புல்லனேன்
மாண்டு முடிவது அல்லால் மாயா உடம்பு இது கொண்டு
ஆண்டு வருவது இனி யார் முகத்தே நோக்கவே

(இ - ள்) வேண்டும் திறத்தாரும் - எல்லாவற்றையும் விரும்பும் தன்மை உடையவர்களும், வேண்டா - (துன்பம் தருவது என்று கருதி) விரும்பாத, அரசாட்சி - அரசாளும் தொழிலை, பூண்டு - (நீ அளித்த அளவிலேயே ஆராயாது) மேற்கொண்டு, இவ் உலகுக்கு - இந்த உலகத்துக்கு, இடர் கொடுத்த - துன்பத்தைக் கொடுத்த, புல்லனேன் - அற்பனாகிய யான், (இனிச் செய்யத்தகுவது) மாண்டு முடிவது அல்லால் - இறந்தொழிவது அல்லாமல், மாயா உடம்பு இது கொண்டு - இப்போதும் உயிர் நீங்காத உடம்பினைக் கொண்டு, ஆண்டு வருவது - அரசாட்சி செய்ய எண்ணுவது, இனி யார் முகத்தே நோக்கவே - இனிமேல் யார் முகத்தைப் பார்ப்பதற்காகவோ?

பொழிப்புரை:- எல்லாவற்றையும் விரும்பும் தன்மையுடையவர்களும் துன்பந்தருவது எனக் கருதி விரும்பாத அரசாட்சியை நீ அளித்த அளவிலேயே, ஆராயாது ஏற்றுக் கொண்டு, இந்த உலகத்துக்குத் துன்பத்தைக் கொடுத்த அற்பனாகிய யான், இனிச் செய்யத்தகுவது,

இறந்தொழிவதே அல்லாமல், உயிர் நீங்காத இவ்வுடம்பைக் கொண்டு, ஆட்சி செய்து வருவேனாயின் அது இனி யார் முகத்தைப் பார்ப்பதற்காகவோ?

விளக்கம்:- தந்தைக்குச் சிரமபரிகாரஞ்செய்து மகிழ்வித்தற்கு என் அரசாட்சி பயனற்றதாயிற்று என்றவாறு. தந்தை அரசு கொடுப்பதாகச் சொன்ன போது அதற்கு இணங்கியதே மந்தரையின் போதனையால் கைகேயி மனம் மாறுபட்டு வரம்பெற ஏதுவாகித் தயரதன் மரணத்தை உண்டாக்கியதால், அரசாட்சி பூண்டு உலகுக்கு இடர் கொடுத்தவன், தான் என்கிறான் இராமன். யாவரின் குறையையும் போக்குதலே அரசு புரிதலின் பயனாயிருக்கவும் அங்ஙனம் பிறர் குறையைப் போக்க முடியாது உலகுக்கெல்லாம் துயர் கொடுத்தலால் தன்னைப் புல்லெனப்பழித்துக் கூறுகிறான். இப்படிப்பட்ட யான் எவர்முகத்தில் விழித்தற்கும் தகுதியற்றவன் ஆதலால் இவ்வுடம்பை வைத்துக் கொண்டிராமல் போக்குவதே முறையாகும் என்கிறான் இராமன்.

65. தேனடைந்த சோலைத் திருநாடு கைவிட்டுக்
கானடைந்தேன் என்னத் தரியாது காவல! நீ
வானடைந்தாய் இன்னம் இருந்தேன் நான் வாழ்வு உகந்தே
ஊனடைந்த தெவ்வர் உயிர் அடைந்த ஓள் வேலோய்!

(இ - ள்) ஊனடைந்த - உடற்கொழுப்பு மிக்க, தெவ்வர் - பகைவர்களது, உயிர் அடைந்த - உயிர் கவர்ந்த, ஓள் வேலோய் - ஒளிபடைத்த வேலையுடையவனே, (யான்) தேன் அடைந்த சோலைத் திருநாடு கைவிட்டு - தேன் பொருந்திய சோலைகள் சூழ்ந்த கோசல நாட்டை, கைவிட்டு - நீங்கி, கான் அடைந்தேன் என்ன - வனம் புகுந்தேன் என்றதை அறிந்த மாத்திரத்தில், காவல - அரசனே! நீ தரியாது. (என்னைப் பிரிந்த துயரத்தைப்) பொறுக்க முடியாமல், வான் அடைந்தாய் - விண்ணுலகம் புகுந்தாய் (நீ அங்ஙனம் சென்றதை அறிந்த அளவில் இறவாமல்) நான் இன்னம் வாழ்வு உகந்து இருந்தேன் - நானோ இன்னமும் இவ்வுலக வாழ்வை விரும்பி (உயிர் விடாது) வாழ ஆசைப்பட்டு இருக்கின்றேன் (இது என்ன இரக்கமின்மை என்றபடி)

பொழிப்புரை:- உடற் கொழுப்பு மிக்க பகைவர்களது உயிர் கவர்ந்த ஒளிவிளங்குகின்ற வேலாயுதத்தை உடையவனே! யான் தேன்

பொருந்திய சோலைகள் மிக்க கோசல நாட்டை நீங்கி வனம் புகுந்தேன் என்றதை அறிந்த மாத்திரத்தில் அரசனே! நீ என் பிரிவுத் துன்பத்தைப் பொறுக்க முடியாமல் விண்ணுலகம் புகுந்தாய். நீ அங்ஙனம் சென்றதை அறிந்த அளவில் இறவாமல் யான் இன்னமும் இவ்வுலக வாழ்வை விரும்பி இருக்கின்றேனே.

விளக்கம்:- "ஊன் அடைந்த தெவ்வர் உயிர் அடைந்த" என்பதற்கு உடற் கொழுப்பு மிக்க பகைவர்களது உயிர்கள் தாமே வந்து புகலடைந்த என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். பகைவரிடத்திருந்தால் அவ்வப் போது நீங்கி ஓட வேண்டியிருத்தலின் தயரதன் கைவேலை அடைந் தால் என்றும் நீங்காது நிலையாகப் பாதுகாப்பாக இருக்கலாம் என்று கருதித் தெவ்வர். உயர் அடைந்தது என்றும் கூறலாம்.

இவ்வுலகத்தில் நான் உள்ள இடம் விட்டு வேற்றிடம் சென்ற அளவில் நீ உயிர் நீங்கினாய். நீ இவ்வுலகம் விட்டு விண்ணுலகம் செல்லவும் யானோ இறவாது உயிர் வாழ்ந்து நின்றேன். இது என்ன கொடுமை என இராமன் இரங்குகின்றமை இரசனைக்குரியது.

பிரிந்த அளவிலே உயிர் விட்ட உனக்கும் நீ இறந்தும் உயிர் விடாத எனக்கும் அன்பில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வு எவ்வளவு? அன்பிற்சிறந்த நீ அன்பு சிறிதும்ற்ற என்பால் அன்பு வைத்தாயே என்று இராமன் இரங்குகின்றான் என்க. "ஏ" தேற்றம்.

66. வண்மையும் மானமும் மேல் வானவர்க்கும் பேர்க்ககிலாத் தண்மையும் செங்கோல் நெறியும் திறம்பாத - வலிமை உண்மையும் எல்லாம் உடனே கொண்டு ஏகினையே! தண்மைஇதகைமதிக்கும் ஈந்த தனிக்குடையோய்!

(இ - ள்) தகைமதிக்கும் - பெருமையுடைய (பூரண) சந்திரனுக்கும், தண்மை ஈந்த - குளிர்ச்சியைக் கொடுக்கும்படியான, தனிக்குடையோய் - ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக்குடையை உடைய தயரதனே! (உனது) வண்மையும் - கொடைத் திறத்தையும், மானமும் - மானத்தையும், மேல் வானவர்க்கும் - மேல் உலகில் உள்ள தேவர்களுக்கும், பேர்க்ககிலாத் - மாற்ற முடியாத, தண்மையும் - வலிமையையும், செங்கோல் நெறியும் - நீதிதவறாத அரசாட்சி முறைமையையும், திறம்பாத உண்மையையும் - என்றும் எதனாலும் மாறுபடாத சத்தியத் தையும், எல்லாம் - கூறப்படாத எல்லா நல்லியல்புகளையும், உடனே கொண்டு - உன்னுடனேயே சேர்த்து எடுத்துக் கொண்டு, ஏகினையே - (இவ்வுலகத்தினின்று) சென்றுவிட்டாயே.

பொழிப்புரை:- பெருமைமிகு பூரண சந்திரனுக்கும் குளிர்ச்சியைக் கொடுக்கும் படியான ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக்குடையை உடைய தயரதனே!, உனது கொடைத்திறத்தையும் மானத்தையும், மேல் உலகிலுள்ள தேவர்களுக்கும் மாற்ற முடியாத வலிமையையும், நேர்மையான அரசாட்சி வழியையும், என்றும் எதனாலும் மாறு படாத சத்தியத்தையும் மற்றும் கூறப்படாத எல்லா நல்லியல்புகளையும் உன்னுடனே கூடவே எடுத்துக் கொண்டு இவ்வுலகத் தினின்றும் சென்று விட்டாயே.....

விளக்கம்:- உனக்கு இருந்த வண்மை முதலியன போன்ற நல்லியல்புகள் இனி உலகத்தில் எவர்க்கும் இல்லை என்றான். வண்மை இரப்பவர்க்கு வரையாது வழங்கல், மானம் - எப்பொழுதும் தம் நிலையில் தாமதமையும் ஊழ்வினையால் தாழ்வு வந்த விடத்து உயிர் வாழாமையுமாம்.

உலகம் முழுவதற்கும் குளிர் நிழலைத்தரும் சந்திரன் அத்தன்மையைப் பெற்றது இக் குடையினிடத்தே என்று கூறு மளவிற்கு அவ்வளவு குளிர்ச்சியை உலகோர்க்குத் தருவதென்பதை "தண்மை தகைமதிக்கு ஈந்த தனிக்குடை" என்றார்.

தனிக்குடை - தனியரசாட்சியைக் குறித்தது, அதற்குத் தண்மை குடிகளுக்கு இன்பஞ் செய்தல். உயிரளபெடைகள் ஓசையின்பம் பயக்க வந்தன.

இராமனைத் தம்பிமார் தாங்க வசிட்டன் தேற்றுதல்

67. என்றெடுத்துப் பற்பலவும் பன்னி இடர் உழக்கும் குன்றெடுத்த போலும் குவவுத் தோள் கோளரியை வன் தடக்கைத் தம்பியரும் வந்தடைந்த மன்னவரும் சென்று எடுத்துத்தாங்கினார். மா வதிட்டன் தேற்றினான்.

(இ - ள்) என்று எடுத்துப் பற்பலவும் பன்னி - என்று மிகுந்த குரலாற் பலபல வார்த்தைகளையும் திரும்பத்திரும்ப பலமுறை சொல்லி, இடர் உழக்கும் - துன்பத்தில் மூழ்குகிற, குன்று எடுத்த போலும் குவவுத் தோள் கோளரியை - மலைகள் திரண்டு வடிவமெடுத்த வற்றை யொக்கின்ற திரண்ட தோள்களையுடைய சிங்கம் போன்ற இராமனை, வன்தடக்கை தம்பியரும் - வலியபெரிய கைகளை யுடைய தம்பி மார் மூவரும், வந்து அடைந்த மன்னவரும் - (அங்கு)

வந்து சேர்ந்த அரசர்களும், சென்று - நெருங்கி, எடுத்து - தூக்கி அணைத்து, தாங்கினார் - பரிகரித்தார்கள். மா வதிட்டன் - பெருமை பொருந்திய வசிட்ட முனிவன், தேற்றினான் - தேறுதல் வார்த்தைகளைக் கூறுபவனானான்.

பொழிப்புரை:- என்று குரவெடுத்து பல பல வார்த்தைகளையும் திரும்பத் திரும்ப பல முறை சொல்லித், துன்பத்தில் மூழ்கியுள்ள மலைகள் திரண்டு வடிவமெடுத்தாலொத்த திரண்ட தோள்களையுடைய சிங்கம் போன்ற இராமனை, வலிய பெரிய கைகளையுடைய தம்பிமார் மூவரும், அங்குவந்து சேர்ந்த அரசர்களும் அருகிற் சென்று தூக்கி அணைத்துப்பரிகரித்தார்கள். பெருமையுடைய வசிட்ட முனிவன் தேறுதல் வார்த்தைகளைக் கூறினான்.

விளக்கம்:- கோளரி - ஆண்சிங்கம், வசிஷ்டன் என்ற வடசொல்லுக்கு (இந்திரியங்களை) வசப்படுத்தியவன் என்றும் ஞானத்திற் குடிகொண்ட வன் என்றும், பிரம ஒளி மிக்கவன் என்றும் காரணப் பொருளுரைப்பர். பரதன் முன்னதாகத் தம்பியுடன் தனியே இராமனை வந்து சேர்ந்ததனால் பிறகு மற்றையோர் வரலாயினர் எனக் கொள்க.

முனிவர்களும் மற்றோரும் வந்து சேர்ந்தமை.

68. பன்னரிய நோன்பின் பரத்துவனே ஆதி ஆம் பின்னு சடையோரும் பேர் உலகம் ஓர் ஏழின் மன்னவரும் மந்திரியர் எல்லாரும் வந்து அடைந்தார் தன் உரிமைச் சேனைத் தலைவோரும் தாம் அடைந்தார்

(இ - ள்) (அப்பொழுது) பன்ன அரிய - சொல்லுதற்கரிய, நோன்பின் - தவத்தையுடைய, பரத்துவனே ஆதி ஆம் - பரத்துவாசன் முதலாக வுள்ள, பின்னு சடையோரும் - திரித்து விட்ட சடையை உடைய முனிவர்களும், பேர் உலகம் ஓர் ஏழின் மன்னவரும் - ஓர் - ஏழு உலகங்களின் அரசர்களும், மந்திரியர் எல்லாரும் - எல்லா மந்திரிகளும், வந்து அடைந்தார் - வந்து சேர்ந்தார்கள். தன் உரிமைச் சேனைத் தலைவோரும் தாம் அடைந்தார் - சக்கரவர்த்திகளுக்குரிய சேனையின் தலைவர்களும் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

பொழிப்புரை:- சொல்லுதற்கரிய தவத்தையுடைய பரத்துவாசன் முதலான திரித்து விட்ட சடையையுடைய முனிவர்களும், ஓர் ஏழு உலகங்களின் அரசர்களும், எல்லா மந்திரிகளும் அருகில் வந்து சேர்ந்தார்கள். சக்கரவர்த்திக்குரிய சேனையின் தலைவர்களும் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

விளக்கம் :- பரதனுடன் வந்த பலரும் பின்னர் வந்து சேர்ந்தனர் ஆதலின் அவர்கள் எல்லாம் இராமனை நெருங்கினமையை இதன் மூலம் எடுத்துக்காட்டினார். மந்திரம் - ஆலோசனை, அதனையுடையவன் மந்திரி.

வசிட்டன் இராமனை நோக்கிக் கூறுதல்.

69. மற்றும் வரற்பாலர் எல்லாரும் வந்து அடைந்து சுற்றும் இருந்த அமைதியினில் துன்பு உழக்கும் கொற்றக் குரிசில் முகம்நோக்கி கோமலரோன் பெற்ற பெருமைத் தவமுனிவன் பேசுவான்.

(இ - ள்) மற்றும் - மேலும், வரற்பாலர் எல்லாரும் - வர வேண்டிய வர்கள் (அந்தணர் முதலியோர்) எல்லாரும், வந்து அடைந்து, வந்து சேர்ந்து, சுற்றும் இருந்த அமைதியினில் - இராமனைச்சுற்றிலுமிருந்த பொழுதில், துன்பு உழக்கும் கொற்றக்குரிசில் முகம் நோக்கி - துன்பத்தில் அழுந்திய வெற்றியை யுடைய புருஷோத்தமனான இராமனது முகத்தைப்பார்த்து, கோமல ரோன் - பெருமையுடைய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரம தேவன், பெற்ற - புதல்வனான, பெருமைத் தவமுனிவன் - மகிமையையும் தவத்தையுமுடைய வசிட்டமகா முனிவன், பேசுவான் -(தேறுதல்) கூறுபவ்னானான்.

பொழிப்புரை:- இன்னும் வரத்தக்க அந்தணர் முதலியோர் யாவரும் வந்து சேர்ந்து இராமனைச்சுற்றிலுமிருந்த சமயத்தில், துன்பத்தில் அழுந்திய வெற்றியையுடைய புருஷோத்தமனான இராமனது முகத்தைப்பார்த்து, பெருமையுடைய தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவன் புதல்வனான மகிமையையும் தவத்தையுமுடைய வசிட்டமகா முனிவன் தேறுதல் கூறுபவன் ஆனான்.

விளக்கம்:- பிரமதேவனின் நகத்திற் பிறந்தவன் வசிட்டன் என்று பாகவதம் கூறும். வசிட்டன் தேற்றினான் என முன்னர்க்கூறியது தொகை. இது விரி தொடர்ந்து வசிட்டன் தேறுதல் கூறுவதைக் காண்போம்

70. துறத்தலும் நல் அறத்துறையும் அல்லது
புறத்து ஒரு துணை இலை பொருந்தும் மன்னுயிர்க்கு
“இறத்தலும் பிறத்தலும் இயற்கை” என்பதை
மறத்தியோ மறைகளின் வரம்புகண்ட நீ?

(இ - ள்) மறைகளின் வரம்பு கண்ட நீ - வேதங்களின் எல்லையை அளவிட்டறிந்த நீ, பொருந்தும் மன்னுயிர்க்கு - (உலகத்திற்) பொருந்திய நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கு, இறத்தலும் பிறத்தலும் இயற்கை - மரணமும் சனனமும் இயல்பே, துறத்தலும் - (இல்லற ஒழுக்கத்தை துறந்து) துறவற நெறியில் சேர்தலும், நல் அறத்துறையும் - (இல்லறத்திலிருந்த காலத்தும்) நல்ல தரும வழியிற் செல்லுதலும், அல்லாமல் - அல்லது (இவ்விரண்டும்) அன்றி, புறத்து - வெளியே, ஒருதுணையும் இல்லை - வேறு ஒரு துணையும் இல்லை, என்பதை - என்கின்ற செய்தியை, மறந்தியோ - மறந்து விட்டாயோ.

பொழிப்புரை:- வேதங்களின் எல்லையை அளவிட்டறிந்த நீ, உலகிற் பொருந்திய நிலை பெற்ற உயிர்களுக்கு பிறத்தலும் இறத்தலும் இயற்கையே. இல்லற பொழுக்கத்தைத் துறந்து துறவற நெறியிற் சேர்தலும் இல்லறத்திலிருந்த காலத்தும் நல்ல தரும வழியிற் செல்லுதலும் அல்லாமல் வெளியே வேறு ஒரு துணையுமில்லை என்பதை மறந்துவிட்டாயோ.....

விளக்கம்:- பிறத்தல் இறத்தல் இயற்கை ஆதலின் தயரதன் இறந்தது பற்றி வருந்த வேண்டா. உயிர்க்குத் துணை அறவழியில் இல்லறம் ஆற்றல் அல்லது துறவறம் ஆதலின், அறவழியில் அரசாட்சி நடத்தி விண்ணுலகு சென்று, இன்பம் தய்க்கும் தயரதனைப் பற்றி வருந்தல், வேதங்களை நன்குணர்ந்த உனக்குக்கூடாது என்று வசிட்டன் இராமனுக்கு எடுத்துக் கூறினான். வீடு பேற்றிற்குச் சிறந்த வழி ஆதலின் துறத்தல் முற் கூறப்பட்டது. ‘ஓ’ காரம் வினாப் பொருட்டு.

71 *Booklet* உண்மை இல் பிறவிகள் உலப்பு இல் கோடிகள்
தண்மையில் வெம்மையில் தழுவின எனும்
வண்மையை நோக்கியவ் வறிய கூற்றின்பால்
கண்மையும் உளது எனக் கருதல் ஆகுமோ.

(இ - ள்) (உயிர்களுக்கு) உண்மை இல்பிறவிகள் - நிலையில்லாதன
வாகிய பிறப்புகள், உலப்பு இல் கோடிகள் - அளவில்லாத கோடிக்
கணக்கானவை, (அவை) தண்மையில் வெம்மையில் தழுவின -
இன்பத்தாலும் துன்பத்தாலும் உண்டாகப் பெற்றவை, எனும் -
என்ற, வண்மையை - (நூல்களில்) மிகுதியாகக் கூறப்பெற்றவற்றை,
நோக்கிய - நன்கு பார்த்து அறிந்த பின்பு, வறிய கூற்றின்பால் - அந்தக்
கொடிய யமனிடத்து, கண்மையும் உளது என - கண்ணோட்டமும்
இருக்கின்றதென்று, கருதல் ஆகுமோ? - நினைக்கக்கூடுமோ?
(கூடாது)

பொழிப்புரை:- உயிர்களுக்கு நிலையில்லாதனவாகிய பிறப்புக்கள்
அளவில்லாத கோடிக்கணக்கானவை. அவை இன்பத்தாலும் துன்பத்
தாலும் உண்டாக்கப்பெற்றவை என்று நூல்களில் மிகுதியும் கூறப்
பெற்றவற்றை நன்கு பார்த்து அறிந்த பின்பும், அந்தக் கொடிய
யமனிடத்துக் கண்ணோட்டம் இருக்கின்றதென்று நினைக்கக் கூடு
மோ? (கூடாது என்க)

விளக்கம்:- உயிர்க்குப் பல பிறவிகள் உள்ளன. என்பதையும் அப்
பிறவிகள் நன்மை தீமைகள் கலந்தே நிற்குமென்பதையும் உணர்ந்த
பின், பிறந்த உயிரைக் காலன் இரக்கமின்றிக் கொண்டு செல்வான்
என்பதைத் தெற்றென உணரலாமாதலால் தயரதன் இறந்ததற்கு
வருந்துதல் தகாதென்பதை இப்பாடல் எடுத்துக்காட்டுகிறது.
உண்மை இல் பிறவி - தோன்றி அழியும் தன்மையிலான பிறப்பு.
தண்மையில் வெம்மையில் தழுவின - நல்வினையாலும் தீவினை
யாலும் தொடரப்பட்டவை என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். கண்
மையாவது கண்ணின் தன்மை. அது கண்ணோட்டம். பிறர் துன்பம்
கண்டு அவர் மாட்டும் கண் ணோடிய வழிச் செய்யப்படுவது ஆத
லின் கண்மை எனப்பெற்றது.

72. பெறுவதன் முன் உயிர் பிரிதல் காண்டியால்
 மறு அறு கற்பினில் வையம் யாவையும்
 அறுபதி னாயிரம் ஆண்டும் ஆண்டவன்
 இறுவது கண்டு அவற்கு இரங்கல் வேண்டுமோ?

(இ - ள்) பெறுவதன் முன் - (தாய்) பெறுவதற்கு முன்னமே, உயிர்
 பிரிதல் - சில உயிர்கள் உடல் விட்டு நீங்கி இறப்பதை, காண்டி ஆல்
 - பார்க்கின்றாயன்றோ. அங்ஙனமாக வையம் யாவையும் மறு அறு
 கற்பினில் - இந்த உலகம் எல்லாவற்றையும் குற்றமற்ற கற்பினால்,
 அறுபதி னாயிரம் ஆண்டும் ஆண்டவன் - அறுபதி னாயிரம் ஆண்டு
 கள் அரசாண்ட, சக்கரவர்த்தி, இறுவது கண்டு - இறத்தலை அறிந்து,
 அவற்கு - அவன் பொருட்டு, இரங்கல் வேண்டுமோ? மனம் வருந்து
 தல் வேண்டுமோ? (வேண்டாம் என்றபடி).

பொழிப்புரை:- தாய் பெறுவதற்கு முன்பாகவே சில உயிர்கள்
 இறப்பதைப் பார்க்கின்றாய். அங்ஙனமாக இந்த உலகம்
 எல்லாவற்றையும் குற்றமற்ற கற்பினால் (கல்வியினால்) அறுபதி
 னாயிரம் ஆண்டுகள் அரசாண்ட சக்கரவர்த்தி இறத்தலை அறிந்து
 அவன் பொருட்டு மனம் வருந்துதல் வேண்டுமோ? (வேண்டாம்
 என்றபடி).

விளக்கம்:- பிறந்ததும் பிறவாததுமாக இருக்கப் பல உயிர்களுக்கு
 இறப்பு நேர்வதைக் கண் கூடாகக் கண்டு கொண்டிருக்க, அறுபதி
 னாயிரம் ஆண்டுகள் புகழோடு ஆண்டு பின்னர், இறந்த மன்னவன்
 குறித்து இரங்க வேண்டுமோ? என வினாவினார். ஆல் தேற்றப்
 பொருள் "பீட பிதுக்கிப் பிள்ளையைத் தாயலறக் கோடலான்"
 (நாலடியார் 20) என நாலடியாரில் வருவதும் காண்க. வையத்தைக்
 கற்பினால் ஆளுவதாவது பிற அரசர்களுக்கும் பூமி பொதுவாகாமல்
 தன்னொருவனுக்கே உரியதாக ஆளுதலாம். 'ஓ' வினா. கற்பு -
 தொழிற்பெயர்.

73. சீலமும் தருமமும் சிதைவு இல் செய்கையாய்
 குலமும் திதிரியும் சொல்லும் தாங்கிய
 மூலம் வந்து உதவிய மூவர்க்கு ஆயினும்
 காலம் என்று ஒரு வலை கடக்கல் ஆகுமோ?

சீலம்

சீலம்/தருமம் - பாஷா
 குலமும் திதிரியும் சொல்லும் தாங்கிய மூலம்

(இ - ள்) சீலமும் - நல்லொழுக்கமும், தருமமும் - அறமும், சிதைவு இல் - சிதைதல் இல்லாத, செய்கையாய் - செயலை உடைய இராமனே! சூலமும் திரியும் சொல்லும் தாங்கிய - சூலத்தையும் சக்கரத்தையும் வேதத்தையும் தரித்திருக்கிற, மூலம் வந்து உதவிய - மூவர்க்கு ஆயினும் - எல்லாவற்றுக்கும் மூலப் பொருளாய் (முதற்பொருளாய்) பொருந்தி அருள் செய்கிற முப்பரம்பொருளுக்கு (திரிமூர்த்தி களுக்கு) ஆனாலும், காலம் என்று ஒரு வலை, காலத் தத்துவம் என்கின்ற ஒரு வலையை, கடக்கல் ஆகுமோ? - கடத்தல் இயலுமா? (இயலாது என்றபடி).

பொழிப்புரை:- நல்லொழுக்கமும் தருமமும் சிதைதல் இல்லாத செயலையுடைய இராமனே! சூலத்தையும் சக்கராயுத்தையும் வேதத்தையும் தரித்திருக்கிற எல்லாவற்றுக்கும் மூலப் பொருளாய் வந்து அருளுகின்ற முப்பரம் பொருளுக்கு ஆனாலும் காலத்துவம் என்ற ஒருவலையைக் கடத்தல் இயலுமா? (இயலாது என்றபடி)

விளக்கம்:- காலமும் கணக்கும் நீத்த காரணன் முத்தொழில் செய்கின்ற போது (படைத்தல், காத்தல், அழித்தல்) கால வலைக் குட்பட்ட வனாகவே செய்கின்றான் ஆதலின் காலத்தைக் கடத்தல் இயலாது என்கிறார். செயல் என்பது காலத்தோடு கூடியது. ஆகலான் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் செயல் செய்வார் மூவரும் காலத்திற்குட்பட்டவரேயாவர். சூலம் சிவனையும் திகிரி திருமாலையும் சொல் என்னும் வேதம் பிரமனையும் காட்டியது. 'மூலம் வந்து உதவிய' என்பதற்கு மூலமாகிய பரம் பொருள் உள் புகுந்து உதவிய மூன்று தேவர்கள் எனப் பொருள் உரைப்பாரும் உளர். சொல் என்பது வேதம், நாமகள் எனப்பொருள்படும். இரண்டுக்கும் உரியவன் பிரமன்.

74. கண் முதல் காட்சிய கரை இல் நீளத்த

உள்முதல் பொருட்கு எலாம் ஊற்றம் ஆவன
மண் முதல் பூதங்கள் மாயும் என்ற, போது
எண்முதல் உயிர்க்கு நீ இரங்கல் வேண்டுமோ?

(இ - ள்) கண் முதல் காட்சி - கண் முதலிய பொறிகளின் காட்சி முதலிய புலன்களுக்குக் காரணமானவையும், கரை இல் நீளத்த - எல்லை இல்லாத நீளத்தை உடையவையும், உள்முதல் பொருட்கு எலாம்

ஊற்றம் ஆவன - உலகில் உள்ள மூலப்பொருள்களுக்கெல்லாம் தோற்றுதற் காரணம் ஆகியிருப்பவையுமாகிய, மண்முதல் பூதங்கள் - நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் என்னும் ஐந்து பூதங்களுமே, மாயும் - அழியும், என்ற போது - என்றால், எண் முதல் உயிர்க்கு - இவற்றை விட எளிய முதற் பொருளாகிய உயிர் அழிந்து படுவதற்கு, நீ இரங்கல் வேண்டுமோ? - நீ மனம் வருந்துதல் தகுதியாகுமோ? (தகுதியன்று என்றபடி).

பொழிப்புரை:- கண் முதலிய பொறிகளின் காட்சி முதலிய புலன்களுக்குக் காரணமானவையும் எல்லை இல்லாத நீளத்தை உடையவையும் உலகில் உள்ள மூலப்பொருள்கள் எல்லாம் தோற்றுதற்குக் காரணமாகியிருப்பவையுமாகிய நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் என்ற ஐந்து பூதங்களுமே அழியும் என்றால் இவற்றை விட எளிய முத்தற் பொருளாகிய உயிர் அழிந்து படுவதற்கு நீ மனம் வருந்துதல் தகுதியோ? (தகுதியன்று என்றபடி).

விளக்கம்:- ஐம்பூதங்களின் சேர்க்கையாலேயே அனைத்துப் பொருள்களும் உண்டாவன. ஆதலின், பொருட்கு எலாம் ஊற்றம் ஆன பூதங்களே அழிகிறபோது பூதங்களால் ஆகிய பௌதிகமாய உடல் அழிந்து உயிர் பிரிதல் எளிதன்றோ? என்றார். எண்முதல் நினைத்தற்கரிய பூதங்களே அழிகின்ற போது நினைத்தற்குரிய உயிர் பிரிதற்கு வருந்த வேண்டுமோ? என்றார்.

75. புண்ணிய நறு நெயில் பொரு இல் காலம் ஆம்
திண்ணிய திரியினில் விதி என் தீயினில்
எண்ணிய விளக்கு அவை இரண்டும் எஞ்சினால்
அண்ணலே! அவிவதற்கு ஐயம் யாவதோ?

(இ - ள்) அண்ணலே - சிறந்தவனே, புண்ணிய நறுநெய்யில் - புண்ணியம் என்கின்ற நறுமணம் பொருந்திய நெய்யில், பொரு இல் - ஒப்பற்ற, காலம் ஆம் திண்ணிய திரியினில் - காலமாகிய வலிய திரியில், விதி என் தீயினில் - விதி என்கின்ற நெருப்பினால், எண்ணிய - கருத்தோடு ஏற்றப்பட்ட, விளக்கு - உயிர் வாழ்க்கை என்கின்ற தீபம், அவை இரண்டும் எஞ்சினால், (நெய்யும் திரியுமாகிய) புண்ணியமும் விதியும் ஒழிந்தால், அவிவதற்கு

அணைந்து போவதற்கு - ஐயம் - சந்தேகம், யாவதோ? - ஏனோ?
(இல்லை என்றபடி)

பொழிப்புரை:- தலைமை பொருந்தியவனே! புண்ணியம் என்கின்ற நறுமணம் மிக்க நல்ல நெய்யில் ஒப்பற்ற காலமாகிய வலிய திரியினில் விதி என்கின்ற நெருப்பினால் கருத்தோடு ஏற்றப்பெற்ற உயிர் வாழ்க்கையாகிய தீபம் நெய்யும் திரியுமாகிய புண்ணியமும் விதியும் ஒழிந்தால் அணைந்து போவதற்குச் சந்தேகம் ஏனோ? (இல்லை என்றபடி).

விளக்கம்:- நல்வினையும் விதியும் முடிந்த பொழுது உயிர் வாழ்க்கை முடிந்து போகும். காலத் திரி விதி எனும் நெருப்பினில் கரைந்து எரிந்து போகும். புண்ணியம் அனுபவித்து வற்றும். உயிர் உடலைப் பிரியும். இது இயற்கை நியதி என்றார்.

தயரதன் அறுபதினாயிரம் ஆண்டு நல்வினையால் உயிர் வாழ்க்கை பெற்று இன்பம் நுகர்ந்து அப்பயன் தீர்ந்ததனால் உயிர் வாழ்க்கை நீங்கினான் என்ற சிறப்புப் பொருள் இங்கு வெளியிடப் பெறுகிறது. இது பிறிது மொழிதலணி. காலத்தை திரியாகவும் உயிர் வாழ்க்கையை விளக்காகவும் கூறினார். இது உருவகவணி. நெய்யோடு ஒப்பிடத்திரி திண்ணிதாக இருத்தலால் திண்ணியதிரி என்றார்.

76. இவ் உலகத்தினும் இடருளே கிடந்து
அவ் உலகத்தினும் நரகின் ஆழ்ந்து பின்
வெவ் வினை துய்ப்பன விரிந்த யோனிகள்
எவ் அளவில் செல எண்ணல் ஆகுமோ?

(இ - ள்) (உயிர்) இவ் உலகத்தினும் - இம்மையிலும், இடருளேகிடந்து - துன்பத்தில் அழுந்திக்கிடந்து. உழன்று, அவ் உலகத்தினும் - மறுமையிலும், நரகின் ஆழ்ந்து - நரகத்தில் அழுந்தித்துன்புற்று, பின் - பிறகு, வெவ் வினை துய்ப்பன - கொடிய வினைப்பயனை அனுபவித்தற்குரியவாய, விரிந்த யோனிகள் - பல்வேறு வகையான பிறவி வகைகள், எவ் அளவில் செல - எந்தக்கணக்கில் அடங்க, எண்ணல் ஆகுமோ? - எண்ணக்கூடுமோ? (கூடாது என்றபடி)

சுரு

யஸ்-நீகன்

பொழிப்புரை:- துன்பத்தில் அழுந்திக்கிடந்து உழன்று, மறுமையிலும் நரகத்தில் அழுந்தித் துன்புற்று, பிறகு (மறுபிறப்பில்) கொடிய வினைப் பயனை அனுபவித்தற்குரிய வாய பலவகைப்பட்ட பிறப்பு வகைகள் எந்தக்கணக்கில் அடங்க எண்ணுதல் கூடும். (கூடாது என்றபடி)

விளக்கம்:- உயிர் எடுக்கும் பல் வேறு வகையான பிறவிகள் கணக்கில் அடங்காதன.

“உரைசேரும் என்பத்து நான்கு நூறாயிரம் யோனிபேதம்.” எனத் திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் வருவதும் நோக்குக. வினை வழியில் உயிர் இவ்வாறெல்லாம் ஆதலின் இது பற்றி இரங்க வேண்டா என்றார்.

77. உண்டுகொல் இது அலது உதவி நீ செய்வது

எண் தகு குணத்தினாய்! தாதை என்றலால்
 புண்டரீகத் தனிமுதற்கும் போக்கு அரு
 விண்டுவின் உலகிடை விளங்கினான் அரோ!
 (உண்டுகொல் இது அலது உதவி நீ செய்வது)

(இ - ள்) எண்தகு குணத்தினாய். எல்லாராலும் நன்கு மதிக்கப்படுகின்ற நற்குணங்களை உடையவனே! தாதை என்றலால். (தயரதன் உனக்குத்) தந்தை என்ற காரணத்தால், புண்டரீகம் தனிமுதற்கும். தாமரை மலரில் தோன்றிய ஒப்பற்ற படைத்தற் கடவுளான பிரமனுக்கும், போக்கு அரு - செல்லுதற்கரிய, விண்டுவின் உலகிடை - திருமால் உலகத்தில், விளங்கினான் - சென்று சேர்ந்து ஒளி பெற்றான். நீ செய்வது உதவி - மகனாகிய நீ தந்தைக்கு செய்வதாகிய உதவி, இது அலது உண்டுகொல் - இது வல்லது இதன் மேல் வேறு உண்டோ? (இல்லை என்றபடி)

பொழிப்புரை:- யாவராலும் நன்கு மதிக்கப்பெறுகின்ற நற்குணங்களை உடையவனே! தயரதன் உனக்குத் தந்தை என்ற காரணத்தால், தாமரை மலரில் தோன்றிய ஒப்பற்ற படைத்தற் கடவுளான பிரமனுக்கும் செல்லுதற்கரிய விஷ்ணு லோகத்தில் சென்று சேர்ந்து விளக்கமடைந்தான். மகனாகிய நீ தந்தைக்குச் செய்வதாகிய உதவி இதுவன்றி வேறு இதன் மேல் உண்டோ? (இல்லை என்றபடி)

சுந்தர்

Vengal
Kayal
விளக்கம் :- பலவயிர்கள் இவ்வுலகத்தில் இம்மை அம்மைகளில் துன்புற நினைது தந்தையோ இம்மையில் அறுபதினாயிரம் ஆண்டு புண்ணியப் பயனால் மகிழ்வற்று, நினைவை மகனாகப் பெற்று விளங்கி, மறுமையிலும் விஷ்ணுவின் உலகைச் சேர்ந்து இன்புறுகின்றான். இதனினும் நீ அவற்குச் செய்யக் கூடியது யாது? தந்தையை நற்கதியிற் சேர்த்தலே மைந்தரது கடமையாகும். உன்னைப் பெற்ற தன் பயனாக நின்றதை மீளாவுலகிடைச் சேர்ந்திட்டான். மகனாற் பெற வேண்டியதைப் பெற்ற உன் தந்தையைக் குறித்து இரங்குதல் தகுதியன்று என்றார்.

Kayal
Kayal
எண் தகுணம் - நினைக்கப்படுகின்ற குணங்கள் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். எட்டுக்குணங்கள் என்பாரும் உளர். விளங்குதல் - ஒளியுடல் பெறுதல். 'அரோ' - ஈற்றகை.

Kayal
Kayal
தந்தைக்கு நீர்க்கடன் செய்யுமாறு வசிட்டன் கூறுதல்.

Kayal
78. ஐய! நீ யாது ஒன்றும் அவலிப்பாய் அலை உய்திரம் அவற்கு இனி இதனின் ஊங்கு உண்டோ? செய்வன வரன்முறை திருத்தி சேந்த நின் கையினால் ஒழுக்குதி கடன் எலாம் என்றான்.

Jasut
Aulase
(இ - ள்) ஐய! - இராமனே! நீ யாது ஒன்றும் அவலிப்பாய் அலை - நீ சிறிதளவும் துன்பப்பட வேண்டா, அவற்கு - அத் தயரதனுக்கு, உய்திரம் - உய்திபெறும் தன்மை, இதனின் ஊங்கு - இந்த விஷ்ணு லோகத்தை அடைவதைக் காட்டிலும், இனி உண்டோ - இனிமேல் வேறு இருக்கின்றதோ? (இல்லை), ஆதலின் செய்வன - (தந்தைக்குச்) செய்ய வேண்டுவனவாகிய, அந்திமக்கிரியைகளை, வரன்முறை - நூல்களில் சொல்லிய முறைப்படியே, திருத்தி - ஒழுங்குறச் செய்து, சேந்த நின் கையினால் - சிவந்த நின் கைகளால், கடன் எல்லாம் - நீர்க்கடன்களையெல்லாம், ஒழுக்குதி - செலுத்துவாயாக, என்றான் - என்று (வசிட்டன்) கூறினான்.

Jasut
Aulase
பொழிப்புரை:- இராமனே! நீ சிறிதளவேனும் துன்பப்பட வேண்டாம். அத்தயரதனுக்கு விஷ்ணுலோகத்தை அடைதல் என்ற இதைக்காட்டிலும் மிக்கதான உய்திபெறும் தன்மை வேறு இருக்கின்றதோ? (இல்லை). ஆதலின் தந்தைக்குச் செய்ய வேண்டிய அந்திமக்கிரியைகளை நூல்களிற் சொல்லிய முறைப்படியே ஒழுங்குறச் செய்து,

நின் சிவந்த கைகளால் நீர்க்கடன்களை எல்லாம் செலுத்துவாயாக என்று வசிட்டன் கூறினான்.

விளக்கம்: இறந்தோரைக் கருதிச் செய்யும் கிரியைகளின் பலன் பிதிரு தேவதைகளைச் சேருவதனால் உத்தம கதியை அடைந்திட்ட வர்களுக்கும் கிரியைகளும் நீர்க்கடன்களும் செய்ய வேண்டுதலின் அவற்றைச் செய்க என்றான் வசிட்டன். நீர்க்கடன்- தருப்பணம்.

79. விண்ணு நீர் மொக்குளின் விளியும் யாக்கையை
யேந்தி எண்ணி நீர் அமுங்குதல் இழுதைப் பாலதால்; - உலகம்
கண்ணின் நீர் உகுத்தலின்கண்டது இல்லை போய்
மண்ணு நீர் உகுத்தி நீ மலர்க்கையால் என்றான்.

(இ - ள்) நீ, விண்ணு நீர் மொக்குளின்- ஆகாயத்திலிருந்து விழுகின்ற மழைநீரில் எழுந்த நீர்க்குமிழி போல், விளியும்- (நிலையில்லாமல்) அழிகிற, யாக்கையை- உடம்பைக் குறித்து, எண்ணி அமுங்குதல்- சிந்தித்து வருந்துதல், இழுதைப்பாலது - பேதைமையின் பாற்படுவதாகும். கண்ணின் நீர் உகுத்தலின் கண்டது இல்லை- கண்ணீர் சொரிதலால் அடையும் பயன் ஒன்றும் இல்லை, நீ மலர்க் கையால் - நீ தாமரை மலர் போன்ற கைகளால், மண்ணு நீர் உகுத்தி- (பாவத்தைப் போக்கித்) தூய்மை செய்யும் தருப்பண நீரைச் சொரிவாயாக, என்றான் -என்று வசிட்டன் கூறினான்.

பொழிப்புரை:- நீர்க்குமிழி போன்ற நிலையில்லாத உடம்பைக் குறித்துச் சிந்தித்து வருந்துதல் பேதைமையாகும். ஆதலால் தாமரை மலர்போலும் நின்கைகளால் தூய்மை செய்யும் தருப்பண நீரைச் சொரிவாயாக என்று வசிட்டன் கூறினான்.

விளக்கம்:- வசிட்டன் தேற்றி நீர்க்கடன் செய்யுமாறு கூறியும் துக்கமிகுதியால் இராமன் எழாதிருந்தது கண்டு மீண்டும் தேறுதல் கூறி, நீர்க்கடன் செய்யுமாறு வசிட்டன் வலியுறுத்துகின்றான். மண்ணு நீர் -மண்ணில் நீர் உகுத்து என்னும் பொருள் பெறும், இழுதைப்பாலதால்- ஆல் அசை. விண் மேகத்துக்கு ஆகுபெயர், யாக்கை எழுவகைத் தாதுக்களால் யாக்கப்படுவது.

'விண்ணு நீர் மொக்குளின் விளியும் யாக்கை' -

'படுமழை மொக்குளிற் பல்காலுந் தோன்றிக் கெடுமிதோர் யாக்கை'
என்னும் நாலடியாரோடு ஒப்பிடுக.

இராமன் நீர்க்கடன் செய்து மீளுதல்.

80. என்றபின் ஏந்தலை ஏந்தி வேந்தரும்
பொன் திணிந்தன சடைப் புனிதனோடும் போய்ச்
சென்றனர் செறி திரைப் புனலில் செய்க என
நின்றனர் இராமனும் நெறியை நோக்கினான்.

(இ - ள்) என்றபின்- என்று முனிவன் கூறியபிறகு, ஏந்தலை ஏந்தி-
இராமனைக் கொண்டாடி, வேந்தரும்- அரசர்களும், பொன் திணிந்
தன சடைப் புனிதனோடும் போய்- பொன்னைத் திணித்துவைத்தாற்
போன்ற சடைகளையுடைய தவத் தோனாகிய வசிட்டனோடும்
போய், செறிதிரைப் புனலில் - நெருங்கிய அலைகளையுடைய
கங்கை நதியில், சென்றனர்-சென்று சேர்ந்தனர், செய்க என நின்றனர்-
(இராமன் நீர்க்கடன்) செய்க என்று நின்றார்கள் இராமனும் நெறியை
நோக்கினான்- இராமனும் செய்ய வேண்டிய வழிமுறைகளைச் சிந்த
னையால் நோக்கினான்.

பொழிப்புரை:- என்று முனிவன் கூறியபிறகு இராமனைக்
கொண்டாடி, அரசர்களும், பொன்னைத் திணித்துவைத்தாற் போன்ற
சடைகளை யுடைய தவத்தோனாகிய வசிட்டனோடும் போய்,
நெருங்கிய அலைகளையுடைய கங்கை நதியில் சென்று சேர்ந்தனர்.
இராமன் நீர்க்கடன் செய்க என்று நின்றார்கள். இராமனும் செய்ய
வேண்டிய வழிமுறைகளைச் சிந்தனையால் நோக்கினான்.

விளக்கம்:- வசிட்டரும் வேந்தரும் நதிப்புனலில் சென்று நிற்க
இராமனும் நீர்க்கடன் செய்யும் கிரியை முறைகளை நோக்கினான்.
'என்ற பின் ஏந்தலும் எழுந்து நான்மறை' என்பதற்கு, என்று
முனிவன் கூறியபின் இராமன் இருப்பிடத்தினின்றும் புறப்பட்டு
எழுந்து நான் மறைப்பொன் திணிந்த சடைப்புனிதனோடும்
சென்றான் எனப் பொருள் கொள்வாரும் உளர்.

81. புக்கனன் புனலிடை முழுகிப் போந்தனன்
 தக்கநல் மறையவன்சடங்கு காட்டத் தான் - ~~மூலம்~~
 முக்கையின் நீர் விதி முறையின் ஈந்தனன்
 ஓக்க நின்று உயிர் தொறும் உணர்வு நல்குவான்.
 மூலம் மூலம்

(இ - ள்) உயிர் தொறும் - எல்லாம் உயிர்களிடத்தும், ஓக்க நின்று - ஒரு தன்மையாக உள்ளிருந்து, உணர்வு நல்குவான். அவற்றிற்கு உணரும் தன்மையை அருள்பவனாகிய (பரம்பொருள்) இராமன், புனலிடை புக்கனன் - நதிநீர் புகுந்து, முழுகி - நீராடி, போந்தனன் - வெளியேறி, தக்க நல்மறையவன் - சிறந்த நல் வேதங்களை உணர்ந்தவனாகிய வசிட்டன், சடங்குகாட்ட - செய்ய வேண்டிய சிறந்த கிரியைகளை வழிப்படுத்த, தான், முக்கையின் நீர், கையினால், மூன்று முறை முகந்து, எடுத்து விடும் தருப்பண நீரை, விதிமுறையின் - நூல்களில் விதித்த முறைப்படி, ஈந்தனன் - (தன் தந்தையை நினைத்துக்) கொடுத்தான்.

பொழிப்புரை:- எல்லா உயிர்களிடத்தும் ஒரே தன்மையாக உள்ளிருந்து அவற்றிற்கு உணரும் தன்மையை அருள் பவனாகிய இராமன், நதிநீர்புகுந்து, நீராடிவந்து சிறந்த நல் வேதங்களை உணர்ந்தவனாகிய வசிட்டன் செய்ய வேண்டிய சிறந்த கிரியைகளை வழிப்படுத்த, தான் கையினால் மூன்று முறை முகந்து எடுத்துவிடும் தருப்பண நீரை, நூல்களில் விதித்த முறைப்படி தன் தந்தையை நினைத்துக் கொடுத்தான்.

விளக்கம்:- எல்லா உயிர்களுக்கும் உள்ளுறைந்து உணர்வு தரும் பரம்பொருள் இராமன், தான் கொண்ட மானுட வேடத்திற்கு ஏற்ப வேத விதிப்படி மறையவன் சடங்கு காட்டத் தருப்பணம் செய்து தந்தையை வழிப்பட்டான் என்றார்.

82. ஆனவன் பிற உள யாவும் ஆற்றி பின்
 மான மந்திரத்தவர் மன்னர் மாதவர் முனிபுந் தீர்
 ஏனையர் பிறர்களும் சுற்ற ஏகினன் ஓபரியவர்கள்
 சானகி இருந்த அச்சாலை எய்தினான்.

அச்சாலை

(இ - ள்) ஆனவன் - அங்ஙனம் தருப்பணம் செய்தவனான இராமன், பிற உள யாவும் ஆற்றி - (பிண்டம் அளித்தல் முதலான) மற்றுமுள்ள எல்லாக் கிரியைகளையும் செய்து முடித்து, பின் - பின்பு, மானமந்திரத்தவர் - பெருமை படைத்த மந்திரிகளும், மன்னர் - அரசரும், மாதவர் - பெரிய முனிவர்களும், ஏனையர் பிறர்களும் - மற்றும் உள்ளவர்களும், சுற்ற - தன்னைச் சுற்றிவர, ஏகினன் - சென்று, சாணகி இருந்த அச்சாலை - சீதாபிராட்டி இருந்த அந்தக் குடிலை (பர்ண சாலையினை), எய்தினான் - அடைந்தான்.

பாழிப்புரை:- அங்ஙனம் தருப்பணம் செய்தவனான இராமன், மற்றுமுள்ள எல்லாச் சடங்குகளையும் செய்து முடித்த பின்பு, பெருமைபடைத்த மந்திரிகளும் அரசர்களும் பெரிய முனிவர்களும் மற்றுமுள்ளோரும் தன்னைச் சூழவரச் சென்று, சீதாபிராட்டி தங்கியிருந்த தனது குடிலை (பர்ணசாலையை) அடைந்தான்.

விளக்கம்:- 'பிற உள' என்பது நீர்க்கடன் செய்த பின்னர் அளிக்கப் படுவதாகிய பிண்டம் முதலியவற்றைக் குறிக்கும். இராமன் தயரதனின் மூத்த மகனாதலின் இறந்த முதல் நாள் தொட்டுப்பதின் மூன்றாம் நாள்வரை செய்யத்தகும் கருமங்கள் அனைத்தும் செய்ய வேண்டியவனாவான் என்பது பற்றி இவ்வாறு கூறினார்.

பரதன் சீதையின் பாதங்களில் வீழ்ந்து புலம்புதல்.

83. எய்திய வேலையில் தமிழன் எய்திய

தையலை நோக்கினன் சாலை நோக்கினான்
கைகளின் கண்மலர் புடைத்து கால்மிசை - ^{சூழல்} ^{சூழல்} ^{சூழல்}
ஐயன் அப்பரதன் வீழ்ந்து அரற்றினான் அரோ

(இ - ள்) எய்திய வேலையில் - அந்தக் குடிலை அடைந்த பொழுது, ஐயன் - அப்பரதன் - ஐயனாகிய அந்தப்பரதன், தமிழன் எய்திய அத்தையலை - அங்குத் தனியளாய் இருந்த சீதா பிராட்டியை, நோக்கினன் - பார்த்து, சாலை நோக்கினன் - அவள் இருந்த அந்தத் தழைக் குடிலையும் பார்த்து (மிக இரக்கமுற்று), கண்மலர் கைகளின் புடைத்து - தாமரை மலர் பேசுன்ற தன் கண்களைக் கைகளால் அடித்துக் கொண்டு, கால் மிசை - (அப்பிராட்டியின்) திருவடிகளில், வீழ்ந்து - விழுந்து, அரற்றினான் - புலம்பினான்.

பொழிப்புரை:- பரதன் அந்தக்குடிலை (பர்ணசாலையை) அடைந்த பொழுது அங்குத் தனியளாய் இருந்த சீதாபிராட்டியைப் பார்த்து அவள் இருந்த அந்தக்குடிலையும் பார்த்து மிக்க இரக்கம் கொண்டு தனது தாமரை மலர் போன்ற கண்களைக் கைகளால் அடித்துக் கொண்டு அப்பிராட்டியின் திருவடிகளில் விழுந்து புலம்பினான்.

விளக்கம்:- தோழியர் பலர் இடை விடாது சூழ்ந்து பணிவிடை புரிய, அரண்மனை அந்தப் புரத்தில் அரசியாய் வீற்றிருத்தற்கு உரியவள் காட்டில் ஓர் ஆச்சிரமத்தில் தனியே இருத்தலைப் பார்க்கும்படி நேரிட்டமைக்கு வருந்திப்பரதன் அழுதான் என்று இப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது. தையல் - அழகுடையவள். துக்கமிகுதியால் கண்களில் அடித்துக் கொள்ளல் வழக்கு. 'அரோ' ஈற்றசை.

பரதனது துயரம்.

84. வெந்துயர் தொடர்தர விம்மி விம்மி நீர்

உந்திய நிரந்தரம் ஊற்று மாற்றில

சிந்திய குரிசில் அச் செம்மல் சேந்தகண்

பாடின இந்தியங்களில் எறி கடல் உண்டு என்னவே!

(இ - ள்) இந்தியங்களில் - (கண் முதலாகிய) பொறிகளில், எறி கடல் உண்டு என்ன - அலை வீசுகிற கடல் இருக்கிறது என்று சொல்லும் படி, குரிசில் அச்செம்மல் - பெருமையிற்சிறந்த அந்தப் பரதனது, சேந்தகண் - சிவந்த கண்கள், வெந்துயர் தொடர்தர - கொடிய சோகம் பற்று தலால், விம்மி விம்மி - மிகப் புலம்பி, நீர் - நீரை உந்திய - வெளிச் செலுத்தினவையாய், நிரந்தரம் - எப்பொழுதும் (இடை விடாமல்) ஊற்று மாற்றில - பெருகுதல் நீங்காதவையாய், சிந்திய - நீரைச் சொரிந்த வண்ணமிருந்தன.

பொழிப்புரை: பெருமையிற் சிறந்த அரசனான அந்தப் பரதனது சிவந்த கண்கள், பொறிகளில் அலை வீசும் கடல் இருக்கிறது என்று சொல்லும்படி, கொடிய சோகம் பற்றுதலால், மிகப் புலம்பி நீரை வெளிச் செலுத்தினவையாய், இடை விடாமல் பெருகுதல் நீங்காதவையாய் நீரைச் சொரிந்த வண்ணம் இருந்தன.

Manch...

விளக்கம்:- பூமியிற் கடல் போல இந்திரியங்களிலும் கடல் உண்டு போலும் என்று, கண்டார்நினைக்கும்படி இருந்தது பரதன் கண்களில் நீர் பெருகும் தன்மை என்பதை 'இந்தியங்களில் எறிகடல் உண்டு என்ன' என்றார். இது தன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற வணி. உந்திய மாறில- பலவின்பால் முற்றெச்சம், சிந்திய -முற்று, இந்திரியம் என்பது ஐம்பொறிகளையும் குறிக்குமேனும் சிறப்புவுகையால் இங்கு கண்களை மட்டும் குறித்தது. 'ஏ' ஈற்றசை.

இராமன் சீதைக்குத் தந்தை இறந்தமை கூறுதல்.

85. அந் நெடுந் துயர் உறும் அரிய வீரனைத்
தன் நெடுந் தடக் கையால் இராமன் தாங்கினான்
நல் நெடுங் கூந்தலை நோக்கி நாயகன்
என் நெடும் பிரிவினால் துஞ்சினான் என்றான்.

(இ - ள்) இராமன் - அந்நெடுந்துயர் உறும் அரிய வீரனை - அத்தகைய பெருந்துன்பமுற்ற அருமையான வீரத்தன்மை மிக்க பரதனை, தன் நெடுந்தடக்கையால் - தன் நீண்ட பெரிய கைகளால், தாங்கினான் - எடுத்து அணைத்துக் கொண்டு, நல் நெடுங்கூந்தலை நோக்கி - அழகிய நீண்ட கூந்தலையுடைய சீதையைப் பார்த்து, நாயகன் - (நம்) தலைவனான தயரதச் சக்கரவர்த்தி, என் நெடும் பிரிவினால் துஞ்சினான் - என்னுடைய நீண்ட காலத்துப் பிரிவைத் தாங்க மாட்டாமல் இறந்து பட்டான் என்று கூறினான்.

பொழிப்புரை:- அத்தகைய பெருந்துன்பமுற்ற அருமையான வீரத்தன்மை மிக்க பரதனை, இராமன் தன் நீண்ட பெரிய கைகளால் எடுத்து அணைத்துக் கொண்டு, அழகிய நீண்ட கூந்தலையுடைய சீதையைப் பார்த்து, நமது தலைவனான தயரதச்சக்கரவர்த்தி எனது நீண்ட பிரிவுத் துயரைத் தாங்கமாட்டாமல் இறந்துபட்டான் என்று கூறினான்.

விளக்கம்:- பதினான்கு ஆண்டுகள் இராமன் வனம் உறைவான் ஆதலின் அது நெடும் பிரிவு எனப்பட்டது. நெடுந்துயர், நெடுங்கை, நெடுங் கூந்தல், நெடும் பிரிவு என இச்செய்யுளில் நெடுமை தொடர்ந்து வருவது நயத்தற்குரியது. நன்னெடுங்கூந்தல் - பண்புத்

Vela விடயம்

யுரவு

தொகையன்மொழி, நன்மை- கூந்தலுடையாளுக்கு அடைமொழி யாகவுமாம். துஞ்சினான் - மங்கல வழக்கு.

சீதையின் துக்கம்.

86.

துண்ணெனும் நெஞ்சினாள் துளங்கினாள் துணைக் கண் எனும் கடல் நெடுங் கலுழி. கான்றிட மண் எனும் செவிலிமேல் வைத்த கையினாள் பண் எனும் கிளவியால் பன்னி ஏங்கினாள்.

(இ - ள்) (அது கேட்ட சீதை) துண்ணெனும் நெஞ்சினாள்- திடுக்கிட்ட மனமுடையவளாய், துளங்கினாள்- நடுங்கி, துணைக்கண் எனும் கடல் - (தனது) இரண்டுகண்கள் என்கிற பெரிய கடல், நெடுங் கலுழி கான்றிட நீண்ட - கண்ணீர் வெள்ளத்தைச் சொரிய, மண் எனும் செவிலி மேல் வைத்த கையினாள்- பூமித்தேவி என்கிற செவிலித் தாய்மேல் வைத்த கைகளை உடையவளாய், பண் எனும் கிளவியால் - இசைப் பாடல் என்று சொல்லத்தக்க சொற்களால், பன்னி - பலபடி யாகப் புலம்பி, ஏங்கினாள்- வருந்தினாள்.

பொழிப்புரை:- அது கேட்ட சீதை திடுக்கிட்ட மனமுடையவளாய் நடுங்கி தனது இரு கண்கள் என்னும் பெரிய கடல், நீண்ட கண்ணீர் வெள்ளத்தைச் சொரிந்து பூமி என்கிற செவிலித் தாய் மேல் வைத்த கைகளை உடையவளாய் இசைப்பாட்டென்று சொல்லத்தக்க இனிய சொற்களால் பலவாறு வருந்தினாள்.

விளக்கம்:- இதுவரை துயரம் இன்னதென அறியாதவளான சீதாபி ராட்டி, தயரதன் இறந்த செய்தி கேட்டுத்திடுக்குற்றாள். கண்ணைக் கடல் எனவும் கண்ணீரைக் கலங்கல் வெள்ளம் எனவும் உருவகித் தார். நிலத்தில் கையூன்றி வருந்தினாள் என்பதனை நிலம் என்னும் செவிலித்தாய் மேல் வைத்த கையினாள் என்றார். இது தற்குறிப் பேற்றமாகும். கிளவி - கிளக்கப்படுவது, கிளத்தல், சொல்லுதல், கடல் கண்ணுக்கு நீர் சொரிதற்கேயன்றிப் பரந்திருத்தற்கும் உவமையாம். செவிலி- வளர்க்குந்தாய். திருமகளின் அமிசமாய் அவதரித்த பிராட்டியை பூமி தேவி பாதுகாத்து சுகமகாராசனிடம் ஒப்பித்ததனால் "மண்ணெனுஞ் செவிலி" என்றார்.

87. கல்நகு திரள் புயக் கணவன் பின் செல

நல்நகர் ஒத்தது நடந்த கானமும்

மன்னவன் துஞ்சினன் என்ற மாற்றத்தால்

அன்னமும் துயர்க்கடல் அடிவைத்தாள் அரோ!

(இ - ள்) கல்நகு- மலையைத்தனக்கு (நிகராகாதென்று) பரிசுசிக்கிற, திரள் புயக் கணவன்- திரண்ட தோள்களையுடைய கணவனான இராமன், பின்செல - பின்னே செல்லுதலால், நடந்த கானமும் - சீதை நடந்து சென்ற காடும், நல் நகர் ஒத்த- (அவளுக்குத்துயரைத் தராமல்) நல்ல அயோத்தி நகரைப் போலவே இருந்தது. (இப்போது) மன்னவன் துஞ்சினன் என்ற மாற்றத்தால் - தயரதன் இறந்தான் என்ற வார்த்தையால், அன்னமும்- அன்னப்பேடுபோன்ற சீதையும். துயர்க்க கடல் - துக்கம் என்ற கடலில், அடிவைத்தாள்- கால் வைத்து நடக்கத் தொடங்கினாள்.

பொழிப்புரை:- மலையைத் தனக்கு நிகராகாதென இகழ்கிற திரண்ட தோள்களையுடைய கணவனான இராமன் பின்னே செல்லுதலால் சீதை நடந்து சென்ற காடும் அவளுக்குத்துயரைத்தராமல் நல்ல அயோத்தி நகரைப்போலவே இருந்தது. இப்போது தயரதன் இறந்தானென்ற வார்த்தை கேட்டதனால் அன்னப் பேடுபோன்ற அச்சீதையும் துன்பக்கடலில் கால் வைத்தாள்.

விளக்கம்:- நகரத்து அரசர் செல்வத்தைத் துறந்து வனம் புகுந்த பொழுதும் துன்பமறியாத சீதை, தயரதன் இறந்தானென்றதனால் துன்பத்தை அறிந்தாள் என்கிறார்புலவர். இப்பாட்டின் முதல் இரண்டு அடிகளும் கணவனுடன் செல்லுமிடம் காடாயினும் அதனைப் பிராட்டி நகராகவே கருதினானெனக் கற்பின் சிறப்பினை உணர்த்திற்று. நகு - உவமயுருபு. துயர்க்கடலில் அடிவைத்தாள்- துன்பம் அனுபவிக்கத் தொடங்கினாள் என்றபடி - பின்னர் சீதை அனுபவிக்கப் போகும் துன்பங்களுக்கு இது முதற்படி எனலாம்.

Kayathar

Kentia

Kayathar

Kayathar

Kayathar

Kayathar

முனிபத்தினியர் சீதையை நீராட்டி

இராமனிடம் சேர்த்தல்.

88.

ஆயவள் தன்னை நேர்ந்து அங்கை ஏந்தினர்
தாயரின் முனிவர்தம் தருமப்பன்னியர்
தூயநீர் ஆட்டினர் துயரம் நீக்கினர்
நாயகற் சேர்த்தினர் நவையுள் நீங்கினார்.

(இ - ள்) (அப்பொழுது) நவையுள் நீங்கினார் - குற்றங்களிலிருந்து நீங்கினவர்களான, முனிவர்தம் தருமப்பன்னியர் - முனிவர் களுடைய தரும பத்தினிகள், ஆயவள் தன்னை - துன்பக் கடலில் தோய்ந்த சீதையை, தாயரின் - தாய்மார்கள் போல, நேர்ந்து - அணுகி, அங்கை ஏந்தினர் - தமது அழகிய கைகளால் அவளைத் தாங்கி அழைத்துச் சென்று, தூயநீர் ஆட்டினர் - தூய்மையான கங்கைநீரிலே முழுக்காட்டி, துயரம் நீக்கினர் - அவள் துக்கத்தைத் தணித்து, நாயகன் சேர்த்தினர் - கொழுனனான இராமனிடத்தில் அடைவித்தார்கள்.

பொழிப்புரை:- குற்றங்களினின்றும் நீங்கினவர்களான முனிவர் களுடைய மனைவியர், துன்பக்கடலில் தோய்ந்த சீதா பிராட்டியை, தாய்மார் போல அருகிற் சென்று தமது அழகிய கைகளால் அவளைத் தாங்கி, அழைத்துச் சென்று தூய்மையான கங்கை நீரில் நீராட்டி, அவ ள் துயரத்தைத் தணித்து கொழுனனான இராமனை அடைவித்தார்கள்.

விளக்கம்:- தருமப்பன்னி தர்மபத்நீ என்ற வடசொல்லின் சிதைவு, தருமபத்தினி - முனிவர்தம் மனைவியர், நாயகன் சேர்த்தித் துயரம் நீக்கினர் என்றாலும் பொருந்தும், சீதையை இராமன் பால் சேர்ப்பித்துத் துன்பத்திலிருந்து நீங்கினார் என உரைத்து தரும பத்தினியர் சீதை படும் துன்பம் பார்த்துத் தாம் படும் துன்பம் நீங்கிய தாகப் பொருள் படுத்தலும் பொருந்தும்.

தாயரோடு சுமந்திரன் வருதல்

89. தேன் தரும் தெரியல் அச்செம்மல் நால்வரை
சுன்றவர் மூவரோடு இருமை நோக்குறும்

(கே. சை, கை. கையி, கீழ்ப்பிணை)

Kaithi

சான்றவர் குழாத்தொடும் தருமம் நோக்கிய
தோன்றல்பால் சுமந்திரன் தொழுது தோன்றினான்.

இராமன்

(இ - ள்) தேன்தரும் தெரியல்- தேனைச் சொரிகின்ற பூமாலை அணிந்த, அச்செம்மல் நால்வரை - பெருமைக்குணமும், தலைமைப்பண்பும் மிக்க இராமன், இலக்குவன், பரதன், சத்துருக்களன் என்ற நான்கு புதல்வர்களையும், ஈன்றவர் மூவரோடும், பெற்றவர்களாகிய கோசலை, கைகேயி, சுமித்திரை என்ற மூவரோடும் இருமை நோக்குறும் - இம்மை மறுமை என்னும் இரண்டையும் ஆராய்ந்து அறிகின்ற, சான்றவர் குழாத்தொடும்- பெரியோர் கூட்டத்தோடும், தருமம் நோக்கிய தோன்றல்பால்- எப்பொழுதும் தருமத்தையே சிந்தித்துப் பார்த்திருக்கும் இராமன் இருக்குமிடத்தில், சுமந்திரன், தொழுது தோன்றினான் - அஞ்சலி செய்து கொண்டு வந்து சேர்ந்தான்.

பொழிப்புரை: தேனைச் சொரிகின்ற பூமாலை அணிந்த பெருமைக் குணமுடைய இராமன் முதலிய அக்குமாரர்கள் நால்வரையும் பெற்றவர்களாகிய கோசலை, கைகேயி, சுமித்திரை முதலிய தாய்மார் மூவரோடும், இம்மை மறுமை இரண்டினதும் துன்பத்தன்மைகளை ஆராய்ந்தறிகிற பெரியோர் கூட்டத்தோடும், எப்பொழுதும் தருமத்தையே சிந்திக்கும் தன்மையுள்ள இராமன் இருக்குமிடத்தில் சுமந்திரன் வந்து வணங்கினான்.

விளக்கம்:- 'இருமை வகைதெரிந்து ஈண்டுஅறம் பூண்டார் என்பதனுள்' (குறள் 23) பரிமேலழகர் உரைத்தவாறு பிறந்து வீடு என்னும் இரண்டினது துன்ப விற்பத் தன்மைகளை ஆராய்ந்து அறிகிற எனப் பொருள் உரைப்பினும் அமையும். சுமந்திரன் தயரதனின் முதல் அமைச்சன்- மூத்தோன் ஆயினும் இராமன் அரசன் ஆதலின் தொழுதான் என்றார்.

இராமனும் தாயரும் அழ யாவரும் அமுதல்

90. எந்தையாண்டையான் இயம்புவீர்? எனா
வந்த தாயர்தம் வயங்கு சேவடிச்
சிந்தி நின்றனன் சேந்த கண்ணநீர்
முந்தை நான் முகத்தவற்கும் முந்தையான்.

மூப்ப

புலகல்

(இ - ள்) (அப்பொழுது) முந்தை நான் முகத்தவற்கும் முந்தையான்-
எல்லாவற்றிற்கும் முற்பட்ட நான்முகனாகிய பிரமனுக்கும்
முற்பட்டவனாகிய இராமன், எந்தை யாண்டையான் இயம்பு வீர்
எனா -என் தந்தை தயரதன் எங்குள்ளான் சொல்லுங்கள் என்று
(பரிதாபத்தோடு சொல்லி), வந்த தாயர்தம் வயங்கு சேவடி - தன்னை
வந்தடைந்த தாய் மார்களது விளங்குகிற சிவந்த திருவடிகளில் -
சேந்த கண்ண நீர்- சிவந்த தன் கண்களிலிருந்து நீரை, சிந்திநின்றான்-
சொரிந்து நின்றான்.

பொழிப்புரை:- எல்லாவற்றிற்கும் முற்பட்ட நான் முகனாகிய
பிரமனுக்கும் முற்பட்டவனாகிய இராமன், என் தந்தை தயரதன்
எங்குள்ளான். கூறுங்கள் என்று தன்னை வந்தடைந்த தாய் மார்களது
சிவந்த திருவடிகளில் தன் கண்களிலிருந்து நீரை இடைவிடாது
சொரிந்து நின்றான்.

விளக்கம்:- திரு உந்தியில் பிரமனைப் பெற்ற திருமாலின் அமிச
மானவன் இராமன் ஆதலின், நான்முகத்தவற்கும் முந்தையான்
ஆயினான். உலகியலில் இறந்தோரைப் பற்றி இங்ஙனம் விசாரிக்கி
ன்ற ஓர் வழக்கு இருப்பதன் காரணமாக, இங்ஙனம் தாயரை இராமன்
விசாரித்தான் என்க.

91. தாயரும் தலைப் பெய்து தாம் தழீஇ
ஓய்வு இல் துன்பினால் உறறல் ஓங்கினார்
ஆயசேனையும் அணங்கனார்களும்
தீயில் வீழ்ந்து தீ மெழுகின் தேம்பினார்.

(இ - ள்) (அப்பொழுது) தாயரும் - அத்தாய் மார்களும், தலைப்பெய்து
-ஒன்று சேர்ந்து, தாம் தழீஇ - தாங்கள் (தனித்தனி இராமனைத்)
தழுவிக் கொண்டு, ஓய்வு இல் துன்பினால் - ஒழிதல் இல்லாத துக்கத்
தோடு, உறறல் ஓங்கினார் - கதறத் தொடங்கினார். ஆய சேனையும் -
உடன் வந்த சேனைகளும், அணங்கனார்களும் - தேவமகளிரை
யொத்த பெண்களும், தீயில் வீழ்ந்து தீ மெழுகின் - தீயில் வீழ்ந்து
உருகுகிற மெழுகுபோல, தேம்பினார் - மனம் உருகி அழுதார்கள்.

பொழிப்புரை:- அப்பொழுது தாய் மார்களும் தாங்கள் தனித்தனி
இராமனைத் தழுவிக் கொண்டு நீங்காத துக்கத்தோடு கதறத்தொடங்

கினர். உடன் வந்த சேனைகளில் ஆண்களும் மற்றும் பெண்களும் தீயில் விழுந்து உருகுகிற மெழுகு போல மனம் உருகி அழுதார்கள்.

விளக்கம்:- உறல்- கதறல்! பேரொலி செய்தலாம். தீ மெழுகு வினைத் தொகை. உற என்னும் தொழிற் பெயரில் உறு பகுதி அணங்கு - திருமகள். மோகினி என்னும் பெண் தெய்வத்தையும் குறிக்கும். ஓய்வில் துன்பினால் என்பதை ஓய்வில் அன்பினால் என்று பொருள் கொண்டால் ஓய்வில்லாத (நீங்காத) அன்போடு கதறுதல் மிக்கனர் எனலாம்.

தாய் மார் சீதையைத்தழுவி வருந்தி நின்றல்.

92. பின்னவ் வீரரைப் பெற்ற பெற்றியப்
பொன் அனார்களும் சனகன் பூவையைத்
துன்னி மார்புறத் தொடர்ந்து புல்லினார்
இன்னல் வேலைபுக்கு இழிந்து அழுந்துவார்.

(இ - ள்) பின் - பின்பு, அவ்வீரரைப் பெற்ற பெற்றி அப்பொன் அனார்களும் - அந்த வீரர்களை (இராமன் முதலிய நால்வரைப்) புதல்வர்களாகப் பெற்ற பெருமையுடைய பொன் போன்ற (திருமகளை யொத்த) அந்த அரசமாதேவியர் மூவரும், சனகன் பூவையை - சனகன் மகளான நாகணவாய் பறவையின் சொற் போலும் இன் சொற்களையுடைய சீதையை, துன்னி - நெருங்கி, மார்புறத் தொடர்ந்து புல்லினார் - மார் புறக்கட்டியணைத்தவர்களாய், இன்னல் வேலைபுக்கு - துன்பக்கடலில் புகுந்து, இழிந்து - உள்ளே இறங்கி, அழுந்துவார் - அமிழ்பவராக ஆனார்கள்.

பொழிப்புரை:- பின்பு அவ்வீரர்களைப்பெற்ற பெருமையுடைய திருமகளை யொத்த அந்த அரசமாதேவியர் மூவரும், சனக மகாராசனின் மகளான நாகணவாய்ப்பறவையின் சொற்போலும் இன் சொற்களைப் பேசுகிற சீதையை அடைந்து, அவளைமார்புறப் பொருந்து மாறு கட்டியணைத்தவர்களாய், துன்பக்கடலில் புகுந்து உள் இறங்கி அமிழ்ந்து வாராயினார்கள்.

விளக்கம்: சனகன் மகள் சானகி. பூவை உவமவாகுபெயர். பொன் போன்றார்- தேவியர். தழுவிய அளவில் துயரம் மிகப் பெருகியதால் துன்பக்கடலில் அமிழ்ந்தனர் என்றார்.

அனைவரும் இராமனை வந்தடைதல்.

93. சேனை வீரரும் திருநல் மா நகர்
மாணை மாந்தரும் மற்று ளோர்களும்
ஏனை வேந்தரும் பிறரும் யாவரும்
காகோனை எய்தினார் குறையும். சிந்தையார்

(இ - ள்) சேனை வீரரும்- படை வீரர்களும், திரு நல்மா நகர் - செல்வம் நிறைந்த நல்ல அழகிய பெரிய அயோத்திநகரில் உள்ள, மாணை மாந்தரும் - பெருமை படைத்தவர்களும், மற்று ளோர்களும்- மற்று முள்ளவர்களும், ஏனை வேந்தரும்- பிற அரசர்களும், பிறரும் யாவரும்- அமைச்சர் முதலிய மற்றையோரும் ஆகிய அனைவரும், குறையும் சிந்தையார்- அழிந்து வருந்தும் மனம் உடையவராய் கோனை எய்தினார்- (தங்கள்) தலைவனான இராமனை அடைந்தார்கள்.

பொழிப்புரை:- படை வீரர்களும் அயோத்தி மாநகரில் உள்ள பெருமை படைத்தவர்களும் மற்று முள்ளோரும் பிற அரசர்களும் அமைச்சர் முதலிய ஏனையோரும் ஒன்று திரண்டு அழிந்து வருந்தும் மனமுடையவராய் தங்கள் தலைவனான இராமனை வந்தடைந்தார்கள்.

விளக்கம்:- இரண்டாம் அடியில் மானம் என்பது மாணையென ஈறுதிரிந்தது என்பர். மான மாந்தர் என்பதற்கு முன்பு கூறியது போன்று அமைச்சர் என்றும் பொருள் படும். அனைவரும் துக்கத்தில் மூழ்கியவராய் இராமனை நெருங்கிவந்து சேர்ந்தார்கள் என்க.

சூரியன் மறைதல்.

94. படம் செய் நாகணைப் பள்ளி நீங்கினான்
இடம் செய் தொல் குலத்து இறைவன் ஆதலால்
தடம் செய் தேரினான் தானும் நீரினால்
கடம் செய்வான் எனக் கடலில் மூழ்கினான்.

(இ - ள்) படம்செய் நாகணைப் பள்ளி- ஆயிரம் படங்களை விரிக்கும் தன்மையுள்ள ஆதி சேடனாய படுக்கையை, நீங்கினான் - நீங்கி அயோத்தியில் வந்து அவதாரம் செய்த (திருமால் ஆகிய) இராமன், இடம் செய்- அவதரிப்பதற்கு இடமாகக் கொண்ட, தொல்குலத்து- பழையமையான சூரிய குலத்துக்கு, இறைவன் ஆதலால் - தான் முதல்வன் ஆனபடியால், தடம் செய் தேரினான் - பெருமை பொருந்திய பெரும் தேரையுடைய சூரியன், தானும் நீரினால் கடம் செய்வான் என - தானும், (தயரதன் இறந்தமைக்கு) நீரினால் கடன் செய்யவனைப் போல, கடலில் மூழ்கினான் - அத்தமனக் கடலில் முழுகிமறைந்தான். (அஸ்தமித்தான என்றபடி)

பொழிப்புரை:- ஆயிரம் படத்தை விரிக்கும் தன்மையுள்ள ஆதி சேடனாய பாம்பணைப்படுக்கையை நீங்கி, அயோத்தியில் வந்து அவதாரம் செய்த திருமாலாகிய இராமன், அவதரிப்பதற்கு இடமாகக் கொண்ட பழையமையான சூரிய குலத்துக்குத் தான் முதல்வன் ஆனபடியால், பெரிய வழியில் செல்லும் பெருந் தேரையுடைய சூரியன் தன்குலத்தவனான தயரதச் சக்கரவர்த்தி இறந்ததற்குத் தானும் நீரில் மூழ்கிச் செய்ய வேண்டியகடமைகளைச் செய்வான் போல, அத்தமனக் கடலில் முழுகி மறைந்தான் (அஸ்தமித்தான் என்றபடி)

விளக்கம்:- தயரதன் சூரிய குலத்தவன் ஆதலால் தன் குலத்தவன் இறந்தமை பற்றிச் சூரியன் தானும் நீரில் கடன் செய்ய முழுகுவது போல மறைந்தான் என்று கவி கூறுகின்றார். சூரியன் இயல்பாக மறைந்து அஸ்தமித்ததற்கு இங்ஙனம் கவி தாமாக ஒரு காரணத்தைக் கற்பித்துக் கூறியதனால் இது ஏதுத் தற்குறிப்பேற்றவணி ஆகும். நாக + அணை = நாகணை, விகாரம், நஞ்சுபதி கொண்டவள நாகணையினான் (சிந்தாமணி287) எனச் சிந்தாமணியில் வருவது காண்க.

யாவரும் சூழ இருக்க இராமன் பரதனை வினாவுதல்

அன்று தீர்ந்த பின் அரச வேலையும்
துன்று செஞ்சடைத் தவரும் சுற்றமும்
தன் துணைத் திருத் தம்பிமார்களும்
சென்று சூழ ஆண்டு இருந்த செம்மல்தான்.

(இ - ள்) அன்று தீர்ந்தபின் - அன்றைத்தினம் கழிந்த பின்பு (மறு நாள்) அரசர்வேலையும் - அரசர் கூட்டமும் - துன்று செஞ்சடைத்தவரும் - நெருங்கிய சிவந்த சடையையுடைய முனிவர்களும், தன் துணைத் தம்பிமார்களும் - தன்னுடைய இணைபிரியாத சிறந்த (பரதன் முதலிய) தம்பியர்களும், சென்று சூழ - வந்து சுற்றிலுமிருக்க, ஆண்டு இருந்த - அவ்விடத்தில் வீற்றிருந்த, செம்மல் - தலைமையோனாய் இராமன் (அடுத்த கவியோடு முடியும்)

பொழிப்புரை:- அன்றைய நாள் கழிந்த பிறகு (மறுநாள்) அரசர் கூட்டமும் நெருங்கிய சிவந்த சடையையுடைய முனிவர்களும் சுற்றத்தினரும் தனக்குத்துணைவரான சிறந்த (பரதன் முதலிய) தம்பியரும் வந்து சுற்றிலும் இருக்க அவ்விடத்தில் வீற்றிருந்த இராமன் (அடுத்த கவியோடு முடியும்)

விளக்கம்:- அரசவேலை - அரசர்வேலை. ஈறு கெட்டது. வேலை - கடல் என்பது ஈண்டுக் கூட்டத்தை உணர்த்தியது. வேலை - கடலின் பெயர். கூட்டத்துக்கு உவமையாகு பெயர்

96. வரதன் துஞ்சினான் வையம் ஆணையால்
சரதம் நின்னதே மகுடம் தாங்கலாய்
விரத வேடம் நீ என்கொல் வேண்டுவான்?
பரத கூறு எனாப் பரிந்து கூறினான்.

(இ - ள்) பரதன்! வரதன் துஞ்சினான் - யாவர்க்கும் வேண்டியவற்றைக் கொடுக்கும் தன்மையனான தயரதச் சக்கரவர்த்தி இறந்தான். வையம் - நிலவுலகம் - ஆணையால் - (அவனது) கட்டளையால், சரதம் - உண்மையாகவே, நின்னதே - உன்னதேயாம். (அங்ஙனமிருக்க) நீ மகுடம் தாங்கலாய் - நீ மணி முடி சூடாமல், விரத வேடம் - தவவேடத்தை, நீ, வேண்டுவான் - விரும்பிப் பூண்டது, என்கொல்? எதனால், கூறு - சொல்வாய், எனா - என்று, பரிந்து - அன்பு கொண்டு, கூறினான் - வினாவினான்

பொழிப்புரை:- பரத! யாவர்க்கும் வேண்டியவற்றைக் கொடுக்கும் தன்மையனான தயரதச் சக்கரவர்த்தி இறந்தான். பின்பு நில உலகம் அவனது கட்டளையால் உண்மையாகவே உன்னுடையதேயாம்.

அப்படியிருக்க நீ முடி சூடாமல் தவவேடத்தை விரும்பி அணிந்தது எதனால்? சொல்வாய் என்று அன்பு கொண்டு வினாவினான்.

விளக்கம்:- வேண்டுவான் - எதிர்கால வினையெச்சம். தொழிற்பெயர்த் தன்மைப்பட்டு வந்தது. வரதன் மேலானவன் என்றும் பொருள் கூறுவர்.

❧ பரதன் தன் கருத்தை உரைத்தல்.

97. என்றலும் பதைத்து எழுந்து கை தொழா
நின்று தோன்றலை நெடிது நோக்கி நீ
அன்றி யாவரே அறத்து உளோர்? அதில்
பின்று வாய் கொலாம்? என்னப் பேசுவான்.

(இ - ள்) என்றலும் - என்று இராமன் கேட்டவளவிலே, (பரதன்) பதைத்து எழுந்து - துடிதுடித்து எழுந்து, கை தொழா நின்று - கை கூப்பி வணங்கி நின்று, நெடிது நோக்கி - இராமனை நெடுநேரம் பார்த்து, நீ அன்றி - நீ யல்லாமல். அறத்து உளோர் - தருமவழியில் பிறழாமல் நிற்பார், யாவர் - யார் இருக்கின்றார்கள், அதில் - அவ்வற வழியில், பின்று வாய்கொல் - நீயும் பின்னிடுவாயோ, என்ன - என்று பேசுவான், - மேலும் கூறுவான் ஆயினன்.

பொழிப்புரை:- என்று இராமன் வினாவின அளவில் பரதன் மனம் துடி துடித்து எழுந்து, கை கூப்பி வணங்கி நின்று, இராமனை நெடுநேரம் பார்த்து, நீயல்லால் தரும வழிபிறழார் யார் இருக்கிறார்கள். அதில் நீயும் பின்னிடுவாயோ என்று கூறுவான் ஆயினன்.

விளக்கம்:- இராமனும் இப்படிச் கேட்டு விட்டானே என்பது பதைப்புக்கும் நெடிது நோக்கியமைக்கும் காரணமாகும். அறவழியில் மேற் செல்ல முடியாமல் பின்தங்கிவிடுதலைப் பின்றுவாய் என்றான். கொல் - ஐயவினா. ஆநின்று இடைநிலை 'ஆம்' 'ஏ' அசைகள்.

98. மனக்கு ஒன்றாதன வரத்தின் நின்னையும்
நினக்கு ஒன்றாநிலை நிறுவி நேமியான்
தனைக் கொன்றாள் தரும் தனையன் ஆதலால்
எனக்கு ஒன்றா தவம் அடுப்பது எண்ணினால்?

(இ - ள்) மனக்கு ஒன்றாதன - (சான்றோர்) மனத்துக்குப் பொருத்தம்
இல்லாதனவாகிய, வரத்தின் - வரத்தினலால், நின்னையும் உன்னையு
யும் - நினக்கு ஒன்றா நிலை நிறுவி - உனக்குப் பொருந்தா நிலையில்
நிறுத்தி, நேமியான்தனை - சக்கரவர்த்தியாகிய தயரதனைக் கொன்
றாள் - கொன்றவளான கைகேயி, தரும் - பெற்ற, தனையன் - மகனா
வேன், ஆதலால், ஆகையால், எனக்கு (பாவிடான) எனக்கு, தவம்
அடுப்பது - தவ ஒழுக்கத்தை மேற் கொள்ளுதல், எண்ணினால் -
நினைத்தால், ஒன்றாக்க தொன்று ஆகுமோ? (ஆகாதென்றபடி)

பொழிப்புரை:- சான்றோர் மனத்துக்குப் பொருத்தம் இல்லாத
வரத்தினால் நின்னையும் உன்னையும் பொருந்தா நிலையில் நிறுத்தி,
சக்கரவர்த்தியாகிய தயரதனைக் கொன்றவளான கைகேயி பெற்ற
மகனான எனக்குத் தவ ஒழுக்கத்தை மேற் கொள்ளுதல் ஆலோசிக்கு
மிடத்து தக்கதொன்றாகுமா? (ஆகாதென்றபடி)

விளக்கம்:- நல்லோர் செய்யும் தவத்தைப் பிறப்பினால் இழிவை
யடைந்த யான் மேற் கொள்ளுதல் தகாதென்று கருதியோ இவ்வாறு
என்னை வினாவினாய் என்பது குறிப்பு. முறைமை தவறியதைக்
கேட்ட வரமாதலின் 'மனக்கு ஒன்றாதன வரம்' என்றான். ஒன்றா
என்பதை ஒன்றாது என்பதன் விகாரமாகக் கொண்டு பொருந்தாது
எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

99. நோவது ஆக இவ் உலகை நோய் செய்த
பாவகாரியின் பிறந்த பாவியேன்
சாவது ஓர் கிலேன் தவம் செய்வேன் அலேன்
யாவன் ஆகி இப் பழிநின்று ஏறுவேன்

(இ - ள்) நோவது ஆக - வருந்தும்படி, இவ் உலகை - இந்த உலகத்தை,
நோய் செய்த - துன்புறுத்தின, பாவகாரியின் - பாவத்தைச் செய்தவளி
டத்தில், பிறந்த, பாவியேன் - பாவியாகிய யான், சாவது ஓர்கிலேன் -

இறக்கத்துணிந்தேனில்லை, தவம் செய்வேன் அலேன்- தவம் செய்வதற்குத் தக்கவனும் அல்லேன், யாவன் ஆகி இப்பழி நின்று ஏறுவேன் -(இனி) எத்தன்மையனாய் இந்தப் பழியிலிருந்து நீங்குவேன்?

பொழிப்புரை:- இந்த உலகத்தை வருந்தும்படி துன்புறுத்தின பாவகாரியினியிடத்துப் பிறந்த பாவியாகிய யான் இறக்கத் துணிந்தேன் இல்லை. தவம் செய்தற்குத் தக்கவனும் அல்லேன். அப்படியானால் எத்தன்மையனாகி இந்தப் பழியிலிருந்து நீங்குவேன்?

விளக்கம்:- பாவகாரி- பாவகாரினீ, தீவினை செய்தவள், இராமன் கானகமும் தயரதன் வானகமும் செல்லக் காரணமாகி உலகத்தாரையெல்லாம் துன்பத்துள் அழுந்துமாறு செய்தவளாதலின், கைகேயியை "நோவதாக இவ் உலகை நோய் செய்த" பாவகாரி என்றான். பழி நீங்குவது இறப்பினாலோ, பிராயச்சித்தமாகத் தவம் செய்வதனாலோ ஆகவேண்டும். இரண்டும் இல்லை யானால் என் பழியை எவ்வாறு தான் போக்கிக் கொள்வேன் எனப் பரதன் மனம் கலங்கினான்.

100. நிறையின் நீங்கிய மகளிர் நீர்மையும்
பொறையின் நீங்கிய தவமும் பொங்கு அருள்
துறையின் நீங்கிய அறமும் தொல்லையோர்
முறையின் நீங்கிய அரசின் முந்துமோ?

(இ - ள்) நிறையின் நீங்கிய- கற்பு நெறியில் நின்று விலகிய, மகளிர் நீர்மையும் - மகளிர்களின் தன்மையும், பொறையின் நீங்கிய - பொறுமை யினின்றும் விலகிய, தவமும் - தவவொழுக்கமும், பொங்கு அருள் துறையின் நீங்கிய - விளங்குகின்ற கருணையின் வழியினின்றும் விலகிய, அறமும் - தருமமும், தொல்லையோர் - முன்னோர்களது, முறையின் - நீங்கிய - முன்னோர்களது முறைமையிலிருந்து விலகிய, அரசின் - அரசாட்சியைக் காட்டிலும், முந்துமோ - கொடுமையில் முற்படுமோ? (முற்படாது என்றபடி)

பொழிப்புரை:- கற்பு நெறியிலிருந்து விலகிய பெண்களின் தன்மையும் பொறுமையினின்றும் விலகிய தவ ஒழுக்கமும் விளங்குகின்ற கருணை வழியினின்றும் விலகிய தருமமும் முன்னோர்களது முறைமையிலிருந்து விலகிய அரசாட்சியைக் காட்டிலும் கொடுமையில்

முற்படுமோ? (முற்படாது என்றபடி)

விளக்கம்:- கற்பு நெறியிலிருந்து விலகிய மகளிர் நீர்மை முதலியவற்றினும் தொல்லை யோர் முறையில் நீங்கிய அரசு மிகக் கொடியது என்பதாம். அதாவது அரசு முறைமையில் தவறுதல் மற்றவற்றைக் காட்டிலும் பெருங்கேடு பயப்பதென்றான். அறத்தின் பயன் அருளே. அருளில்லான் அறம் செய்தல் என்பது நகைப்புக் கிடம் தருவது. அருளால் அறம் வளரும். "அறனு மருளுடையான் கண்ணதேயாகும்" என்பவாதலால் அருட்டுறையினீங்கிய அறம் தகாததாயிற்று.

101. பிறந்து நீயுடைப் பிரிவு இல் தொல்பதம்
துறந்து மாதவம் தொடங்குவாய் என்றால்
மறந்து நீதியின் திறம்பி வாளின் கொன்று
அறம் தின்றான் என அரசு அது ஆள்வெனோ?

(இ - ள்) பிறந்து- (சக்கரவர்த்திக்கு மூத்த மகனாகப்) பிறந்திருந்தும், நீயுடைப் பிரிவு இல் தொல்பதம்- நீ உரிமையாகப் பெற்றுள்ள உன்னைப் பிரிதல் இல்லாத பழையதாகிய அரசு பதவியை, துறந்து- கைவிட்டு, மாதவம் தொடங்குவாய் என்றால்- நீ பெரிய தவத்தைச் செய்யத் தொடங்குவாய் என்றால், (யான்) மறந்து- அறிவு கெட்டு, நீதியின் திறம்பி- (முறைமையினின்றும் வழுவி) நீதிக்குமாறுபட்டு, வாளின் கொன்று- வாளால் கொலை செய்து, அறம் தின்றான் என -அறத்தை அழித்தவன் என்று சொல்லுமாறு, அரசு அது ஆள்வெனோ? -உரிமை இல்லாத அரசை ஆள்வேனோ? (ஆளேன் என்றானாம்)

பொழிப்புரை:- சக்கரவர்த்திக்கு மூத்த மகனாகப் பிறந்து, உனக்குச் சொந்தமாகவுடைய நீங்கத்தகாத தொன்று தொட்டுவருகிற அரசா ளும் பதவியைக் கைவிட்டுப், பெரிய தவத்தைச் செய்யத் தொடங்குவாய் என்றால், யான் மறந்தாயினும் முறைமையினின்றும் வழுவி தருமத்தை வாளினாற் கொன்று தின்றாற்போல் அவ் அரசாட்சியை ஆள் வேனோ? (ஆளேன் என்றான்)

விளக்கம்:- உரிமையும் உறவும் உடைய நீயே அரசுபதவியைக் கைவிட்டுத் தவம் செய்வாய் ஆனால், அஃதில்லாத யான் ஆளத் தொடங்குதல் வலிந்து கைப்பற்றி முறை தவறி ஆள்வதாக முடியும்

என்றானாம். அறங்கொன்று தின்னுதல் தருமத்தை அடியோடு அழித்துவிடல்.

102. தொகை இல் அன்பினால் இறைவன் துஞ்ச நீ
புகையும் வெஞ்சுரம் புகுதப் புந்தியால்
வகை இல் வஞ்சனாய் அரசு வவ்வ யான்
பகைவனே கொலாம் இறவு பார்க்கின்றேன்.

(இ - ள்) தொகை இல் அன்பினால் - (உன்னிடத்தில்) அளவற்ற அன்பினால், இறைவன் துஞ்ச - சக்கரவர்த்தி (தயரதன்) இறக்க, நீ புகையும் வெஞ்சுரம் புகுத - நீ புகைந்தெரிகிற வெவ்விய கொடிய வனத்தில் பிரவேசிக்க (அச்சமயத்தில்) புந்தியினால் வகை இல் வஞ்சனாய் - வகுத்தற்கு முடியாத வஞ்சனை உடைய வனாய் - அரசு வவ்வ - உன் அரசைக் கவர்ந்து கொள்வதற்கு - யான் இறவு பார்க்கின்றேன் - நான் சோர்கின்ற சமயம் பார்த்துக் காத்திருக்கிறவன் ஆகிறேன் - பகைவனே கொல் - பகைவனேயோ?

பொழிப்புரை:- உன்னிடத்தில் கொண்ட அளவற்ற அன்பினால் சக்கரவர்த்தி இறக்க நீ புகைந்தெரிகிற கொடிய வனத்தைச் சேர்ந்திட அச்சமயத்தில் மனத்தினால் வகுத்தற்கரிய வஞ்சனையுடையவனாய் உனக்குரிய அரசாட்சியைக் கவர்ந்து கொள்வதற்கு நான் சோர்கின்ற சமயம் பார்த்துக் காத்திருக்கிற பகைவனேயோ?

விளக்கம்:- தந்தையும் உரிமை மைந்தனும் இல்லாத பொழுது அரசைக் கைப்பற்றி ஆளுதல் பகைவர் செயலேயாம். சோர்ந்த சமயம் பார்த்து இருந்து அரசு கைப்பற்றுவார் பகைவரே யாவர். இறவு - இறு என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த தொழிலாகு பெயர்

103. உந்தை தீமையும் உலகு உறாத நோய்
தந்தை தீவினைத் தாய் செய்த தீமையும்
எந்தை நீங்க மீண்டு அரசு செய்க எனா
சிந்தை யாவதும் தெரியக் கூறினான்.

(இ - ள்) எம் தலைவனே! உந்தை - உனது தந்தையாகிய தசரதன், தீமையும் - (செய்த) தீமையும், உலகு - உலகத்துக்கு, உறாத நோய் - இதுவரை வராத துன்பத்தை, தந்த - கொடுத்த, தீவினைத்தாய்,

பாவத்தொழிலையுடைய என் தாயான கைகேயி, செய்தீமையும்-
செய்த தீமையும், நீங்க- நீங்கும் படி. மீண்டு- (நீ அயோத்திக்குத்)
திரும்பி வந்து, அரசு செய்க - அரசாட்சி செய்வாயாக! எனா- என்று,
சிந்தையாவதும் தெரியக்கூறினான் - தன் மனக்கருத்து முழுவதும்
(இராமனுக்கு) விளங்கும்படி (பரதன்) கூறினான்.

பொழிப்புரை:- எம் தலைவனே! உன் தந்தையாகிய தசரதன் செய்த
தீமையும் உலகத்துக்கு இதுவரை வராததுன்பத்தைக் கொடுத்த பாவ
வடிவமான என் தாய் செய்த தீமையும், நீங்கும்படியாக நீ
அயோத்திக்குத் திரும்பிவந்து அரசாட்சி செய்வாயாக! என்று தன்
மனக்கருத்து முழுவதும் விளங்கும்படி (பரதன்) இராமனிடம்
கூறினான்.

விளக்கம்:- இராமன் பிரிவினால் உலகைத்துன்புறச் செய்தது தயரதன்
செய்த தீமை. தயரதனை உந்தை என்றான். இராமனை மீண்டும்
நாட்டுக்கு அழைப்பதற்கும் ஒரு காரணம் காட்டவிரும்புகின்றான்
ஆதலின் உனக்குத் தந்தை செய்த தீமையும் எந்தாய் செய்த தீமையும்
நீங்க நீ மீளவேண்டும். என்கின்றான். இப்பாடலின் மூலம் பரதன் தன்
மனக்கருத்தைக் தெளிவு படுத்தினான்.

பரதன் வேண்டுகோளை இராமன் மறுத்துரைத்தல்.

104. சொற்ற வாசகத் துணிவு உணர்ந்த பின்

இற்றதோ இவன் மனம்? என்று எண்ணுவான்

வெற்றி வீர! யான் விளம்பக் கேள் எனா

முற்ற நோக்கினான் மொழிதல் மேயினான்

(இ - ள்) சொற்ற (இவ்வாறு பரதன்) சொன்ன, வாசகம் - வார்த்தையின்,
துணிவு - உறுதியை, உணர்ந்தபின் - அறிந்த பிறகு, (இராமன்) இவன்
மனம் - இப்பரதனது மனம், இற்றதோ - இத்தன்மையுடையதோ,
என்று எண்ணுவான் - என்று கருதுபவனாகி (அவனைநோக்கி),
வெற்றிவீர! - வெற்றியுடைய வீரனே! நான் விளம்பக் கேள். எனா -
யான் சில வார்த்தைகள் சொல்லக் கேட்பாயாக என்று சொல்லி,
முற்றநோக்கினான் மொழிதல் மேயினான் - முழுவதும் நன்கு
பார்த்துச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

பொழிப்புரை:- இவ்வாறு பரதன் சொன்ன வார்த்தையின் உறுதியை அறிந்த பின்பு இராமன் இப்பரதனது மனம் இத்தன்மையுடையதோ என்று கருதுபவனாகி அவனைப்பார்த்து வெற்றிவீர! யான் சில வார்த்தைகளை சொல்லக் கேட்பாயாக என்று சொல்லி அவனை நன்கு பார்த்துச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

விளக்கம்:- தனக்கு இராச்சியத்தைக் கொடுப்பதற்காகவே பரதன் வருகின்றான் என்பதை உய்த்துணர்ந்து இலக்குவனிடத்து முன்பு இராமன் கூறினானாயினும் அந்தப்பரதன் தான் அரசு புரிவது அறத்திற்கு மாறான தென்று உறுதியான எண்ணங்கொண்டுள்ளான் என்பது இப்போதுதான் தெற்றென விளங்கியதனால், பரதனது அக்கருத்தை மாற்றுதற்கு முற்படுகின்றான். பரதன் அரசாளுவது அறமே என்றறிய உணர்த்திச் சில வார்த்தைகள் இராமன் கூறத் தொடங்கினான். அது இதன் பின்வரும் ஏழு செய்யுள்களில் கூறப் பெறும்.

105. முறையும் வாய்மையும் முயலும் நீதியும்
அறையும் மேன்மையோடு அறனும் ஆதி ஆம்
துறையுள் யாவையும் சுருதி நூல் விடா
இறைவர் ஏவலால் இயைவ காண்டியால்

(இ - ள்) முறையும் - நல்லொழுக்கமும், வாய்மையும் - சத்தியமும், முயலும் நீதியும் - எல்லோரும் அடைய முயலத்தக்க நியாயமும், அறையும் - சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகின்ற, மேன்மையோடு - மேன்மையும், அறனும் - தருமமும் - ஆதிஆம் - இவைமுதலாகிய, துறையுள் யாவையும் - அறத்துறையுள் சேர்ந்தவை எல்லாம், சுருதி நூல்விடா இறைவர் வேதவழியிற் சிறிதும் பிறழாத அரசர்களது, ஏவலால் - கட்டளையாலே, இயைவ - உண்டாவன என்பதை, காண்டி அறிவாயாக.

பொழிப்புரை:- நல்லொழுக்கமும் சத்தியமும் எல்லோரும் அடைய முயலத்தக்க நியாயமும் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகின்ற மேன்மையும் தருமமும் இவை முதலாகிய அறத்துறையுள் சேர்ந்தவை எல்லாம் வேத வழியிற் சாஸ்திரங்களின் பொருளை விடாமற் கொண்ட அரசர்களது கூட்டளையாலே உண்டாவன என்பதை அறிவாயாக.

விளக்கம்:- இறைவர் சுருதிவழி பிறழாதவர் ஆயின் அவர் ஏவுவனவே அறத்துறையாம். ஆதலின் தயரதன் ஏவல் வழி பரதன் அரசாளுவது அறமே என்று பரதனுக்கு இராமன் உணர்த்தினான்.

106. பரவு கேள்வியும் பழுதில் ஞானமும்
விரவு சீலமும் வினையின் மேன்மையும்
உரவிலோய் தொழற்கு உரிய தேவரும்
குரவரே எனப் பெரிது கோடியால்.

(இ - ள்) உரவிலோய் - வலிமை பொருந்திய வில்லை உடையவனே! பரவு கேள்வியும் - சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் நூற் கேள்வியும், பழுது இல் ஞானமும் - குற்ற மற்ற நல்லுணர்வும், விரவு சீலமும் - பொருந்தின நல்லொழுக்கமும், வினையின் மேன்மையும் - செய்தொழிலின் சிறப்பும், தொழற்கு உரிய தேவரும் - வணங்குதற்குரிய தேவர்களும், குரவரே - பெரியோர்களே, என - என்று, பெரிது கோடி - மிகவும் மனதிற் கோள்வாய்.

பொழிப்புரை:- வலிமை பொருந்திய வில்லை உடையனே! புகழ்ந்து சொல்லப்படும் நூற்கேள்வியும் குற்றமற்ற நல்லுணர்வும், பொருந்தின நல்லொழுக்கமும், செய்தொழிலின் சிறப்பும், வணங்குதற்குரிய தேவர்களும், பெரியோர்களே என்று மனதிற் கொள்வாயாக.

விளக்கம்:- கேள்விமுதலியன குரவர் சொல்லும் சொற்களால் உண்டாவன வென்றும் அவர்கள் குலதெய்வம் போலக் கொண்டாடத்தக்கவரென்றும் கூறினான். கேள்வி ஞானம், சீலம், வினை, மேன்மை என்பவற்றைக் குரவர் என்றது உபசார வழக்கு. பழுது - ஐயம், திரிபு - ஒன்றோமற்றொன்றோ எனல் ஐயம், ஒன்றைப் பிறிதாக உணர்தல் திரிபு. இவை இரண்டும் இல்லாத மெய்யுணர்வே ஞானமாம் குரவர். குரு என்பதன் பன்மை.

107. அந்த நல் பெருங்குரவர் ஆர் எனச்
சிந்தை தேர்வுறத் தெரிய நோக்கினால்
தந்தை தாயர் என்று இவர்கள்தாம் அலால்
எந்தை! கூற வேறு எவரும் இல்லையால்

Enemla

Enemla
கேள்விமுதலியன

(இ - ள்) எந்தை- என் அன்பிற்குரிய பரதனே! அந்த நல் பெருங்குரவர் - நான் கூறிய சிறந்த பெருமையுடைய குரவர்கள், ஆர் என - யார் என்று சிந்தை தேர்வுறத்தெரிய நோக்கினால் - மனத்தால் ஆராய்ந்து விளங்கப் பார்த்தால், தந்தை தாயர் இவர்கள் தாம் அலால் - தந்தையும் தாயுமே அல்லாமல் - வேறு - எவரும் இல்லை - வேறு ஒருவரும் இல்லை.

பொழிப்புரை:- என் அன்பிற்குரிய பரதனே! நான் கூறிய சிறந்த பெருமையுடைய குரவர்கள் யார் என்று மனத்தால் ஆராய்ந்து பார்த்தால் தந்தையும் தாயுமே அல்லாமல் வேறு ஒருவருமே இல்லை.

விளக்கம்:- முன்னைய செய்யுளில் குரவர் பெருமையைத் தெரிவித்தவன் இப்பாடலில் அக்குரவர் யாரென விளக்குகின்றான். தந்தை தாயர் பன்மையீறு பெற்ற பொதுத்திணையும்மைத் தொகை. தம்பியை எந்தை என்றது அன்பு பற்றிவந்த மரபு வழுவமைதி. குரவர் ஐவர் ஆயினும் (தாய், தந்தை, தம்முன் ஆசான், அரசன்) முன்னறியப் படுதலின் தாய் தந்தை அளவுக்கு ஏனையோர் சிறப்பிலர் என்பது கருத்து.

108 தாய் வரம் கொள தந்தை ஏவலால்
மேய நம் குலத்தருமம் மேவினேன்
நீவரம் கொளத் தவிர்தல் நீர்மையோ? **அன்மை.**
ஆய்வு அரும் புலத்து அறிவு மேவினாய்

(இ - ள்) ஆய்வு அரும் - (பெரியோர்களால்) ஆராய்தற்கு அரிய, பலத்து - நூற்புலன்களானாகிய, அறிவு - அறிவுணர்வை, மேவினாய் - அடைந்த பரதனே!, தாய் வரம் கொள - தாயாகிய கைகேயி வரம் பெற்றுக் கொள்ள - தந்தை ஏவலால் - தந்தையாகிய தயரதன் கட்டளையாலே, மேய - (தாய் தந்தையராகிய குரவர் சொற்படி நடத்தல் என்கிற) பொருந்திய, நம்குலத்து தருமம் மேவினேன் - நமது குலத்துக்குரிய தருமத்தை மேற்கொண்டேன். நீவரம் கொள - நீ வேண்டிக் கொள்ள தவிர்தல் - (அவ்வறநெறியை) விலக்கி ஒழுகுதல், நீர்மையோ நற்பண்பு ஆகுமோ? (ஆகாது என்றபடி)

பொழிப்புரை:- பெரியோர்களால் ஆராய்தற்கு அரிய நூல்களின் உணர்வை அடைந்த பரதனே! தாயாகிய கைகேயி வரம் பெற்றுக் கொள்ள தந்தையாகிய தயரதன் கட்டளையினால் (தாய் தந்தையர் சொற்படி நடக்க வேண்டும் என்ற) பொருந்திய நமது குலத்திற்குரிய தருமத்தை மேற் கொண்டேன். நீ வேண்டிக் கொள்ளுதலால் அவ்வற நெறியினின்றும் யான் விலகி ஒழுகுதல் நல்ல பண்பு ஆகுமோ? (ஆகாது என்றபடி)

விளக்கம்:- குரவர் சொற்கேட்டல் அறனாதல் நூன்முடிபு. ஆதலின் நான் மேற் கொண்டது அறனே. நின் சொற் கேட்டல் எவ்வாறு அறனாகும் என்று மறுத்தான் இராமன். இனிப் பரதனுக்கும் தாய் வரம் கொள்த தந்தை ஏவலால் அரசாளுதல் அறமே என்றும் கூறினான்.

109. தனையர் ஆயினார் தந்தை தாயரை
வினையின் நல்லதோர் இசையை வேய்தலோ
நினையல் ஒவிடா நெடிய வன் பழி
புனைதலோ? ஐய! புதல்வர் ஆதல்தான் ✓

(இ - ள்) ஐய! - தனையர் ஆயினார், புத்திரரானவர்கள், புதல்வர் ஆதல் தான் - புதல்வர் என்னும் சிறப்பினைப் பெறுவது, தந்தைதாயரை - தம் தந்தையை, தாயை, வினையின் - தாம் செய்யும் செயல்களால் - நல்லது ஓர் இசையை வேய்தலோ - நல்லதாகிய ஒரு புகழை அடையும்படி செய்தலாலா? (அல்லது) நினையல் ஒவிடா - என்றும் (யாவ ரது) மனத்தை விட்டும் நீங்காத, நெடியவன் பழி புனைதலோ? நீண்டி கொடிய பழியை (பழிப்பை) அவர்களுக்குச் சூட்டுதலோ? எதனால்?

பொழிப்புரை:- மகனாகப் பிறந்தவர்கள் புதல்வர் என்னும் சிறப் பினைப் பெறுவது தம் தந்தை, தாயரைதாம் செய்யும் செயல்களால் நல்லதோர் புகழை அடையும் படி செய்தலாலா? அல்லது என்றும் எல்லோரதும் மனத்தை விட்டு நீங்காத பெரிய கொடிய பழியை அவர்களுக்குச் சூட்டுதலாலா? எதனால்?

விளக்கம்:- இரு முது குரவர்களான தாய் தந்தையர்க்கு மக்கள் செய்யுமுதவி அவர்களைப் புகழ் பூணுவித்தலே அன்றிப் பழி பூணுவித் தலாகாது. ஆதலால் கைகேயி பெற்றவரமும் தசரதன்

வரமளித்த சொல்லின் மெய்ம்மையும் பழுதுபடாதபடி ஒழுகுவது முறைமை என்பதை இராமன் வலியுறுத்துகின்றான். "தான்" உரையசைபிறப் பால் தனையர் ஆயினும் செயல்சிறப்பால் புதல்வர் ஆவர் என்பது கருத்து.

110. இம்மை பொய் உரைத்து இவறி எந்தையார்
அம்மை வெம்மை சேர் நரகம் ஆள யான்
கொம்மை வெம் முலைக் குவையின் வைகிவாழ்
செம்மை சேர் நிலத்து அரசு செய்வனோ

(இ - ள்) எந்தையார்- என் தந்தையார் இவறி (கையிகேக்கு கொடுத்தவரத்தை நிறை வேற்றாது) அரசுக்கு ஆசைப்பட்டு, இம்மை - இப்பிறப்பிலே, பொய்யுரைத்து- பொய் சொல்லி, அம்மை - மறுமையில், வெம்மை சேர்-கொடுமை பொருந்திய, நரகம் ஆள- நரகத்தை அனுபவிக்க, யான் கொம்மை வெம் முலைக் குவையின் வைகி - திரண்ட விரும்பப்படும் முலைக்குவட்டின் மேல், தங்கிவாள் - வாழ்ந்து செம்மைசேர் நிலத்தின்- (இதுகாறும் செம்மை பொருந்திய நாட்டின் கண், அரசு செய்வனோ?- அரசு செய்து கொண்டிருப்பேனோ? (இரேன்)

பொழிப்புரை:- என் தந்தையார் அரசுக்கு ஆசைப்பட்டுக் கைகேயியிக்கு கொடுத்தவரத்தை நிறைவேற்றாது பொய்யுரைத்து மறுமையில் கொடுமை பொருந்திய நரகத்தை அனுபவிக்க, யான் திரண்ட விரும்பப்படும் முலைக்குவட்டின் மேல் தங்கி வாழ்ந்து செம்மை பொருந்திய நாட்டின் கண் அரசு செய்து கொண்டிருப்பேனோ? (இரேன் என்றபடி)

விளக்கம்:- நான் கைகேயியின் வரத்தை நிறைவேற்றாமல் இராச்சியத்தை அரசுபுரிய உலோபஞ் செய்தால், அதனால் தந்தையார் பொய்யுரைத்தாராய் நரகஞ் சேர்வர். தந்தையாரை நரகத்தினின்று மீட்பது புத்திரனது கடமையாகும் "தந்தை நரகத்திற் கிடக்கட்டும் நாம் அரசுபுரிவோம்" என்பது புத்திரரின் கடமையோ? மீட்பதே புத்திரரின் கடமை ஆதலால் அரசு புரிதல் தவறாகும் என்றான் இராமன். அரசாட்சியை இன்பம் அனுபவித்தல் என்னும் கருத்தில் "கொம்மை வெம்முலைக் குவையின் வைகிவாழ் அரசு" என்றான். எந்தையார் - ஆர் என்னும் பலர்பால் விசுதி சறிந்புப் பொருளது

அம்மை இறந்தபின்வரும் நிலை. குவை - மேடு. சில பிரதிகளில் கொம்மை நல்நிதிக் குவையின் வைகிவாழ் எனவும் காணப்படுகிறது. இதற்கு திரண்டமிகுந்த பணத்குவியலிற் பொருந்திய வாழ்கிற இன்பமமைந்த நிலவுலகத்து எனப் பொருள் கொள்க.

111. வரன் நில் உந்தை சொல் மரபினால் உடைத்
தரணி நின்னது என்று இயைந்த தன்மையால்
உரனின் நீ பிறந்து உரிமை ஆதலால்
அரசு நின்னதே ஆள்க என்னவே.

(இ - ள்) வரன்- (கைகேயியிக்கு கொடுத்த) வரத்திலே, நில் - நிற்கின்ற, உந்தை சொல்மரபினால் - உன் தந்தையாகிய தயரதன் சொன்ன சொல் முறைப்படி, உடைத்தரணி - அவனுடைய தான நிலவுலகம், நின்னது என்று இயைந்த தன்மையால் - பரதனாகிய உன்னுடையது என்று வந்து பொருந்திய தன்மையாலும், நீ, உரனின் - (அதனை ஆளுதற்கு ஏற்ற) வலிமைகளோடு, பிறந்து - (எனக்கு அடுத்த தம்பியாக), பிறந்து, உரிமை ஆதலால், ஆட்சி உரிமை பெறுதலாலும், அரசு - அரசாட்சி, நின்னது. உன் னுடையது, ஆள்க - ஆள்வாயாக, என்ன - என்று இராமன் சொல்ல.....

பொழிப்புரை:- 'கைகேயியிக்கு' உன் தந்தையாகிய தயரதன் கொடுத்த வரத்தின் படி அவனுடையதான இந் நிலவுலகம் உன்னுடையதே. இதனை ஆளுதற்கு ஏற்ற வலிமைகளோடு நீ எனக்கு அடுத்த தம்பியாகப் பிறந்து, ஆட்சி உரிமைப் பெற்றுள்ளாய். ஆதலால் அரசு உன்னுடையதே. ஆள்வாயாக என்று இராமன் கூறினான்.

விளக்கம் :- இராமன் பரதன் ஆழவேண்டும் என்பதற்கு இங்கு இரண்டு காரணங்கள் கூறினான் (1) வரத்தால் பரதனுக்கு அரசு சேர்ந்தது. (2) வரத்தால் இராமன் காடு செல்ல அடுத்த தம்பியாகப் பிறத்தலின் ஆட்சியுரிமை இயல்பாகவே அவனை வந்தடைகிறது. ஆகவே அரசு நின்னதே. ஆள்க என்றனன். இதனை மறுத்தல் தந்தைக்கும் தாய்க்கும் மாறுபட்டு அறத்தின் வழுவதலாகும் என்பதையும் புலப்படுத்தினான்.

105 ஆம் செய்யுளால் அரசு இன்றியமையாதது என எடுத்துக் காட்டி பின்னர் தான் அரசு பூணுதல் கூடாதென்பதற்குப் பல பாடல்

களாற் காரணம் காட்டிய இராமன் இப்பாடலில் அரச நின்னதே, நீ ஆள்க என வலியுறுத்துகின்றான். வரன் நின் நுந்தை- வரத்திற்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கிற உன் தந்தை என்றும் பொருள் உரைக்கலாம்.

பரதன் யான்தர நீ முடிசூட்டு என இராமனை வேண்டல்.

*12. முன்னர் வந்து உதித்து உலகம் மூன்றினும்
நின்னை ஒப்பு இலா நீ பிறந்த பார்
என்னது ஆகில் யான் இன்று தந்தனென்
மன்ன! போந்து நீ மகுடம் சூடு எனா.

(இ - ள்) மன்ன! அரசனே, முன்னர் வந்து உதித்து- எனக்கு முன்னே வந்து பிறந்து, உலகம் மூன்றினும் - மூவுலகங்களிலும், நின்னை ஒப்பு இலா நீ - நின்னை ஒப்பாவாரைப் பெற்றிலாத நீ, பிறந்த, பார்- இப்பூமி, என்னது ஆகில்- (நீ சொன்படி) என்னுடையதாயின், யான் இன்று தந்தனென் - நான் இப்பொழுது அதனை உனக்குக் கொடுத்து விட்டேன், நீ போந்து மகுடம் சூடு. நீ மீண்டுவந்து முடிசூடுவாயாக, எனா - என்று சொல்லி (அடுத்துவரும் செய்யுளால் முடியும்)

பொழிப்புரை:- அரசனே எனக்கு முன்னே வந்து பிறந்து மூவுலகங்களிலும் நின்னை ஒப்பாரைப் பெற்றிலாத நீ பிறந்த பூமி, நீ சொன்னபடி என்னுடையதாயின், நான் இப்பொழுது அதனை உனக்குக் கொடுத்துவிட்டேன். நீ மீண்டுவந்து முடி சூடுவாயாக என்று சொல்லி.....

விளக்கம்:- நீ பிறந்த பார் என்று சொல்லி முதலில் இந்தப் பூமியில் நீ பிறந்தபடியால் இது உனக்கே உரிமை. பின்னரே எனக்கு உரிமையாம் என்பது பரதன் குறிப்பு. மன்ன என்று பலமுறையும் பரதன் இப்பகுதியில் இராமனை அழைப்பது மனம்கொளத்தக்கது.

*113. மலங்கி வையகம் வருந்தி வைக நீ
உலம்கொள் தோள் உனக்கு உறுவசெய்தியோ?
கலங்குறாவணம் காத்தி போந்து எனா
பொலம் குலாவு தாள் பூண்டு வேண்டினான்.

Omni
Sanskrit

(இ - ள்) வையகம் - நிலவுலகம் முழுவதும், மலங்கி - கலங்கி, வருந்தி வைக - வருந்தி நிற்க, நீ உலம்கொள்தோள் உனக்கு உறுவ செய்தி யோ - கற்றுணை யொத்த தோள்களை உடைய உனக்குரிய தகுதி யான வற்றைச் செய்வாயோ? கலங்குறா வணம் - (உலகம்) கலங் காதபடி, போந்து காத்தி - மீண்டுவந்து பாதுகாப்பாயாக, என்-என்று, பொலம் குலாவுதான் - பொன்மயமான அழகு விளங்குகிற (இராமனது) திருவடிகளை, பூண்டு - பிடித்துக் கொண்டு, (பரதன்) வேண்டினான் - பிரார்த்தித்தான். (வேண்டுதல் செய்தான்)

பொழிப்புரை:- இந்நிலவுலகம் முழுவதும் கலங்கி வருந்தி நிற்க, கற்றுணையொத்த திரண்ட தோள்களையுடைய நீ, உனக்குரிய தகுதியானவற்றைச் செய்வாயோ? உலகம் கலங்காதபடி மீண்டுவந்து பாதுகாப்பாயாக என்று அழகு விளங்குகிற பொன்மயமான இராமனது திருவடிகளைப் பிடித்துக் கொண்டு பரதன் வேண்டுதல் செய்தான்.

விளக்கம்:- உலகத்தார் வருந்தி நிற்கையில் உன்மனம் போனபடி காட்டிலேயே வாசஞ் செய்வதென்று பிடிவாதங் கொள்ளாமல் மீண்டுவந்து அரசுபூண்பாயென்று பரதன் சரண்புகுந்தான் எனலாம் 'உலகம் கொள் தோள்' உலகத்தைத் துன்பம் நீக்கிக் காத்தற்கே அன்றித் தவம் செய்தற்கன்று எனக் குறிப்பால் உணர்த்தினான்.

பரதனை அரசாட்சி ஏற்குமாறு இராமன் ஆணையிடல்:

114. பசைந்த சிந்தை நீ பரிவின் வையம் என் வசம் செய்தால் அது முறைமையோ? வசைக்கு அசைந்த எந்தையார் அருள அன்று நான் இசைந்த ஆண்டு எலாம் இன்றொடு ஏறுமோ?

(இ - ள்) பசைந்த சிந்தை நீ - (என்பால்) அன்புள்ள மனத்தை உடைய நீ, பரிவின் - (உன்) அன்பினால், வையம் - உலகத்தை, என் வசம் செய்தால் - என்னுடையதாகச் செய்தால், அது முறைமையோ? - அது நீதியாகுமோ?, வசைக்கு அசைந்த - பழிக்கு அஞ்சிய, எந்தையார் - எம் தந்தையார், அருள - கை கேயியிக்கு வரம் அளித்தருள, அன்று நான் இசைந்த ஆண்டு எலாம் - அன்று அதற்கு உடன் பட்டு (காடு

புகுவதாக) ஏற்றுக் கொண்ட பதினான்கு ஆண்டுகளும், இன்றொடு ஏறுமோ? -இன்றோடு முடிந்து போய் விடுமோ?

பொழிப்புரை:- என்பால் அன்புள்ள மனத்தையுடைய நீ உன் அன்பினால் உலகத்தை என்னுடையதாகச் செய்தால் அது நீதியாகுமோ? பழிக்கு அஞ்சிய எம் தந்தையார் (கைகேயியிக்கு) வரமளித்தருள அன்று அதற்கு உடன் பட்டு (காடுபுகுதலை) ஏற்றுக் கொண்ட பதினான்கு ஆண்டுகளும் இன்றோடு முடிந்து போய் விடுமோ? என்று இராமன் பரதனைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

விளக்கம்:- ஏற்றுக் கொண்டதை யான் நிறைவேற்ற நீ உதவிசெய்தல் வேண்டும் என்று பரதனிடம் தெரிவித்தான் இராமன், அப்படியில்லையேல் தந்தையார் மேல் பழி வந்து சேரும்! அவரே வசைக்கு அசைந்த எந்தையார், பழிக்கு அஞ்சுகிறவர் என்றும் சுட்டிக்காட்டுகிறான்.

115. வாய்மை என்னும் ஈது அன்றி வையகம்
தூய்மை என்றும் ஒன்று உண்மை சொல்லுமோ?
தீமைதான் அதின் தீர்தல் அன்றியே
ஆய்மெய்யாக வேறு அறையல் ஆவதே.

(இ - ள்) வையகம் - உலகம், வாய்மை என்னும் ஈது அன்றி - சத்தியம் என்கிற இது வொன்றில்லாமல், தூய்மை என்றும் ஒன்று உண்மை சொல்லுமோ? - தூய்மை என்கின்ற ஒன்று தனியே இருப்பதாகச் சொல்லுமோ? தீமைதான் - தீய குணம் என்பது, அதின் தீர்தல் அன்றியே - அந்தச் சத்தியத்தை விட்டு நீங்குதல் தானே அல்லாமல், ஆய் - ஆராய்கின்ற, மெய் ஆக - உண்மையாக, வேறு அறையல் ஆவதே - சத்தியமன்றி வேறு ஒன்றைச் சொல்ல இயலுமா? (இயலாது என்றபடி)

பொழிப்புரை:- உலகம் சத்தியம் என்கிற இது வொன்றில்லாமல் தூய்மை என்கின்ற ஒன்று தனியே இருப்பதாகச் சொல்லுமோ? தீய குணம் என்பது அந்தச் சத்தியத்தை விட்டு நீங்குதல் தானே அல்லாமல் ஆராய்கின்ற உண்மையாக சத்தியமன்றி வேறு ஒன்றைச் சொல்ல இயலுமா? (இயலாது என்றபடி).

விளக்கம்:- வாய்மையே தூய்மையாம். வாய்மை தவிரத் தூய்மை தனிவேறில்லை. தீமை என்பது வாய்மையின் தவறுவதே அன்றி வேறன்று. சத்தியத்துக்கு இணையாக, மாற்றாக- வேறொன்றைச் சொல்ல இயலாது. ஆகவே தந்தையார் உரையை, சத்தியத்தைக் காப்பதுதான் என் தூய்மையாகும் வேறில்லை என்றான் இராமன்.

“புறத்துய்மை நீரான் அமையும் அகத்துய்மை வாய்மையாற் காணப்படும்” (குறள்298) என்பது இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. மனத்தைச் சுத்தமாக்கும் உயர் குணம் சத்தியத்தினும் வேறில்லை. ஓர் உயிரைப் பல தீங்குக்கும் உள்ளாக்குகிற தீக்குணம் அச்சத்தியம் தவறுதலன்றி வேறில்லை என்பது கருத்து.

116. எந்தை ஏவ ஆண்டு ஏழொடு ஏழ் எனா
வந்த காலம் நான் வனத்துள் வைக நீ
தந்த பாரகம் தன்னை மெய்ம்மையால்
அந்த நாள் எலாம் ஆள் என் ஆணையால்.

(இ - ள்) எந்தை ஏவ - என்தந்தை கட்டளை இட்டவாறு, ஆண்டு ஏழொடு ஏழ் எனா - பதினான்கு ஆண்டுகள் என்று, வந்தகாலம் - அமைந்த காலம்வரை, நான் வனத்துள் வைக - நான் காட்டில் தங்கி யிருக்க, நீ, தந்த பாரகம் தன்னை - தந்தை அளித்த அரசை, மெய்ம்மையால் - (தந்தையின்) சத்தியம் தவறாமல், அந்தநாள் எலாம் - அந்தப் பதினான்கு ஆண்டுகளும், என் ஆணையால் - என் கட்டளையால், ஆள் - ஆள் வாயாக,

பொழிப்புரை:- என் தந்தை தயரதன் கட்டளையிட்டபடி பதினான்கு ஆண்டுகள் என்று அமைந்த காலம் வரையான் வனத்துள் வசிக்க, நீ தந்தை அளித்த இராச்சியத்தை அத்தந்தையின் சத்தியம் தவறாதபடி எனது கட்டளையால் அந்தப் பதினான்கு ஆண்டுகாலமும் அரசாள்வாயாக,

விளக்கம்:- சத்தியந்தவறக்கூடாதாகையால் நான் இப்போது மீண்டு வருவதற்கு இல்லை ஆதலால் இராச்சியத்தை பதினான்கு ஆண்டுகள் நீயே ஆள் என்று இராமன் கூறினான். நீ தந்த பாரகம் - எனக்கு நீ கொடுத்த அரசு என்றும் கூறலாம். எனக்கு இப்போது கொடுத்த பூமியை என் ஆணையால் ஆள் என்றான்.

117. மன்னவன் இருக்கவேயும் "மணி அணி மகுடம் சூடுக"
என்ன யான் இயைந்தது அன்னான் ஏயது மறுக்க அஞ்சி
அன்னது நினைந்தும் நீ என் ஆணையை மறுக்கலாமோ?
சொன்னது செய்தி ஐய! துயர் உழந்து அயரல் என்றான்.

(இ - ள்) ஐய! -பரதனே!, மன்னவன் இருக்கவேயும்- தயரதன் உயிரோடு
இருக்கின்ற பொழுதிலேயும், மணி அணி மகுடம் சூடுக என்ன-
என்னை இரத்தினங்கள் பதித்த அழகிய திருமுடியைச் சூடி அரசாங்க
என்று தயதரன் பணிக்க, யான் இயைந்தது -நான் உடன் பட்டது
(எதனால் எனின்), அன்னான் ஏயது மறுக்க அஞ்சி- (தந்தையும்
மன்னனுமாகிய) அவன் ஏவினதை மறுத்தற்குப்பயந்தேயாம்
(அரசாட்சியில் விருப்பத்தாலன்று என்றபடி), அன்னது நினைந்தும-
அதன் உட்கருத்தை நினைந்த பிறகும், நீ என் ஆணையை- நீ
என்னுடைய கட்டளையை, மறுக்கலாமோ?- மறுத்தல்
செய்யலாமோ?, துயர் இழந்து அயரல்- துன்பத்திற்கலங்கிச் சோர்வு
அடையாதே, சொன்னது செய்தி -நான் சொன்னதைச் செய்வாயாக,
என்றான்- என்று சொன்னான்.

பொழிப்புரை:- பரதனே! தயரதச்சக்கரவர்த்தி உயிரோடு இருக்கின்ற
பொழுதிலேயும் என்னை அழகிய மணிகள் பதித்த
திருமுடியைச் சூடி அரசாங்க என்று தயரதன் பணிக்க அதற்கு நான்
உடன் பட்டது தந்தையும் மன்னனுமாகிய அவன் ஏவினதை
மறுத்தற்கு அஞ்சியேயாம். அவ்வாறிருக்க அங்ஙனம் நான் உடன்
பட்டதைக் கருதி நீ எனது கட்டளையை மறுக்கலாமோ? துன்பத்திற்
கலங்கிச் சோர்வு அடையாதே. நான் சொன்னதைச் செய்வாயாக
என்று சொன்னான்.

விளக்கம்:- இராமன் அரச செல்வத்தை அனுபவித்தலில் விருப்பு
வெறுப்பில்லாமல் தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை என்றது
கருதியே முன்னம் முடிகூட உடன்பட்டனன் என்பதற்கு "தாது
அப்பரிசு உரைசெய்தாமரைக் கண்ணன் காதலுற்றில னிகழ்ந்திலன்
கடனிதென்றுணர்ந்தும் யாது கொற்றவனேவியது அது செயலன்றோ
நீதியெற்கென நினைந்தும் அப்பணிதலை நின்றான்" என்ற தனாலும்
அறிக. தந்தையின் இடத்தில் என்னைப் பார்க்கின்ற நீ என்
ஆணையை மறுக்கலாமோ? என்று பரதனை இராமன் வினாவி

அறிவுறுத்தினான். என்னைப் போல் உன்னையும் ஆக்கிக் கொள் என்று குறிப்பாற் கூறினான்.

118. ஒள்ளியோன் இனைய எல்லாம் உரைத்தலும் உரைக்கலுற்ற பள்ள நீர் வெள்ளம் அன்ன பரதனை விலக்கி பண்டு தெள்ளிய குலத்தோர் செய்கை சிக்கு அறச் சிந்தைநோக்கி வள்ளியோய் கேட்டி என்னா வசிட்டமா முனிவன் சொன்னான்.

(இ - ள்) ஒள்ளியோன் - சீரிய அறிவாளனாகிய இராமன், இனைய எல்லாம் உரைத்தலும் - இத்தன்மையான வார்த்தைகளை யெல்லாம் எடுத்துக் கூறினவளவிலே, உரைக்கலுற்ற - அவனுக்குப் பதில் கூறுதற்குத் தொடங்கிய, பள்ள நீர் வெள்ளம் அன்ன பரதனை - பள்ளத்தில் தங்கிய நீர்ப்பெருக்கைப் போன்ற குணக்கடலாகிய பரதனை, விலக்கி - (பேசுவொண்ணாமல்) தடுத்து நிறுத்தி, வசிட்டமா முனிவன் - வசிட்டனாகிய பெருமையுற்ற முனிவன், வள்ளியோய் - வள்ளல் தன்மையுடைய இராமனே! கேட்டி - கேட்பாயாக, என்னா - என்று அவனை அழைத்து, பண்டு தெள்ளிய குலத்தோர் செய்கை - முன்னைய (சூரிய) குலத்தவர்களுடைய செயல்களை எல்லாம், சிக்கு அற - ஐயம் திரிபின்றி, சிந்தை நோக்கி - அகத்தே உணர்ந்து, சொன்னான் - சொல்லத் தொடங்கினான்.

பொழிப்புரை:- சீரிய அறிவாளனாகிய இராமன் இத்தன்மையான வார்த்தைகளையெல்லாம் எடுத்துக்கூறினவளவிலே அவனுக்குப் பதில் கூறத் தொடங்கிய குணக்கடலாம் பரதனைப் பேசுவொண்ணாமல் தடுத்து நிறுத்தி, பெருமை பெற்ற முனிவனான வசிட்டன், வள்ளற்றன்மைமிக்க இராமனே! முன்னையை சூரிய குலத்தவர்களுடைய செயல்களையெல்லாம் ஐயந்திரிபற அகத்தேயுணர்ந்து கொள்ளெனக் கூறத் தொடங்கினான்.

விளக்கம்:- ஒள்ளியோன் - ஒண்மை - அறிவுடைமை, நுண்மாண் நுழைபுலம் எனலாம். 'பள்ள நீர் வெள்ள மன்ன பரதன்' - நற்குணக்கடல் போன்ற பரதன் என்றும் கொள்ளலாம். இனி, கடல் வெள்ளம் பரதனுக்குக் கருநிறத்தில் உவமையெனினுமாம்.

119. கிளர் அகன் புனலுள் நின்று அரி ஓர் கேழல் ஆய்
இளை எனும் திருவினை ஏந்தினான் அரோ -
உளைவு அரும் பெருமை ஓர் எயிற்றின் உள்புரை
வளர் இளம் பிறையிடை மறுவின் தோன்றவே.

(இ - ள்) (முற்காலத்தில்) அரி - திருமால், ஓர் கேழல் ஆய் - ஒப்பற்ற ஆதிவராக மூர்த்தியாய், உளைவு அரும் - வருந்துதல் இல்லாத, பெருமை ஓர் எயிற்றின் உள்புரை - பெருமையுடைய ஒப்பற்ற தந்தத்தின் உள்ளிடத்தில், வளர் இளம் பிறையிடை - வளரும் தன்மையுடைய இளம் பிறைச்சந்திரனிடத்தில், மறுவின் தோன்ற - களங்கம் போலத் தோன்றும்படி, கிளர் அகன் புனலுள் நின்று - பொங்கி எழுகின்ற அகன்ற பிரளயகால வெள்ளநீரில் இருந்து, இளை எனும் திருவினை - பூமிதேவி என்கின்ற பெண்ணை, ஏந்தினான் எடுத்துத்தாங்கினான்.

பொழிப்புரை:- (முன்னொருநாளில்) திருமால் ஒப்பற்ற ஆதிவராக மூர்த்தியாய் அவதாரமெடுத்து வருந்துதல் இல்லாத பெருமைமிக்க ஒப்பற்ற தந்தத்தின் உள்ளிடத்தில் வளரும் தன்மையுடைய இளம் பிறைச்சந்திரனிடத்தில் களங்கம் போற் காணப்பட்ட பிரளயகால வெள்ள நீரினின்றும் பூமி தேவியை எடுத்துத் தாங்கினான்.

விளக்கம்:- அரி - ஹரி: திருமால் அடியவர் துயரை அழிப்பவன். பிரளயத்தின் இறுதியில் ஸ்ரீமந் நாராயணன் ஊழிக்கடலில் மூழ்கியிருந்த பூமிதேவியை மேலே எடுக்க வராக அவதாரத்தைச் செய்தருளித் தன் கொம்பின் நுனியாலே பூமியை மேல் எடுத்து நிறுத்தி யருளினான் என்கின்ற கதை இதனுள் கூறப்பட்டது. இளை - பூமி: திரு என்கின்ற சொல் பெண் என்னும் பொதுப்பொருளில் நின்றது. இளை என்னும் திரு பூமிதேவியாம். கோடு பிறையும் பூமி அதில் உள்ளளகளங்கமும் போலும் என்று உவமித்தார்.

120. ஆதிய அமைதியின் இறுதி ஐம்பெரும்
பூதமும் வெளி ஒளித்து எவையும் புக்கபின்
நாதன் அவ் அகன் புனல் நல்கி நண்ண அருள்
சோதி ஆம் தன்மையின் துயிறல் மேயினான்.

(இ - ள்) ஆதிய - அதற்கு முன்னான, அமைதியின் இறுதி - அக்கல் பகாலத்தின் முடிவிலே, ஐம்பெரும் பூதமும் - நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் என்னும் ஐம்பூதங்களும், வெளி ஒளித்து - வெளியாம் தன்மை நீங்கி, எவையும் - எல்லாத்தத்துவங்களும், புக்கபின் - இறைவனுக்குள் ஒடுங்கிய பிறகு, நாதன் - திருமால், அவ் அகன் புனல் நல்கி - அந்தப் பரந்த நீரினை உண்டாக்கி, (அதனிடையே) நண்ண அரும் சோதியாம் தன்மையின் - பிறரார் கிட்டுதற்கரிய ஒளிவடிவான தன்மையோடு, துயிறல் மேயினான் - அறிதுயில் செய்யத் தொடங்கினான்.

பொழிப்புரை:- அதற்கு முன்னான அக்கல் பகாலத்தின் முடிவிலே நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் ஆதியாம் ஐம்பூதங்களும் வெளிப்பட்டு விளங்கும் தன்மையைப் போக்கி, எல்லாத்தத்துவங்களும் தனது சொரு பத்தில் புகுந்து ஒடுங்கிய பின்பு, தலைவனான அந்தத் திருமால் அந்தப்பரந்த நீரினை உண்டாக்கி பிறருக்குப்பொருந்து தற்கரிய ஒளிவடிவான தன்மையோடு அறிதுயில் செய்யத் தொடங்கினான்.

விளக்கம்:- உலகம் அனைத்தும் அழிந்து போக ஊழி நீரில் திருமால் யோக நித்திரை செய்வது இங்குக் கூறப்பட்டது. சிருஷ்டியில் மேலிருந்து கீழிறங்கும் தத்துவங்கள் ஒடுங்குகிறபோது கீழிருந்து மேலேறி ஒன்றொன்றாக ஒடுங்கி நின்ற பிரகிருதியும் புருஷனும் பரமாத்மாவினிடத்தில் ஒடுங்கும் ஆதலின், பூதத்தை ஒடுக்க முறையில் முதலில் சொல்லிப் பின்னர் எவையும் புக்கபின் என்று பிறவற்றை அவற்றின் பின் ஒடுங்கியதாகக் குறிப்பிட்டார். ஆதிய அமைதியின் என்பதற்கு முன் உண்டான முறைப்படியே என்று பொருள் உரைப்பாரும் உளர். அகல்+புனல்=அகன்புனல்

121. ஏற்ற இத்தன்மையின் அமராக்கு இன் அமுது
ஊற்றுடைக் கடல்வணன் உந்தி உந்திய
நூற்று இதழ்க்கமலத்தில் நொய்தின்யாவையும்
தோற்று வித்து உதவிட முதல்வன் தோன்றினான்.

(இ - ள்) ஏற்ற - அறிதுயில் செய்தலை ஏற்றுக் கொண்ட, இத்தன்மையின்-இத்தன்மையினாலே, அமராக்கு இன் அமுது ஊற்றுடைக்கடல் வண்ணன் - தேவர்களுக்கு இனிய அமுதத்தைச்

சொரிதலையுடைய கடல் போலும் கருநிறமுடைய திருமால், உந்தி-தன் திருநாபினாலே தோற்றுவித்த, நூற்று இதழ்க்கமலத்தில் - நூறு இதழ்களை உடைய தாமரை மலரிலிருந்து, முதல்வன் - எல்லாப் பெர்ருள்களுக்கும் மூலமான வனாகிய பிரமன், நொய்தின் யாவையும் தோற்றுவித்து உதவிட - எளிதில் எல்லாப் பொருள்களையும் உண்டாக்கி உலகத்திற்கு உதவ வேண்டி, தோன்றினான் - வெளிப்பட்டருளினான்.

பொழிப்புரை:- அறிதயில் செய்தலை ஏற்றுக் கொண்ட இத்தன்மை யினாலே தேவர்களுக்கு இனிய அமுதத்தைச் சொரிதலையுடைய கடல் போலும் கருநிறமுடைய திருமாலினது திருநாபியில் தோற்று வித்த, நூறு இதழ்களையுடைய தாமரை மலரிலிருந்து, எல்லாப் பொருள்களுக்கும் மூலமானவனாகிய பிரமன் எளிதில் எல்லாவற்றையும் தோற்றுவித்து உதவவேண்டி வெளிப்பட்டருளினான்.

விளக்கம்:- பிரளய காலத்து ஒடுங்கிய பிரமன் தான் ஒடுங்கிய நாபிக் கமலத்திலிருந்து மீண்டும் வெளிப்படுவான் என்பது படைப்புக் கொள்கை. திருமாலின் நாபிக்கமலத்தில் பிரமன் வெளிப்பட்டுப் படைப்புத்தொழிலை நடத்தத் தொடங்கினான் என்றவாறு. தேவர்க ளுக்குத் திருமால் அமுதம் சொரிந்தது திருப்பாற் கடலைக் கடைவித்த பொழுதிலாகும். இனி அமரர்க்கு இன்னமுது ஊற்றுடை என்றதனால் தேவர்களுக்குத் திருமால் அமிர்தம் போல இனிமை தருபவன் எனவும் கொள்ளலாம். நொய்தின் - விரைவாக.

122. அன்று அவன் உலகினை அளிக்க ஆகியது
உன் தனிக்குலம் முதல் உள்ள வேந்தர்கள்
இன்று அள வினும் முறை இகந்துளார் இலை;
ஒன்று உளது உரை இனம் உணரக் கேட்டியால்

(இ - ள்) அவன் -அத்திசைமுகன் ,அன்று -அக்காலத்து, உலகினை அளிக்க -உலகத்தைப்படைக்க, முதல் ஆகியது- முதலில் உண்டாகியது, உன்தனிக்குலம் -உன்னுடைய ஒப்பற்ற சூரிய குலம், உள்ள வேந்தர்கள் -இந்தக் குலத்தில் தோன்றிய அரசர்களுள், முறை இகந்து உளார்- முறைமைதவறியவர், இன்று அளவினும்- இன்று வரையிலும், இலை -இல்லை. இனம் ஒன்று உரை உளது. இன்னும் ஒரு வார்த்தை இருக்கிறது, உணரக்கேட்டி -தெரியக் கேட்பாயாக.

பொழிப்புரை:- அக்காலத்தில் பிரமன் உலகத்தைப் படைக்க உன்னுடைய ஒப்பற்ற சூரிய குலம் முதலில் உண்டாகியது. இச்சூரிய குலத்தில் தோன்றிய அரசர்களுள் இன்றளவிலும் முறைமை தவறியவர் எவருமில்லை. இன்னும் ஒருவார்த்தை இருக்கிறது தெரியக் கேட்பாயாக என்று வசிட்டன் கூறினான்.

விளக்கம்:- நீ மூத்தவனாதலின் முறை இகவாமல் நீயே அரசு புரிதல் வேண்டும் என்று வசிட்டன் கூறினான். உணர-மனதிற்பதிய.

123. "இத இயல் இயற்றிய குரவர் யாரினும்
மத இயல் களிற்றினாய் மறு இல் விஞ்ஞைகள்
பதவிய இருமையும் பயக்க பண்பினால்
உதவிய ஒருவனே உயரும்" என்பரால்.

(இ - ள்) மதம் இயல் களிற்றினாய் - மதத்தோடு பொருந்திய ஆண் யானையை உடையவனே! மறு இல் விஞ்ஞைகள் - குற்றமற்ற கல்விகளை, பதவிய இருமையும் பயக்க - (உயிர்கள் அனுபவிக்கும்) பதவியாகவுள்ள இம்மை மறுமை என்னும் இரண்டு இன்பங்களையும் பயன் கொள்ளுமாறு, பண்பினால் உதவிய - அன்போடு கற்பித்துக் கொடுத்த, ஒருவனே - ஆசிரியன் ஒருவனே, இத இயல் இயற்றிய - (ஒருவனுக்கு) நன்மைதரும் இயல்பினைச் செய்த, குரவர் யாரினும் - உயரும் - குரவர் எல்லாரினும் மேம்படுவான், என்பர் - என்று கூறுவார்கள்.

பொழிப்புரை:- மதத்தோடு பொருந்திய ஆண்யானையை உடையவனே! குற்றமற்ற கல்விகளை இம்மை மறுமை என்னும் இரண்டு இன்பங்களையும் பயன் கொள்ளுமாறு கற்பித்துக் கொடுத்த ஆசிரியனே, ஒருவனுக்கு நன்மை தரும் செயல்களைச் செய்கிற ஐங்குரவருள்ளும் - மேன்மையடைவான் என்று நூலோர் கூறுவர்.

விளக்கம்:- இராமன் தந்தை, தாயர், குரவர் யாரினும் உயர்ந்தவர் என முன் கூறியதனால் இங்கே ஆசிரியரே குரவர் யாரினும் உயர்ந்தவர் என வசிட்டன் கூறி, ஆசிரியராகிய தம்வார்த்தையை மறுத்தல் கூடாது என்கின்றார்.

“ எழுத்தறி வித்தவன் இறைவன் ஆகும் ” (வெற்றி வேற்கை) என்பதும் நோக்குக. மத - வலிமையுமாம், பதவிய - குறிப்புப்-பெயரெச்சம், பண்பு - கற்பிக்கும் முறைமையுமாம்.

124. 'என்றலால் யான் உனை எடுத்து விஞ்சைகள் ஒன்று அலாதன பல உதவிற்று உண்மையால் அன்று எனாது இன்று எனது ஆணை ஐய! நீ நன்று போந்து அளி உனக்கு உரிய நாடு' என்றான்.

(இ - ள்) என்றலால்- (ஆசிரியரே மேம்பட்ட குரவர்) என்று (நூலோர்) கூறுவதால், ஐய! இராமனே, யான் உனை எடுத்து -நான் உன்னை வளர்த்து, விஞ்சைகள்- கல்விகள், ஒன்று அலாதன- பல -மிகப்பல உதவிற்று. உனக்குக்கற்பித்தது, உண்மையால் -உண்மை ஆதலால், இன்று எனது ஆணை- இன்று எனது கட்டளையை, அன்று எனாது- தக்கதன்று என்று மறுக்காமல், உனக்குரிய நாடு- உனக்கு உரிமையுள்ள நாட்டினை, நீ போந்து- நீ மீண்டும் வந்து, நன்று அளி- நன்றாகக் காப்பாற்று, என்றான்- என்று கூறினான்.

பொழிப்புரை: ஆசிரியரே குரவர் யாவரினும் மேம்பட்டவர் என்று (நூலோர்) கூறுவதால் நான் உன்னை ஆதரித்து வளர்த்து கல்விகள் மிகப் பல கற்பித்தது உண்மையாதலால், இன்று எனது கட்டளையைத் தக்கது அன்று என்று மறுக்காமல், இராமனே! நீ உனக்கு உரிமையுள்ள நாட்டுக்கு மீண்டுவந்து அதனை நன்கு காப்பாற்று என்று வசிட்டன் கூறினான்.

விளக்கம்:- குரவர் யாவரினும் ஆசிரியரே மேலோர். அவர் வார்த்தையை மறுத்தல் கூடாது. மறுத்தல் அற நெறியன்று. யான் உன் ஆசிரியன் என்பது உண்மை. என் வார்த்தையை மறுக்காது அரசாங்க என்றான் வசிட்டன். 'மறை ஒதுவித்து இவனை வளர்த்தானும் வசிட்டன் காண்' என்ற அடியினை நினைக்குக.

இராமன் வசிட்டனை வணங்கி தன்நிலை விளக்கல்.

125. கூறிய முனிவனை குவிந்த தாமரை சீறிய கைகளால் தொழுது செங்கணான்

'ஆறிய சிந்தனை அறிஞ! ஒன்று உரை
கூறுவது உளது' எனக் கூறல் மேயினான்.

(இ - ள்) கூறிய - (இவ்வாறு) சொன்ன, முனிவனை - வசிட்டனைப்
(பார்த்து), செங்கணான் - சிவந்த கண்களை உடையவனாகிய இரா
மன், குவிந்ததாமரை சீறிய கைகளால் - தொழுது குவிந்தி ருக்கின்ற
செந்தாமரையைத், தன் அழகால் சீறி (சினந்து) வென்ற கைகளால்
வணங்கி, ஆறிய சிந்தனை அறிஞ - அடங்கிய மனத்தை யுடைய அறி
ஞனே! உரை ஒன்று கூறுவது உளது - வார்த்தை ஒன்று சொல்ல வேண்
டுவது உள்ளது, என - என்று சொல்லி, கூறல் மேயினான் - சொல்லத்
தொடங்கினான்.

பொழிப்புரை:- இவ்வாறு சொன்ன வசிட்ட முனிவனைப் பார்த்து
சிவந்த கண்களையுடையவனாகிய இராமன் குவிந்திருக்கின்ற
செந்தாமரை மலர்களைத் (தமக்குப் பகையென்று) சினந்த (மிக
ஒத்த) தன்கைகளால் வணங்கி அடங்கிய மனத்தையுடைய
அறிஞனே! யான் சொல்ல வேண்டுவது ஒன்றுளது என்று சொல்லிக்
கூறத் தொடங்கினான்.

விளக்கம்:- குவித்தகைகளுக்குக் குவிந்த தாமரையை உவமையாகக்
கூறினானர். செங்கண் - கண்சிவந்திருத்தல் ஆடவர்க்குரிய இலக்க
ணம். ஆறிய சிந்தனை என்பது ஆன்று அவிந்து அடங்கிய கொள்கைச்
சான்றோர் என்பது போலக் கூறியது. ஆசிரியனாதலின் முதலில்
வணங்கிப் பின் கூறுவான் என்றார்.

126. சான்றவர் ஆக, தன் குரவர் ஆக; தாய்
போன்றவர் ஆக, மெய்ப்புதல்வர் ஆக; தான் -
தேன் தரு மலருளான் சிறுவ! - "செய்வென்" என்று
ஏன்றபின் அவ்வுரை மறுக்கும் ஈட்டதோ?

(இ - ள்) தேன் தரு மலருளான் சிறுவ! - தேனைத்தருகின்ற தாமரை
மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவனின் புதல்வ! சான்றவர் - ஆக
பெரியோர்களே, ஆகுக, தன்குரவர் - ஆக, தன் ஆசிரியரே ஆகுக,
தாய் போன்றவர் ஆகுக - தாய் முதலியோரே ஆகுக, மெய்ப் புதல்வர்
ஆக - சத்தியத்திற் பிறழாத தன் புதல்வர்களே ஆகுக, தான் - ஒருவன்,
'செய்வென்' என்று ஏன்ற பின் - (இவர்களிடத்தில்) செய்வென் என்று

சம்மதித்தபின், அவ்வரை மறுக்கும் ஈட்டதோ? - அந்தவார்த்தை முடியாது என்று மறுக்கத்தக்க தன்மையுடையதோ? (அன்று என்றபடி)

பொழிப்புரை:- தேன்தருகின்ற தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரம தேவனின் புதல்வ! பெரியோர்களே ஆகுக, தன் ஆசிரியரே ஆகுக, தாய் முதலியோரே ஆகுக, சத்தியத்திற் பிறழாத தன் புதல்வர்களே ஆகுக, தான் (ஒருவார்த்தைப்படி) செய்வேனென்று சம்மதித்து ஏற்றுக் கொண்டபின் அந்த வார்த்தை முடியாது என்று மறுக்கத் தக்க தன்மையுடையதோ? (அன்று என்றபடி)

விளக்கம்:- ஒருவார்த்தையைக் கூறினவர் தன்னினும் மேம்பட்டவரே ஆனாலும் கீழ்ப்பட்டவரே யானாலும் அவ்வார்த்தையின்படி செய்வதாக முன்னர் ஒருவன் ஒப்புக் கொண்ட பின்பு, மறுக்கத் தக்கதன்று என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினன். தாய் போன்றவர் எனவே தந்தை தம்முன் அரசன் முதலிய நான்கு குரவர்களைக் குறிப்பிட்டா ராயிற்று. ஒருவரிடம் ஒப்புக் கொண்டால் செய்தே ஆக வேண்டும். சத்தியம் பிறழ்தல் கூடாது என்றான். மெய்ப்புதல்வர் உடம்பினின்று தோன்றியபுத்திரர் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். 'ஆக' இடைச் சொல். தன்மைப்பட்டு விகற்பப் பொருளில் வந்தது.

127. தாய் பணித்து உவந்தன, தந்தை "செய்க" என ஏய் எப் பொருள்களும் இறைஞ்சி மேற் கொளாத் தீய அப் புலையனின் செய்கை தேர்கிலா நாய் எனத் திரிவது நல்லது அல்லதோ?

(இ - ள்) தாய் பணித்து உவந்தன - தாய் கட்டளையிட்டு மகிழ்ச்சி யடைந்தவையும், தந்தை செய் என ஏய் - தந்தை செய்க எனக்கட்ட ளையிட்டவையும், ஆகிய, எப்பொருள்களும் - எச்செயல்களையும், இறைஞ்சி- வணங்கி, மேற் கொளா- தலைமேற் கொண்டு நிறை வேற்றாத, தீய அப்புலையனின் கொடிய - கொடிய அந்தக்கீழ் மகனைவிட, செய்கை தேர்கிலா- நல்லது தீயது அறியாத, நாய் எனத் திரிவது - நாயாகத்திரிவது, நல்லது அல்லதோ? - நல்லது அல்லாத தோ? (நல்லதே)

பொழிப்புரை:- தாய் கட்டளையிட்டு மகிழ்ச்சியடைந்தவையும் தந்தை செய்வாயென்று ஏவியவையுமாகிய எந்தச் செயல்களையும் வணங்கித் தலை மேற் கொண்டு நிறைவேற்றாத கொடிய அந்தக் கீழ்மகனை (புலையனை) விட, நல்லது தீயது அறியாத நாயாக எங்கும் அலைவது நல்லதன்றோ.

விளக்கம்:- தக்கது, தகாதது அறியும் மக்கட் பிறப்பில் பிறந்தும் தாய், தந்தையர் பணியை நிறை வேற்றாத கீழ் மகனாக இருப்பதை விட, நாய்ப்பிறவியே மேல் என்கிறான் இராமன். 'ஓ' காரம் - தேற்றம்.

128. முன் உறப் பணித்தவர் மொழியை யான் என் சென்னியில் கொண்டு "அது செய்வென்" என்றதன் பின்னுறப் பணித்தனை பெருமையோய்! எனக்கு என் இனிச் செய்வகை? உரை செய் ஈங்கு என்றான்

(இ - ள்) பெருமையோய்! பெருமையையுடைய குருவே! முன் உற - முற்பட, பணித்தவர் - கட்டளையிட்ட தாய், தந்தையர், மொழியை - வார்த்தையை, யான் என் சென்னியில் கொண்டு - யான் எனது தலைமேற்கொண்டு, அது செய்வென் என்றதன்பின்னுற - அதனைச் செய்து முடிப்பேன் என்று ஏற்றுக் கொண்டதன்பின்னால், பணித்தனை - (நீ) கட்டளை இட்டாய், இனிச் செய்வகை - இனிச் செயலாற்றும் வகை, எனக்கு என - எனக்கு யாது? ஈங்கு உரை செய் - இப்பொழுது சொல்லியருளுக, என்றான் - என்று கூறினான்.

பொழிப்புரை:- பெருமையுடையகுருவே,! முன்னர் கட்டளையிட்ட தாய் தந்தையரின் வார்த்தையை யான் தலைமேற் கொண்டு அதனைச் செய்து முடிப்பேன் என்று ஏற்றுக் கொண்டதன் பின்னால், நீ வேறு இதனைக்கட்டளை இட்டாய். இனிநான் செய்யத்தக்கதை எனக்கு இப்பொழுது சொல்லியருள்வாய் என்று வசிட்டனை நோக்கி இராமன் கூறினான்.

விளக்கம்: குரவராகிய தாய், தந்தையர், ஆசிரியர் என்ற மூவருள் யாருடைய கட்டளையை நிறைவேற்றுவது என்று பார்க்குமிடத்து தாய், தந்தை மேலானவர் என்பது இராமன் கருத்து, ஆசிரியரே மேலானவர் என்பது வசிட்டன் கருத்தாகும். வசிட்டன் ஆணையை இராமன் மேற் கொள்ள இயலாமைக்கு வேறு காரணம் வேண்டி

நின்றது, மூவரும் ஆணையிடவும் ஆணை பெற்றார் அதனை நிறைவேற்றவும் செய்யவரும் போது யாருடைய ஆணை முற்படுகிறதோ, முதலில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறதோ அதை நிறைவேற்றியே தீரல்வேண்டும். ஆதலின் சத்தியம் பிறழாமலுக்கு வாயிலாக முற்பட்டதாய் தந்தையர் ஆணையை நிறைவேற்ற வேண்டியவனாகிறான் இராமன் என்பதுகருத்து. ஆசிரியனாதலின் மிகப்பக்குவமாக, மேல்வற்புறுத்தாதபடி, தனக்கேயுரிய சாதுரியத்துடன் இராமன் பேசி வசிட்டனை மறுமொழி சொல்ல இயலாதபடி ஆக்கினான் என்பதை இங்கு கருதல் வேண்டும்.

பரதன் தானும் காடு உறைவதாகக் கூறுதல்.

129. முனிவனும் உரைப்பது ஓர் முறைமை கண்டிலெம்
இனி என இருந்தனன் இளைய மைந்தனும்
அணையதேல் ஆள்பவர் ஆள்க நாடு நான்
பனிபடர் காடு உடன் படர்தல் மெய் என்றான்.

(இ - ள்) (அது கேட்டு) முனிவனும் - வசிட்டனும், இனி உரைப்பது ஓர் முறைமை கண்டிலெம் என இருந்தனன் - இனிமேல் சொல்வதற்குரிய ஒரு நீதியை அறிந்தோமில்லை என்று கருதிப் பேசாதிருந்தான். இளைய மைந்தனும் - பரதனும், அணையதேல் - அப்படியானால், (இராமன் அரசாளமாட்டானானால்,) ஆள்பவர் நாடு ஆள்க - இராச்சியத்தை ஆளுபவர் ஆளட்டும். நான் பனிபடர் காடு உடன் படர்தல் மெய் - நான் பனி மிக்க காட்டில் இராமனுடன் செல்லுதல் சத்தியம் என்றான்.

பொழிப்புரை:- வசிட்டமுனிவனும் இனிமேல் சொல்வதற்குரிய ஒரு நீதியை அறிந்தோமில்லை என்று கருதிப் பேசாதிருந்தான். அதன் பின் பரதனும் அப்படியானால் இராச்சியத்தை ஆளுபவர் ஆளட்டும், அதனைப்பற்றிச் சிந்தியாமல் நான் பனிமிக்க காட்டில் இராமனுடன் செல்லுதல் சத்தியம் என்றான்.

விளக்கம்:- ஆள்பவர் ஆள்க - எவரேனும் ஆளட்டும், யார் ஆண்டால் எனக்கென்ன என்றான் பரதன். பனிபடர் (அச்சம் விளைத்தலால்) நடுக்கந்தரும் தன்மை. பரதனுக்காகப் பேசிய முனிவனே பேச

இயலாமல் போன பிறகு, இனிச் செயல் இல்லை என்று பரதன் காடுறையும் முடிவிற்கு வந்தான் என்க.

தேவர்கள் கூடி ஆராய்தல்.

130. அவ்வழி இமையவர் அறிந்து கூடினார்
இவ்வழி இராமனை இவன் கொண்டு ஏகுமேல்
'செவ் வழித்து அன்று நம்செயல்' என்று எண்ணினார்
கவ்வையர் விசும்பிடைக் கழறல் மேயினார்.

(இ - ள்) அவ்வழி - அச்சமயத்தில், இமையவர் - தேவர்கள், அறிந்து - (இங்கு நடந்தவற்றையெல்லாம்) அறிந்து, கூடினார் - ஒன்று சேர்ந்து, இவ்வழி - இப்பொழுது, இராமனை, இவன் - இந்தப்பரதன், கொண்டு ஏகுமேல் - உடனழைத்துக் கொண்டு அயோத்திக்குப் போய்விடுவானாயின், நம்செயல் - அரக்கரை அழித்தலாகிய நமது செய்கை, செவ் வழித்து அன்று - ஒழுங்குற இயல்வது அன்று, என்று எண்ணினார் - என்று கருதி, கவ்வையர் - துன்பமுற்று, விசும் பிடை - விண்ணிடத்து, கழறல் மேயினார் - பேசத்தொடங்கினார்கள்.

பொழிப்புரை:- அவ் வேளையில் தேவர்கள் இங்கு நடந்தவற்றை எல்லாம் அறிந்து ஒருங்கு கூடி இப்பொழுது இராமனை இந்தப்பரதன் அயோத்திக்கு உடனழைத்துச் செல்வானாயின், அரக்கரை அழித்தலாகிய நமது செய்கை ஒழுங்குற இயல்வது அன்று என்று எண்ணினார். துன்பமுற்றவர்களாய் சொல்லத் தொடங்கினார்கள்.....

விளக்கம்:- கவ்வை - ஆரவாரமுமாம். இராம அவதார நோக்கம் இராமனை வதம் ஆதலின் இராமன் அயோத்திக்குச் சென்று விடின் அது இயலாது போகும் என்று தேவர்கள் அஞ்சித்தடுக்கக்கூடினாராம், கழறல் - பொருள் புரியாத உரத்த கூச்சல்.

131. ஏத்த அரும் பெருங் குணத்து இராமன். இவ்வழிப்
போத்து அரும் தாதை சொல் புரக்கும் பூட்சியான்
ஆத்த ஆண்டு ஏழி னோடு ஏழும் அந்நிலம்
காத்தல் உன் கடன் இவை கடமை என்றனர்.

(இ - ள்) ஏத்த-புகழ்தற்கு அரிய, பெருங்குணத்து இராமன்-பெரிய (சிறந்த) குணங்களையுடைய இராமன், தாதை சொல் - தந்தையின் வார்த்தையை, புரக்கும் - காப்பாற்றுகின்ற, பூட்சியான்-மேற் கோளுடையவன், இவ்வழிபோத்தரும் - இவ்வனத்தினிடத்திற் செல்வான், ஆத்த ஆண்ட (தந்தையால்) நியமிக்கப்பட்ட ஆண்டுகள், ஏழினோடு ஏழும் - பதினான்கு வருடகாலமும், அந்நிலம் - அவ்வரசை, காத்தல் - பாதுகாத்தல், உன் கடன் - உன் முறைமையாகும். இவை கடமை - இவை இருவராலும் நிறைவேற்றிவைக்க வேண்டிய கடமைகளாம். என்றனர் - என்று சொன்னார்கள்.

பொழிப்புரை:- புகழ்தற்கரிய பெருங்குணங்களையுடைய இராமன் தந்தையின் வார்த்தையைக் காப்பாற்றுகின்ற உரிமையுடையவனாய் இக்காட்டிடத்தே செல்வான். தந்தையால் நியமிக்கப்பட்ட ஆண்டுகள் பதினான்கும் அவ்விராச்சியத்தைப் பாதுகாத்தல் உனது முறைமை. இவ்விரண்டும் இருவராலும் தவறாது நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமைகளாம் என்று தேவர்கள் கூறினார்கள்.

விளக்கம்:- போத்து, அரும் எனப் பிரித்து, பொத்து எனக் குறுக்க மாக்கி மனக்குற்றம் எனப் பொருள் தந்து, மனக்குற்றமில்லாத தயரதன் சொல்லை எனக் கூட்டிப் பொருள் செய்தலும் ஒன்று. இனி போற்று அரும் என்பது ஏதுகை நோக்கிப் போத்தரும் என நின்றதாகக் கொண்டு, போற்றுதற்கரிய தந்தை எனினுமாம். யாத்த கட்டப்பட்ட என்பது ஆத்த என நின்றது - முதற்குறை. நிறைவேற்றியே தீர வேண்டியது கடமை எனப்படும். பூட்சி ஏற்றுக் கொள்ளும் ஒழுக்கம். பூண் என்னும் பகுதியும் சி என்னும் விகுதியும் பெற்ற தொழிலாகு பெயர்.

வானவர் உரைப்படி பரதனை இராமன் அரசாள ஆணையிடுதல்.

132.

வானவர் உரைத்தலும் மறுக்கற் பாலது அன்று யான் உனை இரந்தனென் இனி என் ஆணையால் ஆனது ஓர் அமைதியின் அளித்தி பார் எனா தான் அவன்துணை மலர்த் தடக்கை பற்றினான்.

(இ - ள்) வானவர் உரைத்தலும் - தேவர்கள் இவ்வாறு கூறியவளவிலே, (இராமன் பரதனை நோக்கி) மறுக்கற் பாலது அன்று - தேவர்கள் உரை மறுக்கும் தன்மை உடையதன்று, யான் உனை இரந்தனன் - நான் உன்னை வேண்டிக்கொண்டேன், இனி என் ஆணையால் - இனி எனது கட்டளையால், ஆனது ஓர் அமைதியின் - (உனக்குப்) பொருந்தியதான ஒரு தகுதி முறைமையின், பார் அளித்தி - இவ்வுலகத்தைக் காப்பாற்றுக, எனா - என்று சொல்லி, தான் - அவன், அப்பரதனது, துணை மலர்த்தடக்கை - இரண்டுதாமரை மலர் போன்ற பெரிய கைகளை, பற்றினான் - பிடித்துக் கொண்டான்.

பொழிப்புரை:- தேவர்கள் இவ்வாறு கூறியவளவிலே இராமன் பரதனை நோக்கி தேவர்கள் உரை மறுக்கும் தன்மை உடைய தன்று. இனி எனது கட்டளையால் உனக்குப் பொருந்தியதான ஒரு தகுதி முறைமையால், இவ்வுலகைக்காப்பாற்றுக என நான் உன்னை வேண்டிக் கொண்டேன் என்று சொல்லி அப் பரதனது இரண்டு தாமரை மலர் போன்ற பெரியகைகளையும் இராமன் பிடித்துக் கொண்டான்.

விளக்கம்:- வானவர் உரையும் உள்ளது யானும் ஆணயிடுகிறேன் நீ அரசு புரிக என்று இராமன் பரதனை வேண்டினான். பெரியவன் ஆதலாற் கைகளைப்பற்றிக் கொண்டான். "ஆனது ஓர் அமைதியின்" என்பதற்கு நான் காட்டில் உறைவதற்கு நியமித்த காலம்வரை எனப்பொருள் சொல்வதுமுண்டு.

பரதன் உடன் படுதல்.

133. ஆம் எனில் ஏழ் இரண்டு ஆண்டில் ஐய! நீ
நாம நீர் நெடுநகர் நண்ணி நானிலம்
கோ முறை புரிகிலை. என்னின் கூர் எரி
சாம் இது சரதம் நின் ஆணை சாற்றினேன்.

(இ - ள்) ஆம் எனில் - அப்படியானால், ஏழ் இரண்டு ஆண்டில் - பதினான்கு ஆண்டுகள் கழிந்தவுடன், ஐய! தலைவனே, நீ - காமநீர் நெடுநகர் நண்ணி - பகைவர்க்கு அச்சம்தருகிற அகழிநீர் சூழ்ந்த பெரிய அயோத்தி நகரை அடைந்து, நானிலம் - பூமியை, கோமுறை புரிகிலை எனின் - அரசாட்சி செய்திடாயானால், (யான்), கூர் எரிசாம்

- மிக்க நெருப்பில் (வீழ்ந்து) இறந்து படுவேன், இது சரதம் - இது நிச்சயம். (உண்மை) நின் ஆணைசாற்றினேன் - உன் மேல் ஆணையிட்டுக் கூறினேன்.

பொழிப்புரை:- அப்படியானால் பதினான்கு ஆண்டுகள் கழிந்தவுடன் தலைவனே! நீ பகைவர்க்கு அச்சம் தருகின்ற அகழி நீர் சூழ்ந்த அயோத்திமாநகரை அடைந்து, அரசாட்சி செய்திடாயானால், யான் மிக்க நெருப்பில் வீழ்ந்து இறந்து படுவேன். இது நிச்சயம். உன்மேல் ஆணையிட்டேன் என்று பரதன் இராமனை நோக்கிக் கூறினான்.

விளக்கம்:- நீ பதினான்கு வருடம் கழிந்ததும் ஒரு நாள் கூடத்தாமதித் தலாகாது. வராது ஒருநாள் தாமதித்தாலும் நெருப்பில் வீழ்ந்து என்னுயிரை மாய்ப்பேன் என்று பரதன் கூறினான். என்க, சரதம் - நிச்சயம், நாம் - அச்சங்குறிக்கும் உரிச் சொல், "அ" சாரியை, நாம்ம வட சொல்லாய் பெருமை என்னும் பொருளையும் தரும்.

பரதன் கருத்திற்கு இராமன் இசைதல்.

134. என்பது சொல்லிய பரதன் யாதும் ஓர் துன்பு இலன் அவனது துணிவை நோக்கினான் அன்பினன் உருகினன் 'அன்னது ஆக' என்றான் - தன் புகழ் தன்னினும் பெரிய தன்மையான்.

(இ - ள்) என்பது - என்ற இச்சொற்களை, சொல்லி - கூறிய, பரதன், யாதும் ஓர்துன்பு இலன் - யாதொரு துன்பமும் இல்லாதவனாக, ஆனான். தன்புகழ் தன்னினும் - தனது புகழ் தன்னை விடப் பெரிதாகப் பெற்ற தன்மையுடைய இராமன், அவனது துணிவை நோக்கினான் - பரதனது உறுதியைப் பார்த்து, அன்பினன் உருகினன் - அன்பினால் உருகி, அன்னது ஆக என்றான் - அப்படியே ஆகட்டும் என்று கூறினான்.

பொழிப்புரை:- இவ்வாறு கூறியதும் பரதன் யாது மொரு துன்பமும் இல்லாதவன் ஆனான். தன் புகழினும் தான் பெரியனான இராமன் பரதனது துணிவை, உறுதியைப் பார்த்து அன்பினால் உருகி அப்படியே ஆகட்டும் என்று கூறி அதனை உடன்பட்டான்.

விளக்கம்:- பதினான்கு ஆண்டுகள் கழிந்ததும் தவறாது வந்து அரசாள்வேன் என்று இராமன் உடன்பட்டான். பரம் பொருளான இராமனின் பெருமையைறிந்து புகழ்ந்துரைப்பது உலகத்தில் எவராலும் இயலாதது ஆதலால் தன்புகழ் தன்னினும் பெரிய தன்மையான் என்றான்.

இராமனிடம் திருவடிகளைப்பரதன் வேண்டிப்பெறல்.

135. விம்மினன் பரதனும் வேறு செய்வது ஒன்று
இன்மையின் அரிது என எண்ணி ஏங்குவான்
செம்மையின் திருவடித்தலம் தந்தீக என
எம்மையும் தருவன இரண்டும் நல்கினான்

(இ - ள்) (பின்பு) பரதனும் வேறு செய்வது ஒன்று இன்மையின் - வேறு செய்யக் கூடியது ஒன்றும் இல்லாமையால், அரிது என எண்ணி (இராமனைப் பிரிந்திருத்தல்) இயலாது என்று கருதி, விம்மினன் - ஏங்குவான் - கலங்கித்திகைத்து அழுது, திருவடித்தலம் செம்மையின் தந்தீக என - உனது திருவடி நிலைகள் (பாதுகையை) இரண்டையும் செப்பமாக எனக்கு அளித்தருளுக எனக் கேட்க, எம்மையும் தருவன இரண்டும் நல்கினான் - எல்லா உலக இன்பங்களையும் தருவனாகிய தனது இரண்டு திருவடி நிலைகளையும் கொடுத்தருளினான்.

பொழிப்புரை:- வேறு செய்யக்கூடியது ஒன்றும் இல்லாமையால் இராமனைப்பிரிந்து சென்று அரசானதல் இயலாது என்று கருதிய பரதன், கலங்கித்திகைத்து அழுது, உனது திருவடி நிலைகள் இரண்டையும் செப்பமாகத் தந்தருளுக என்று (இராமனை) வேண்டினான். எல்லா உலக இன்பங்களையும் தருவனவாகிய தனது இரண்டு திருவடி நிலைகளையும் பரதனிடம் இராமன் கொடுத்தருளினான்.

விளக்கம்:- தந்தீக என்பது வியங்கோள் திரிசொல். இராமனது திருவடி நிலையே இம்மை மறுமையைத்தரவல்லது என்க. எப்பிறவியிலும் எல்லா இன்பங்களும் தருவன எனப் பொருள் உரைத்தலும் உண்டு.

திருவடி நிலையைச்சூடிய வண்ணம் பரதன் தொழுது மீளுதல்.

136. அடித்தலம் இரண்டையும் அமுத கண்ணினான்
முடித்தலம் இவை என முறையின் சூடினான்
படித்தலத்து இறைஞ்சினன் பரதன் போயினான் -
பொடித்தலம் இலங்குறு பொலம் கொள் மேனியான்.

(இ - ள்) அமுத கண்ணினான் - அமுத கண்களையுடையவனும், தலம்
பொடி இலங்குறு பொலம் கொள் மேனியான் - மண்ணின் புழுதி
படிந்து விளங்குகிற அழகுக்கொண்ட பொன் மயமான திருமேனியை
யுடையவனுமாய் பரதன், அடித்தலம் இரண்டையும் - இராமனின்
திருவடிநிலைகள் இரண்டையும், முடித்தலம் இவை என முறையிற்
சூடினான் - எனக்கு முடிகள் இவையே என்று கொண்டு முறைப்படி
தலையின் மேற் சூடிக் கொண்டு, படித்தலத்து இறைஞ்சினான் - மண்
ணில் (தரையில்) விழுந்து வணங்கி, போயினான் - மீண்டு (அயோத்
திக்குச்) சென்றான்.

பொழிப்புரை:- அமுத கண்களையுடையவனும் மண்ணின் புழுதிபடி
ந்த பொன்மயமான திருமேனியை யுடையவனுமாய் பரதன்,
இராமனின் திருவடி நிலைகள் இரண்டையும் எனக்கு முடிகள்
இவையே (கிரீடங்கள் என) என்று கொண்டு முறைமைப்படி தன்
தலைமேற் சூடிக் கொண்டு தரையில் வீழ்ந்து வணங்கிவிட்டு, மீண்டு
அயோத் திக்குச் சென்றான்.

விளக்கம்:- அடித்தலம் - திருவடி, நிற்குமிடம், முடித்தலம் - சிரசினி
டத்திலிருப்பது. இராமனது திருவடி நிலைகளையே பரதன் தனக்கு
மடகுமாகச்சூடிக் கொண்டான் என்க.

யாவரும் மீளுதல்.

137. ஈன்றவர் முதலிய எண்ணில் சுற்றமும்
சான்றவர் குழுவொடு தவத்து னோர்களும்
வான்தரு சேனையும் மற்றும் சுற்றறு
மூன்று நூல் கிடந்ததோள் முனியும் போயினான்.

(இ - ள்) ஈன்றவன் முதலிய எண்ணில் சுற்றமும் - பெற்ற தாயர் முதலாகிய கணக்கிடமுடியாத சுற்றத்தினரும், சான்றவர் குழுவொடு - பெரியோர் கூட்டமும், தவத்துளோர்களும் - தவமுனிவர்களும், வான் தருசேனையும் - பெருமை பெற்ற சேனையும், மற்றும் - ஏனைய பிறரும், சுற்றுற - (பரதனைச்) சூழ்ந்து செல்ல, மூன்று நூல்கிடந்த தோள் முனியும் - முப்புரி நூல் அணிந்த தோள்களையுடைய வசிட்ட முனிவனும், (உடன்வர), போயினான் - மீண்டு சென்றான்.

பொழிப்புரை:- பெற்ற தாயர் முதலாகிய கணக்கிடமுடியாத சுற்றத்தினரும் பெரியோர்களும் தவமுனிவர்களும் பெருமை பொருந்திய சேனையும் ஏனைய பிறரும் பரதனைச்சூழ்ந்து செல்ல முப்புரிநூல் அணிந்த தோள்களையுடைய வசிட்ட முனிவனும் உடன் வர மீண்டு சென்றான்.

விளக்கம்:- வடமும், வடத்திற்புரியும், புரியில் நூலும், மும்மூன்றாக வே அமைதலின் மூன்று நூல் என்றார். வான் - உயர்வு, அரசாக்கு உயர்வு தருகின்ற சேனை என்பதாம்.

138. பண்டை நூல் தெரி பரத்துவனும் போயினான்
மண்டு நீர் நெடு மாந்தர் போயினார்
விண்டுஉறை தேவரும் விலகிப் போயினார்
கொண்டல்தன் ஆணையால் குகனும் போயினான்.

(இ - ள்) பண்டைநூல் - பழமையான வேதங்களை, தெரி - ஆராய்ந்தறிந்த, பரத்துவனும் - பரத்துவாச முனிவனும், போயினான் - தனது ஆச்சிரமத்திற்குச் சென்றான், மண்டுநீர். நெடுநகர் மாந்தர் - நிறைந்த அகழி நீராற் சூழப்பெற்ற பெரிய அயோத்தி நகரவாசிகளாகிய மனிதர்களும், போயினார் - மீண்டுசென்றார்கள். விண்டுறை தேவரும் விலகிப் போயினார் - வெளிப்பட்டு விண்ணிற் கூடிய தேவர்களும் அங்கிருந்து நீங்கித் தத்தம் இடம் சேர்ந்தார்கள். கொண்டல்தன் ஆணையால் - காள மேகம் போன்ற இராமபிரானது, ஆணையால் - கட்டளையால், குகனும் போயினான் - குகனும் தன் இருப்பிடமாகிய சிருங்கி பேரத்துக்குச் சென்றான்.

பொழிப்புரை:- பழமையான வேதசாஸ்திரங்களை ஆராய்ந்தறிந்த பரத்துவாச முனிவனும் தனது ஆச்சிரமத்திற்குச் சென்றான். நிறைந்த அகழிநீராற் சூழப்பெற்ற பெரிய அயோத்தி நகரவாசிகளைய மனிதர்களும் மீண்டு சென்றார்கள். ஆகாயத்திற்கூடிய தேவர்களும் தத்தம் இடம் சேர்ந்தார்கள். காளமேகம் போன்ற இராம பிரானது கட்டளையால் குகனும் தன் இருப்பிடம் சென்றான்.

விளக்கம்:- வேதம் கடவுள் போல நித்திய மாதலாலும் வினையினீங்கி விளங்கிய அறிவின் முனைவன் கண்ட முதல் நூல் ஆதலாலும் அதற்கு முந்திய நூல் எதுவுமில்லையாதலாலும் பண்டை நூல் எனப்படும். கொண்டல் - ஆகு பெயர், குகன் சற்றுப்பின்தங்கி இராமனது ஆணை பெற்றுச் சென்றானாதல் வேண்டும். விண்டு - வெளிப்பட்டு, மறைந்துள்ள தேவர்கள் தம் காரிய சித்திக்காக இராமனை அயோத்தி செல்லவொட்டாது தடுக்க வெளிப்பட்டுக் கூடினர் ஆதலின் விண்டு உறை தேவர் என்று கூறினார்.

இராமன் பாதுகை ஆட்சி நடத்தப் பரதன் நந்தியம் பதியிடை வதிதல்.

139. பாதுகை தலைக்கொடு பரதன் பைம்புனல்
மோது கங்கையின் கரை கடந்து முந்தினான்
போது உகும்கடி பொழில் அயோத்தி புக்கிலன்
ஓது கங்குலில் நெடிது உறக்கம் நீங்கினான்

(இ - ள்) பரதன் - பாதுகை தலைக்கொடு - இராமனது திருவடி நிலையைச் சிரமேற் கொண்டு, பைம்புனல் மோதுகங்கையின் கரை கடந்து - (பசிய) குளிர்ந்த நீர் மோதுகின்ற கங்கையின் கரைகளைக் கடந்து, முந்தினான் - முற்பட்டு, போது உகும் கடிபொழில் அயோத்தி புக்கிலன் - மலர்கள் சிந்துகிற மணம் வீசும் சோலை சூழ்ந்த அயோத்தி நகருக்குள் நுழையாமல், ஓதுகங்குலில் - சொல்லப்படுகிற இரவில், நெடிது உறக்கம் நீங்கினான் - மிகவும் தூக்கம் ஒழிந்து.....(மேல் முடியும்)

பொழிப்புரை:- பரதன் இராமபிரானது திருவடிநிலையை (பாதுகையை) தலை மேற் கொண்டு பசிய குளிர்ந்த நீர் மோதுகின்ற கங்கை

யின் கரைகளைக் கடந்து முற்பட்டு, மலர்கள் சிந்துகிற மணம் வீசும் சோலை சூழ்ந்த அயோத்தி மாநகருக்குள் நுழையாமல் இரவில் மிகவும் தூக்கம் ஒழிந்து.....(அடுத்த கவியோடு முடியும்)

விளக்கம்:- முற்சென்ற பரதன் அயோத்திக்குள் செல்லவில்லை என்றார். நீங்கினான் - முற் றெச்சம்

140. நந்தியம் பதியிடை நாதன் பாதுகம்
செந்தனிக் கோல் முறை செலுத்த சிந்தையான்
இந்தியங்களை அவித்து இருத்தல் மேயினான்
அந்தியும் பகலும் நீர் அறாத கண்ணினான்.

(இ - ள்) அந்தியும் பகலும் நீர் அறாத கண்ணினான் - இரவும் பகலும் ஓயாமல் அழுது கொண்டுள்ள நீர் நீங்காத கண்ணை உடையனாய் (பரதன்), நந்தியம் பதியிடை - நந்திக் கிராமத்திடத்தே, நாதன் பாதுகம் - தலைவனான இராமன் திருவடி நிலை, செந்தனிக் கோல் முறை செலுத்த - செங்கோல் முறையைச் செய்ய சிந்தையான் மனத்தினால், இந்தியங்களை - ஐம்பொறிகளையும், அவித்து - புலனீன்பம் நுகராதவாறு அடக்கி, இருத்தல் மேயினான் - அங்கேயே தங்கியிருத் தலைப் பொருந்தினான்.

பொழிப்புரை:- இரவும் பகலும் ஓயாமல் அழுது கொண்டுள்ள நீர் நீங்காத கண்களையுடைய பரதன் நந்திக்கிராமம் என்னுமிடத்திலே தலைவனான இராமனது திருவடி நிலை செங்கோல் முறையைச் செய்ய மனத்தினால் ஐம்பொறிகளையும் புலனீன்பம் நுகராதவாறு அடக்கி அங்கேயே தங்கியிருத்தலைப் பொருந்தினான்.

விளக்கம்:- நந்தியம்பதி அயோத்திக்குப் புறம்பே அண்மையில் உள்ள ஊர், நந்திப்பதி. 'அம்' சாரியை

இராமன் தென்திசை நோக்கி வழிக் கொள்ளுதல்.

141. "குன்றினில் இருந்தனன்" என்னும் கொள்கையால் நின்றவர் நலிவரால் நேயத்தால் எனா தன் துணைத் தம்பியும் தானும் தையலும் தென்திசை நெறியினைச் சேறல் மேயினான்.

Jayasubha

(இ - ள்) குன்றினில் இருந்தனன் என்னும் கொள்கையால் - (இராமன்) சித்திர கூட பருவத்தில் உள்ளான் என்பதை அறிந்தபடியால், நின்றவர் - (அயோத்தி நகரத்தில்) இருக்கின்றவர்கள், நேயத்தால் - அன்பினால், நவீவர் - (அடிக்கடிவந்து) வருத்துவர், எனா - என்று கருதி, தானும் தன் துணைத்தம்பியும் தன்னைப் பிரியாத இலக்குவனும், தையலும் - சீதையும், (ஆகியோருடன்) தென்திசை நெறியினை - தென்திசையில் உள்ள வழியின்கண், சேறல் மேயினான் - நடந்து வல்வதைப் பொருந்தினான்.

பொழிப்புரை:- இராமன் சித்திர கூட பருவத்தில் உள்ளான் என்பதை அறிந்தபடியால் அயோத்தி நகரத்தில் இருக்கின்றவர்கள் அடிக்கடி வந்து அயோத்திக்கு மீளுமாறு அன்பினால் தொல்லை கொடுப்பர் எனக்கருதி, தானும், தன்னை என்றும் பிரியாத தம்பியான இலக்குவனுடனும் சீதையுடனும் தெற்குப்பக்கத்தில் உள்ள காட்டின் உட்பகுதிக்குப் பயணமானான்.

R. Jayasubha

விளக்கம்:- அனைவரும் அறிந்த சித்திர கூட பருவத்தே இருந்தால் அயோத்தி மக்கள் மீண்டும் மீண்டும் வந்து அன்பால் தொல்லை கொடுப்பார்கள் எனக் கருதிய இராமன், சித்திர கூடமலைக்குத் தெற்கே உள்ள காட்டின் உள்ளே ஊடுருவிச் சென்று தூரத்தில் தங்கித் தவமியற்ற விரும்பித்தென்திசை வழிச் சென்றான் என்றார். தம்பியும் தானும் தையலும் சேறல் மேயினான் - ஆண்பாலும் பெண்பாலும் கலந்து எண்ணிச்சிறப்பினால் ஆண்பால் முடிவைப் பெற்றன.

திருவடி சூட்டுபடலத்தில் பின்வரும் மூன்று பாடல்களும் மிகைப் பாடல்கள் என்று ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அவை வருமாறு:

1. அன்னகாதல் அருந்தவர் ஆண்தகை
நின்னை ஒப்பவர் யார் உளர் நீ அலால்
என்ன வாழ்த்திடும் ஏல்வையில் இரவியும்
பொன்னின் மேருவில் போய் மறைந்திட்டதே
(ஏல்வ - பொழுது)

Jaya
Jayasubha
யாழ்ப்பாணம்

2. இன்ன ஆய ஏறிகடல் சேனையும்
மன்னர் யாவரும் மன் இளந்தோன்றலும்
அன்ன மா முனியோடு எழுந்து ஆண்தகை
துன்னு நீள்வரைக்கு ஏகிய சொல்லுவாம்.

(ஆண்தகை - இராமன்
துன்னு (இராமன்) தங்கியுள்ள)

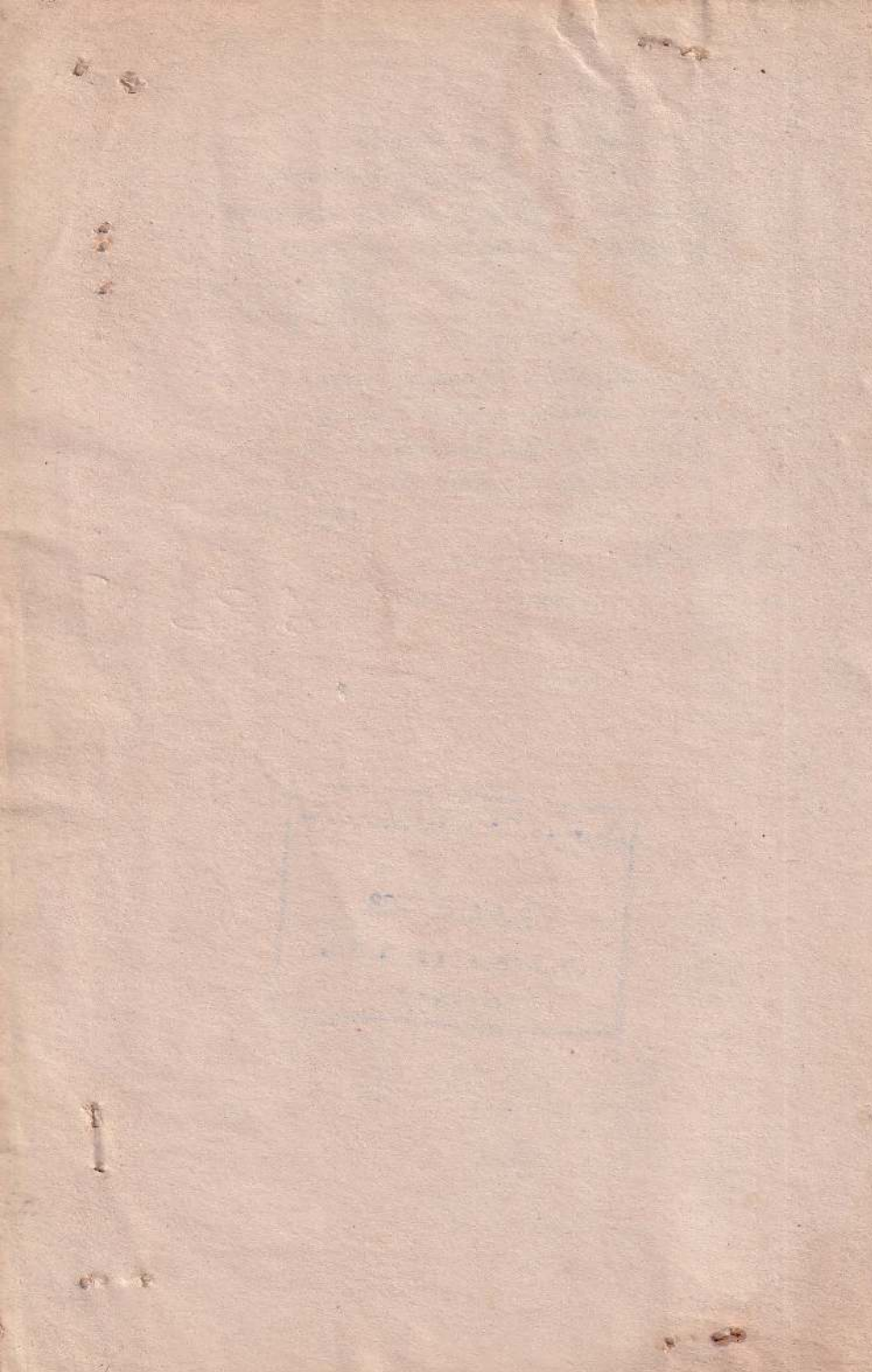
3. ஐய நின்னுடைய அன்னை மூவரும்
வைய மன்னரும் மற்றும் மாக்களும்
துய்ய நாடு ஓரீஇத் தோன்றினார் அவர்க்கு
உய்ய நல் அருள் உதவுவாய் என்றான்

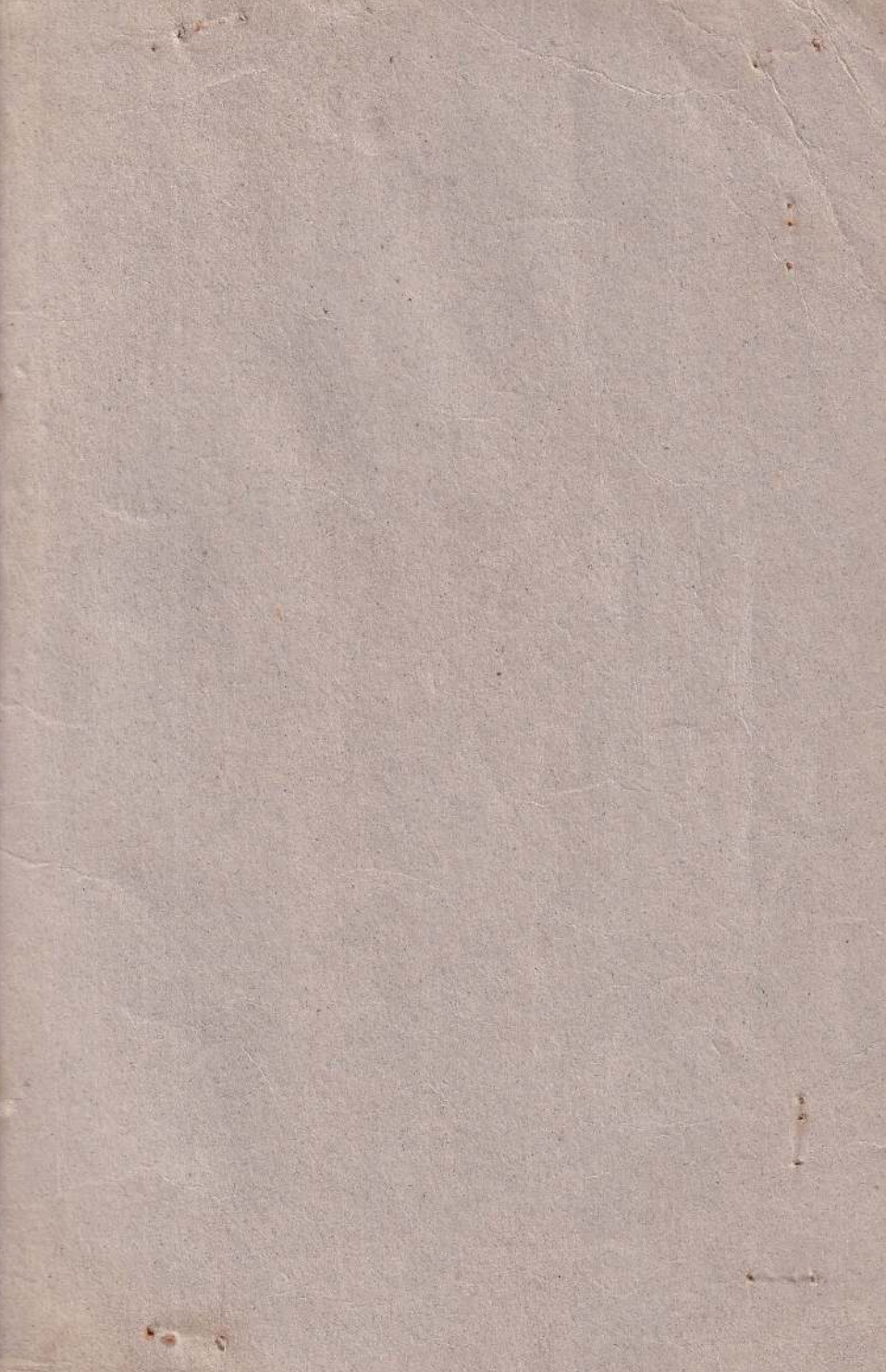
(ஓரீஇ-நீங்கி)

கந்தி+ரீஇல் யல் ஓர்
கை 1. ரீ இல் ஓர்

6965

விற்பனையாகின்றன!

- ★ க. பொ.த. உயர்தர வகுப்புக்குரிய புதிய பாட நூல்கள்.
- ★ பரீட்சையில் அதி உயர் சித்திபெற வழிகாட்டுவன.
- ★ நாகம்மாள் (நாவல்)
- ★ பாரதியார் கவிதைகள்
- ★ தேர்ந்த தமிழ்ச் சிறுகதைகள்
(புதுமைப் பித்தன், கு. ப. ரா, கு. அழகிரிசாமி
இலங்கையர் கோள், சி. வைத்தியலிங்கம் ஆகியோர்
எழுதியவை)
- ★ செய்யுள் தொகுப்பு
- ★ திருக்குறள் - ஒழிபியல்

தொகுப்பாக்கம் :

புலவர் இளங்கோ

விற்பனை :

ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலை,
யாழ்ப்பாணம் - கொழும்பு.